

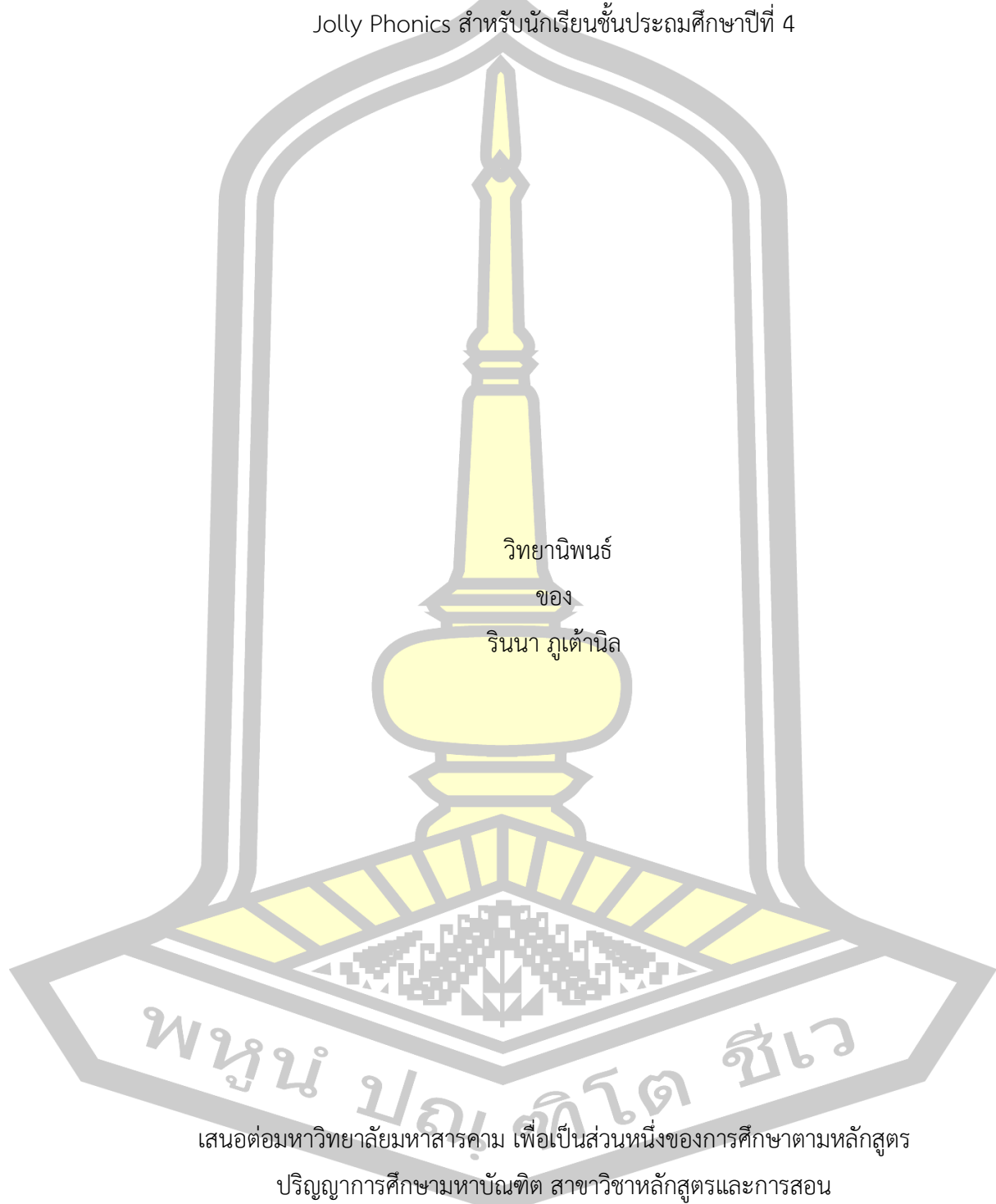
การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม
Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
รินนา ภูเต้านิล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เมษายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม
Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

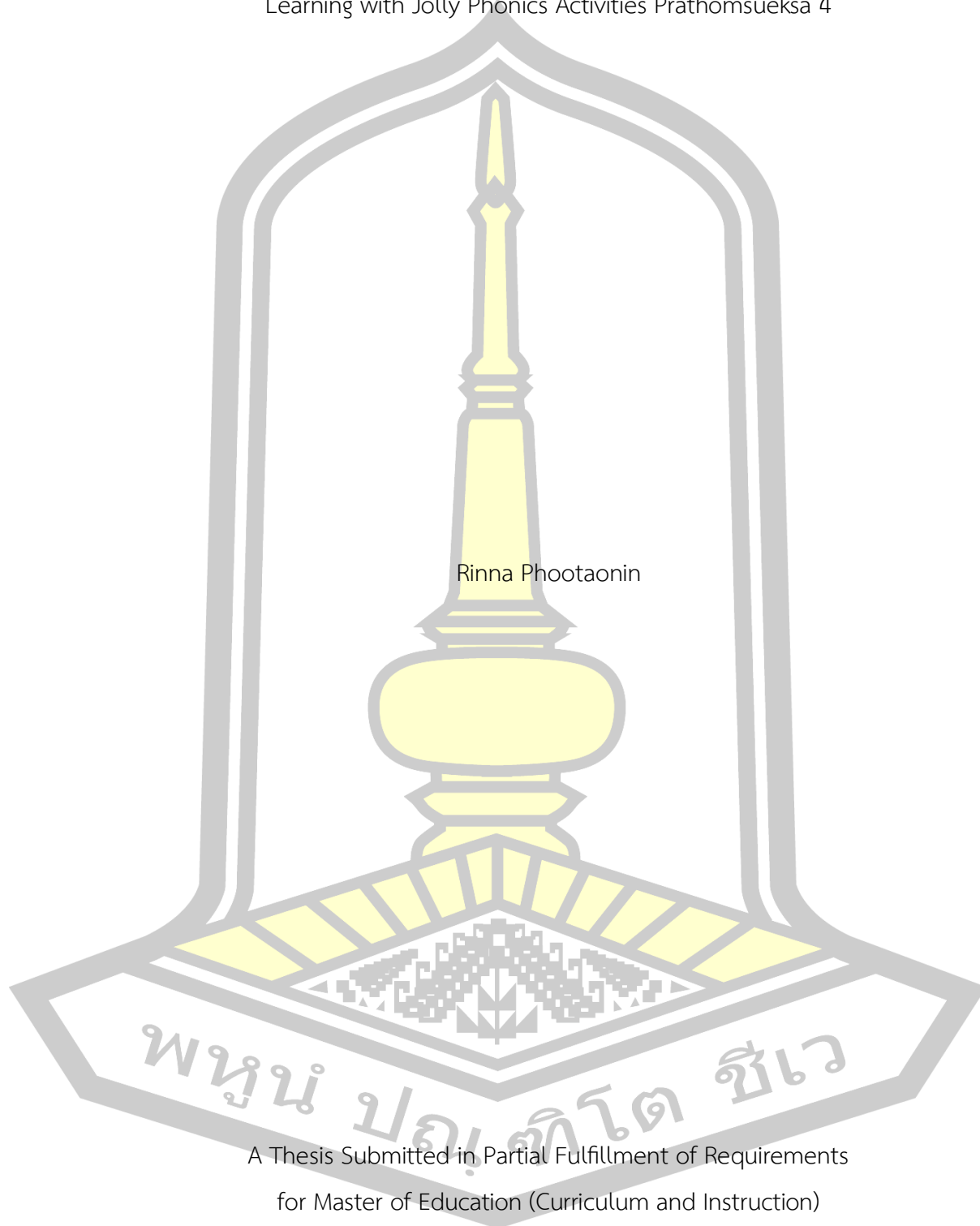
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมษายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of English Speaking and Pronunciation by using Brain-Based
Learning with Jolly Phonics Activities Prathomsueksa 4

Rinna Phootaonin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

April 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวรินนา ภูเต้านิล
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. วิชยา โยชีตะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. วนิตา ผาระนัด)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
ผู้วิจัย	รินนา ภูเต้านิล		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประสงค์ สายหงษ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

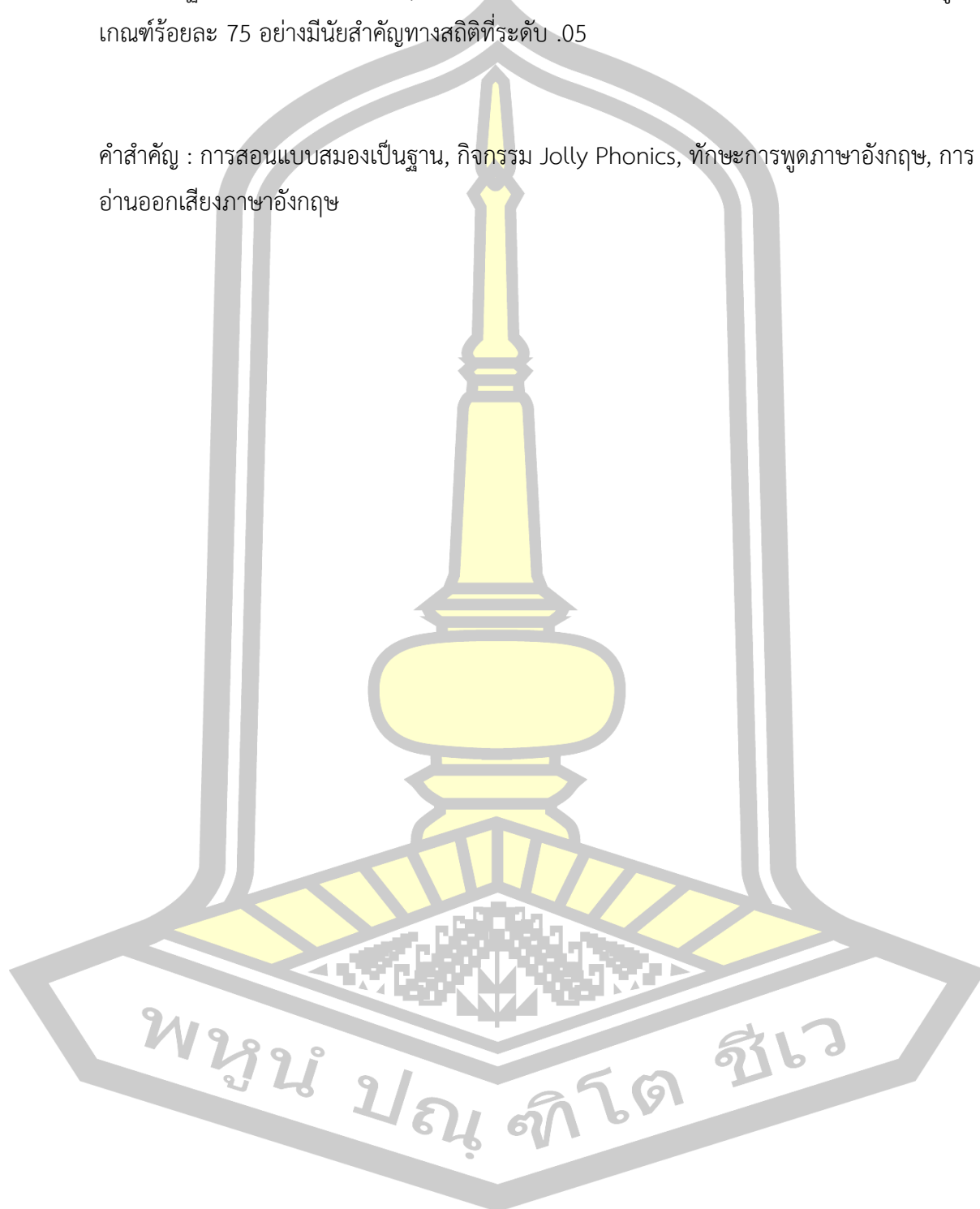
การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics จำนวน 7 แผน 14 ชั่วโมง 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และสถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ One sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.46/80.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 82.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ
สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 80.68 ซึ่งสูงกว่า
เกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนแบบสมองเป็นฐาน, กิจกรรม Jolly Phonics, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, การ
อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

TITLE	The Development of English Speaking and Pronunciation by using Brain-Based Learning with Jolly Phonics Activities Prathomsueksa 4		
AUTHOR	Rinna Phootanin		
ADVISORS	Assistant Professor Prasong Saihong , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

Research objectives this study aimed to 1) study the efficiency of learning by using Brain-Based learning with Jolly Phonics activities required 75/75 criterion. 2) compare the English speaking skills by using Brain-Based learning with Jolly Phonics activities with the 75% criterion 3) compare the English pronouncing skills by using Brain-Based learning with Jolly Phonics activities with the 75% criterion. The samples were 30 grade fourth students of Pinijratbumrung School, Yangtalad district, Kalasin province, Kalasin primary educational service area office 2 by cluster random sampling. The research instruments were 1) the seven lesson plans of teaching by using Brain-Based learning with Jolly Phonics activities 2) the English speaking skills test 3) the English pronouncing test. The statistics used in the research were Mean, Standard Deviation, Percentage and One Sample t-test.

The results of the research were as follows:

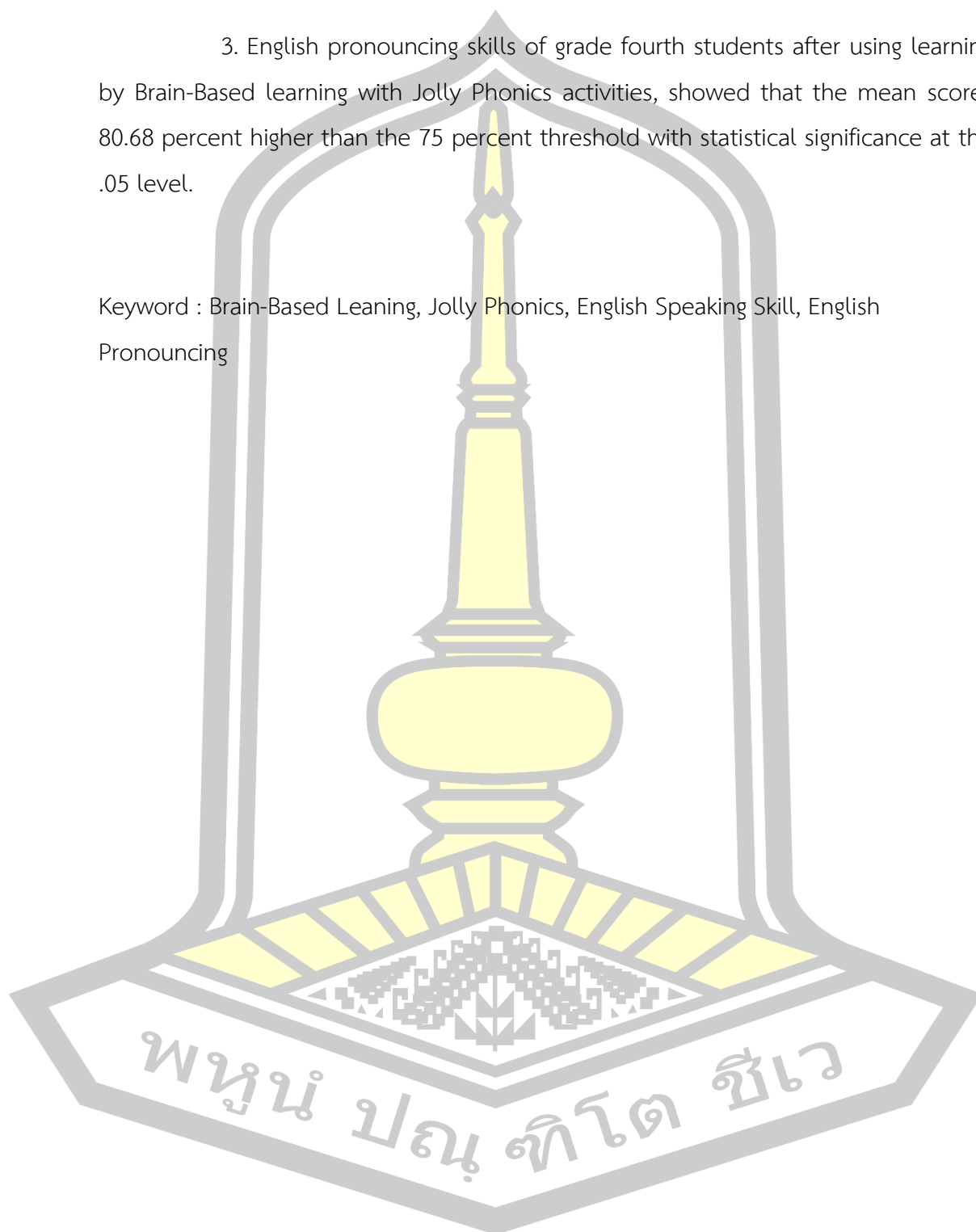
1. The efficiency of learning by using Brain-Based learning with Jolly Phonics activities of grade fourth students was (E_1/E_2) 81.46/80.79 which was higher than the standard criteria 75/75.

2. English speaking skills of grade fourth students after using learning by Brain-Based learning with Jolly Phonics activities, showed that the mean scores 82.17 percent higher than the 75 percent threshold with statistical significance at the .05

level.

3. English pronouncing skills of grade fourth students after using learning by Brain-Based learning with Jolly Phonics activities, showed that the mean scores 80.68 percent higher than the 75 percent threshold with statistical significance at the .05 level.

Keyword : Brain-Based Learning, Jolly Phonics, English Speaking Skill, English Pronouncing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษยา โยชิตะ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน กรรมการสอบ และรองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ฝาระนัด กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและให้ ความช่วยเหลือตลอดจนตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ นางมุลินท์ ชันแข็ง นางสุกัญญา กุชัว ผู้ช่วยศาสตราจารย์แดงอ่อน ศรีรักษ์ ดร.สุกัลญา ภูผิวโคก และ ดร.ประสงค์ สกุลชัง ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจน ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะงานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง ตลอดจนคณะคุณครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

รินนา ภูเต้านิล

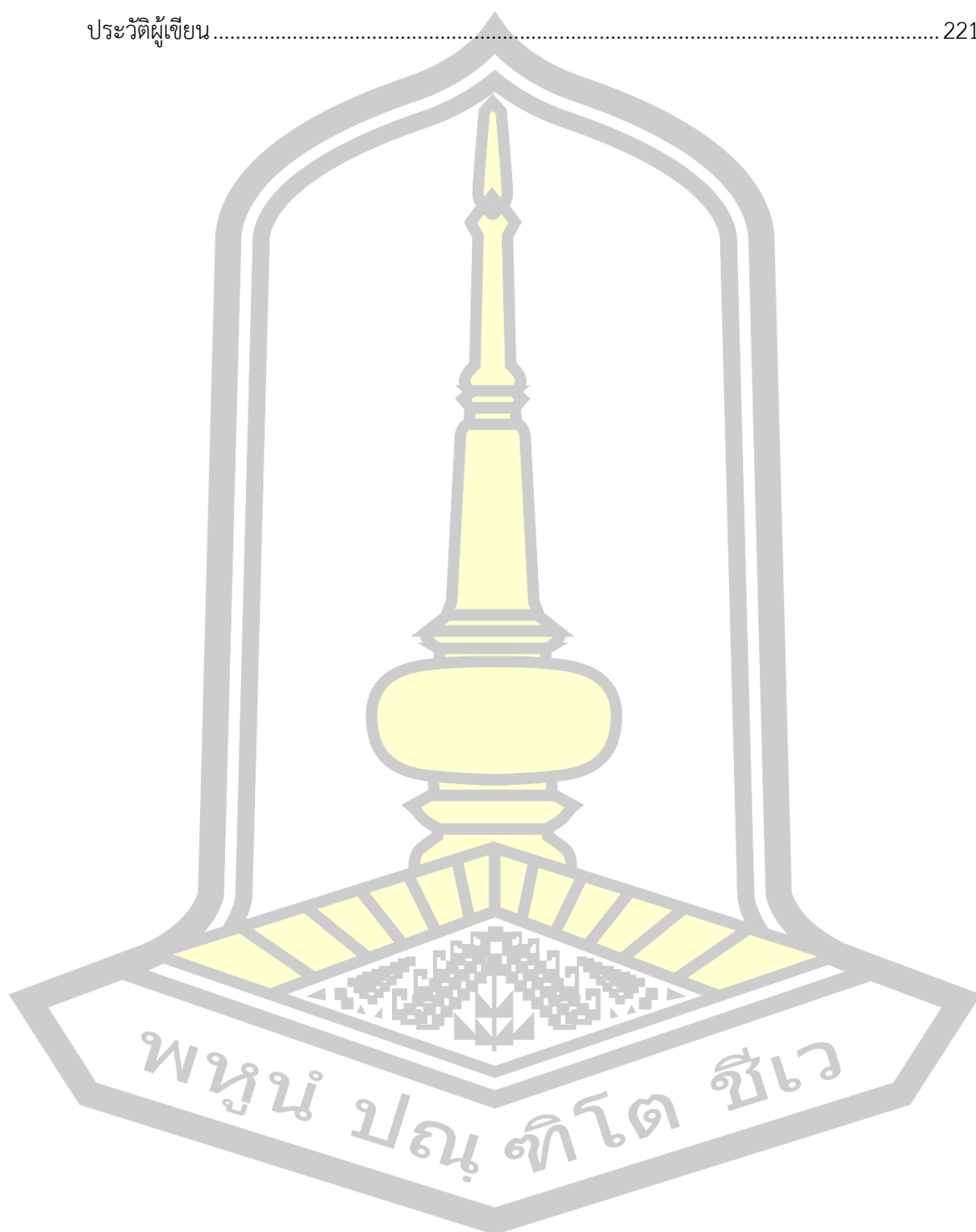
พูน ปณ จิตโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	10
การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน.....	17
กิจกรรม Jolly Phonics.....	27
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	38
ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	65
การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	76

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	80
งานวิจัยในประเทศ.....	80
งานวิจัยต่างประเทศ.....	83
กรอบแนวคิดงานวิจัย	86
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	87
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	87
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	88
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	88
รูปแบบการวิจัย	103
การเก็บรวบรวมข้อมูล	104
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	105
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	121
สรุปผล	121
อภิปรายผล.....	122
ข้อเสนอแนะ.....	126
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	140
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	141
ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	173

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	215
ประวัติผู้เขียน	221

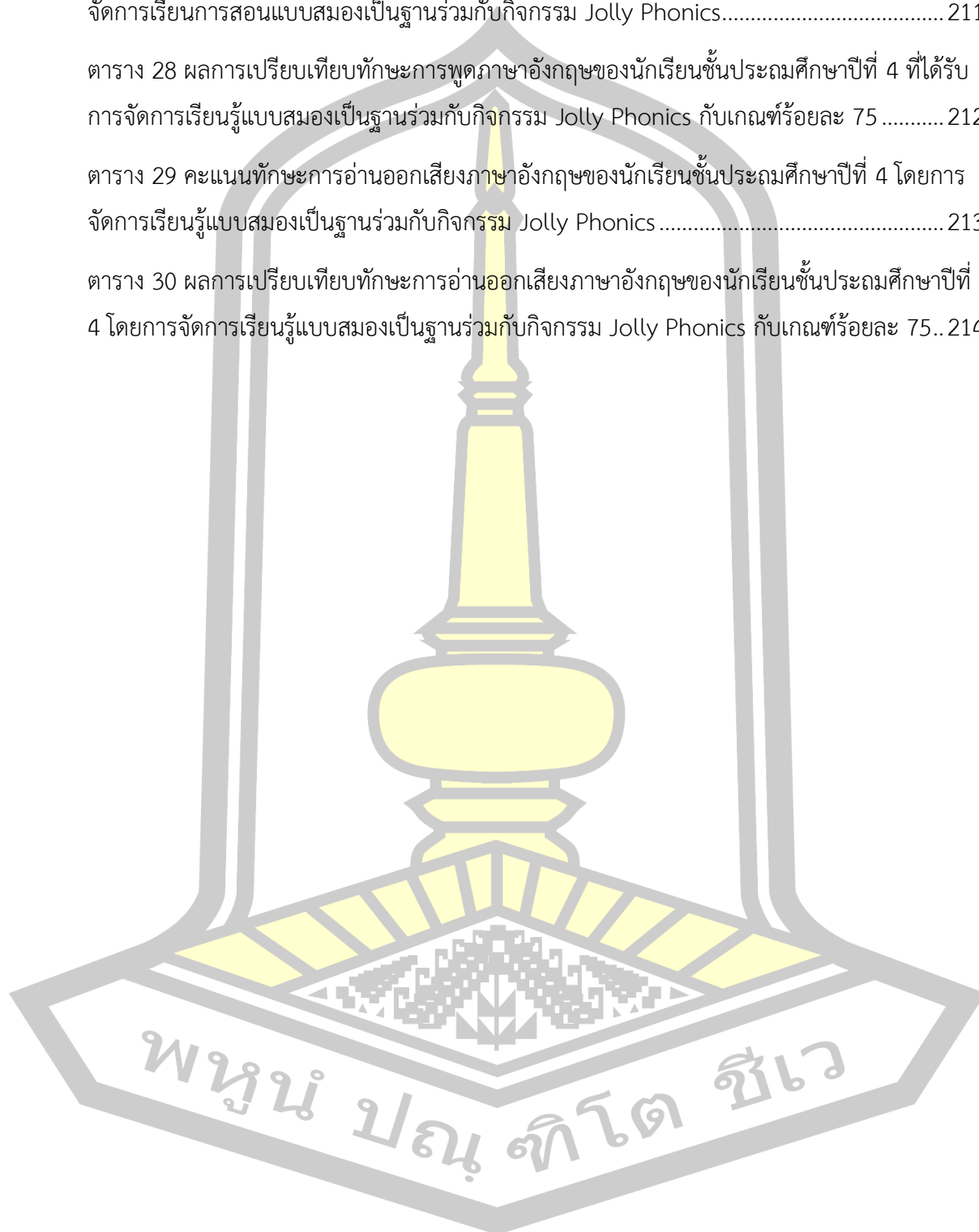
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและการประเมินของแผนการจัดการเรียนรู้และชั่วโมงที่ใช้ในการสอน.....	89
ตาราง 2 เนื้อหาบทสนทนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	96
ตาราง 3 คำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบการอ่านออกเสียง	101
ตาราง 4 รูปแบบการวิจัย	103
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน ตามเกณฑ์ 75 (E ₁).....	111
ตาราง 6 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂).....	113
ตาราง 7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	115
ตาราง 8 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics	116
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75	118
ตาราง 10 คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics	118
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75..	120
ตาราง 12 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวม จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้.....	174
ตาราง 13 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)...	176

ตาราง 14 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)...	178
ตาราง 15 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)...	180
ตาราง 16 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)...	182
ตาราง 17 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)...	184
ตาราง 18 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)...	186
ตาราง 19 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)...	188
ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียนตามเกณฑ์ 75 (E ₁).....	190
ตาราง 21 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂).....	191
ตาราง 22 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	193
ตาราง 23 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	194
ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	196
ตาราง 25 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	205
ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	209

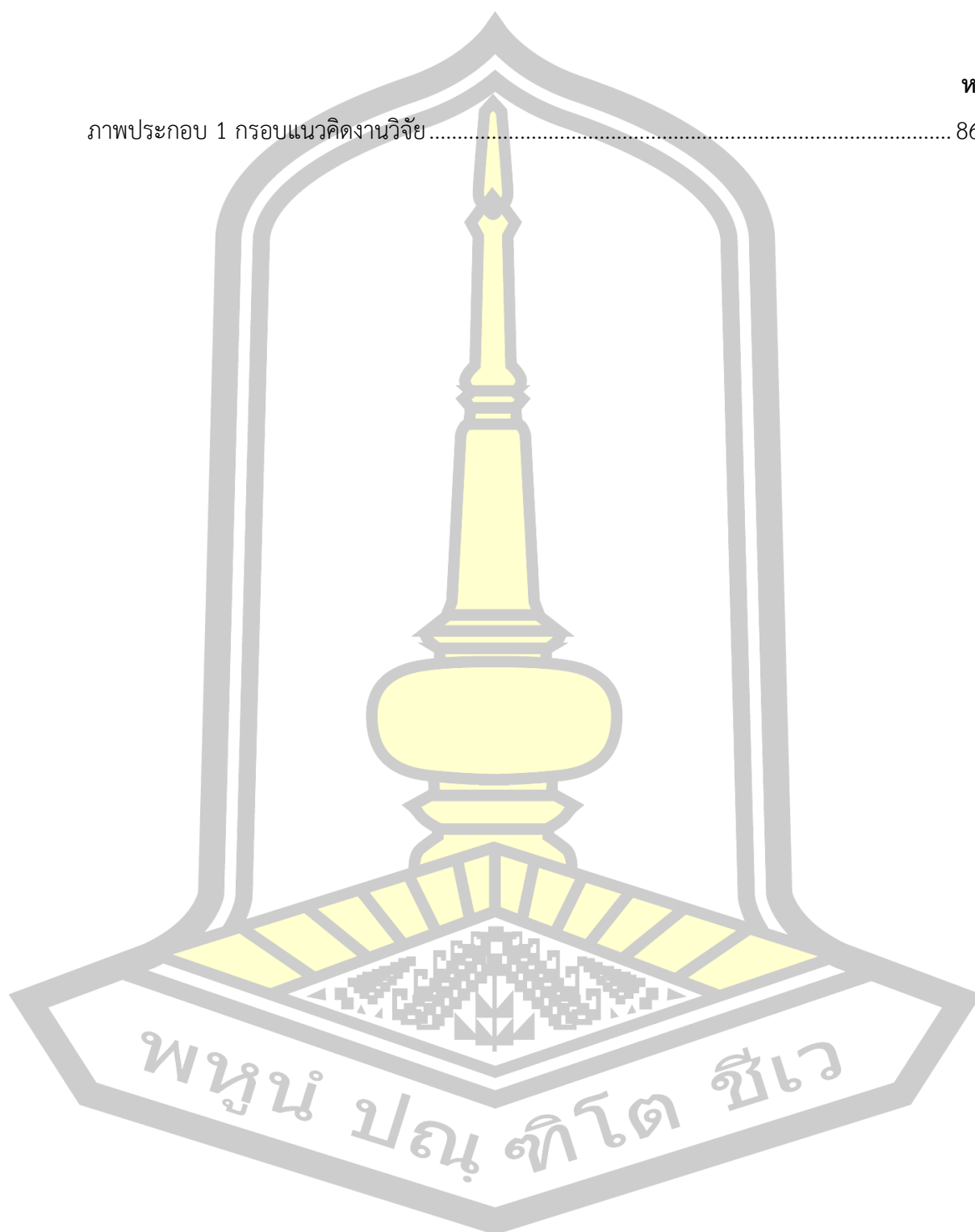
ตาราง 27 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics.....	211
ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75	212
ตาราง 29 คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics	213
ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75..	214

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย..... 86

ภูมิหลัง

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร เจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันและความร่วมมือ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่เชื่อมประชาคมโลกให้ใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยผ่านทาง การสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับและนิยมใช้เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ซึ่งภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลและยังเป็นภาษาที่สำคัญเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นทุกประเทศทั่วโลกจึงเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้จัดการศึกษาให้มีภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน การรู้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติได้ดียิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ และทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนเป็นอย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้ ซึ่งสาระการเรียนรู้ที่ 1 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกี่ยวข้องกับภาษาเพื่อการสื่อสารที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่านและเขียน และเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจะสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน สามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) นอกจากนี้การอ่านออกเสียงยังถือเป็นพื้นฐานของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ศราวุธ เพาะเจาะ, 2562) นำไปสู่กระบวนการทักษะการพูด ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่นั้นเป็นการสอนแบบท่องจำ และสอนแบบแยกส่วน เช่น สอนเฉพาะฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ซึ่งขาดความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่ดีเท่าที่ควร (ลัดดาวัลย์ มิตรกุล

และคณะ, 2562) นอกจากนี้ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังออกเสียงภาษาอังกฤษผิดอยู่ ส่งผลให้การสื่อสารในส่วนของเนื้อหาไม่ชัดเจนหรือไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (ธนนทร์ฐ์ นาคทั้ง และคณะ, 2560)

จากการศึกษารายงานประจำปี 2565 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 69.44 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์หรือค่าเป้าหมายที่ทางสถานศึกษากำหนดคือ ร้อยละ 75 (ฝ่ายวิชาการ, 2560) อีกทั้งผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2565 ที่ทางฝ่ายวิชาการโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง ได้จัดทำโครงการ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำแบบทดสอบด้านการอ่านได้ร้อยละ 65.50 และการพูดได้ร้อยละ 66.24 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์หรือค่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดคือ ร้อยละ 75 ผู้เรียนยังมีปัญหาในการเรียนรู้หน่วยเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ ไม่กล้าพูด อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง อ่านไม่ออก ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เมื่อแปลไม่ได้ก็ขาดความกระตือรือร้น ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และไม่มีความมั่นใจในการพูดและอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถิรวัฒน์ ต้นทนิส (2555) ที่พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษในตำแหน่งพยัญชนะต้น คือ /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /tʃ/ หน่วยเสียงในตำแหน่งพยัญชนะท้าย คือ /ʒ/, /dʒ/, /ʃ/, /θ/, /ð/, /z/, /tʃ/, /g/, /v/ หน่วยเสียงสระ คือ /ə/, /ɒ/, /ɑ/, และหน่วยเสียงสระผสม (Diphthong) คือ /ɔɪ/, /uə/ หน่วยเสียงที่กล่าวมานั้นไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย ผู้เรียนจึงไม่คุ้นเคยกับเสียง ทำให้เกิด การนำเอาหน่วยเสียงในภาษาไทยที่มีเสียงใกล้เคียงกันมาใช้แทนการออกเสียงที่ถูกต้อง และกุลธิดา กุเกียรติกาญจน์ (2559) กล่าวว่า ผู้เรียนมักจะออกเสียงคำที่สะกดด้วยหน่วยเสียงสระเช่น /æ/, /e/, /i/ /ɒ/ และ /ʌ/ ด้วยการแทนเสียงสระ /แอะ/, /เอะ/, /อิ/, /เออะ/ และ /อะ/ ในระบบเสียงภาษาไทย ซึ่งส่งผลต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน เมื่อไม่รู้หน่วยเสียง อ่านไม่ออก ทำให้ไม่กล้าพูด จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารต่อไป

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับศึกษาวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้างและหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมองแต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิด ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะเรียนรู้มาตั้งแต่กำเนิด (Caine and Caine, 1990 : 66-70) เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

วิธีการเรียนรู้และการทำงานของสมองตามธรรมชาติ สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องการเวลาพักเพื่อผ่อนคลาย และเรียบเรียงข้อมูลในสมอง ผู้สอนควรจัดสรรเวลาในการพักครึ่งการเรียนในแต่ละครั้ง การจัดกิจกรรมในห้องเรียนควรมีการใช้เสียงเพลง ดนตรี กิจกรรมเข้าจังหวะ มีการเคลื่อนไหวและฝึกให้ผู้เรียนรู้จักอภิปรายถกเถียงเพื่อหากฎหรือหลักการสำคัญของเรื่องนั้น ๆ จะทำให้สมองได้พัฒนาและสามารถจดจำได้ (พรพิไล เลิศวิชา, 2558)

การจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ผู้เรียนมีสมาธิ เพื่อเตรียมความพร้อม อาจทำ Brain Gym โดยการทำสมาธิ เล่าเรื่อง ออกกำลังกาย นักเรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถ โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2554) โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2554) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผกาพรรณ จันทะ (2564) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อกิจกรรมกระดาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และการศึกษาของ อธิรัตน์ ไกรสีขาว (2563) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและชัดเจน คือ การเริ่มต้นด้วยการสอนโฟนิกส์ Salas (2018) พบว่า หลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องโฟนิกส์เลย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnston และ Watson (2004 : 3) พบว่า การสอนโฟนิกส์นั้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการอื่น และสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐานตามอายุจริง ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านการอ่านออกเสียง Jolly Phonics เป็นระบบการสอนการออกเสียงซึ่งคิดค้นโดย ซู ลอยด์ (Sue Lloyd) เพื่อแก้ปัญหาความล้มเหลวในการสอนอ่านออกเสียงโดยการอ่านเป็นคำโดยแบ่งเนื้อหาการสอนออกเป็น 5 ทักษะ Jolly Phonics เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านและเขียนเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้พื้นฐานของการออกเสียงสังเคราะห์เสียง ถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษรที่มีการวางระบบการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน พร้อมทั้งกิจกรรมประกอบที่มีความหลากหลาย เพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียน (อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์, 2552 และธิดิกานต์ จันทสม, 2561)

เมื่อนักเรียนมีความพร้อมในด้านการออกเสียง สมองต้นตัว มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ นำไปสู่ทักษะการพูดได้อย่างมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับรัตนวิสาณ งามสม (2560) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนันทิกา พิริยานุพงษ์ (2565) กล่าวว่า การใช้สื่อวีดิโอเทียบเสียงมาตราตัวสะกด โดยใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงแบบ Jolly Phonics ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟัง อ่าน พูด และเขียน ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรมและประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะการเรียนการสอนที่น่าสนใจช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

ด้วยเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและพูดภาษาอังกฤษได้ตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด เพื่อจะได้นำผลของการปฏิบัติการที่ค้นพบไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ เพื่อนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มี 4 ห้องเรียน จำนวน 121 คน ปีการศึกษา 2566

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา ภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารได้แก่ ต1.1 ป4/2, ต1.2 ป4/1 รวมทั้งสิ้น 2 ตัวชี้วัด โดยประยุกต์ใช้คำศัพท์และประโยคบทสนทนาจาก หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Say Hello4 (กศยา แสงเดช และคณะ, 2557) และคู่มือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษา (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2559) ร่วมกับการฝึก อ่านออกเสียงตามกลุ่มคำของหนังสือ Jolly Phonics จำนวน 42 เสียง ในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 s, a, t, i, p, n	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 c/k, e, h, r, m, d	จำนวน 2 ชั่วโมง
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 g, o, u, l, f, b	จำนวน 2 ชั่วโมง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or	จำนวน 2 ชั่วโมง
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo	จำนวน 2 ชั่วโมง
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y, x, ch, sh, th, th	จำนวน 2 ชั่วโมง
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar	จำนวน 2 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 14 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงาน ตามธรรมชาติของสมอง ประยุกต์ใช้เป็นหลักการหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมองเรียนรู้ด้วยประสบการณ์และความทรงจำต่าง ๆ สามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อบุคคลมีสุขภาพดี มีอารมณ์ผ่อนคลาย มีความสุข โดยไม่สกิดกั้นการทำงานของสมอง ส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ ให้สมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิดที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะเรียนรู้มาตั้งแต่ กำเนิด และพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพที่สูงที่สุดได้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน มี 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ด้วยเพลงประกอบจังหวะและเพลงจากสื่อ Jolly Phonics โดยทำท่าทางและเสียงประกอบตัวอักษร

ให้นักเรียนฝึกฟัง เปล่งเสียง ทำท่าทางประกอบ นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงนั้น ๆ โดยการดึงข้อมูลจากความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง โดยเปิดภาพที่มีสีสันจาก Jolly Phonics ใช้บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 1) กับนักเรียน เป็นภาษาอังกฤษ ว่านี่คืออะไร สีอะไร ชอบหรือไม่ สะกดได้หรือไม่ ครูพูดภาษาไทยประกอบ ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจคำถาม จากนั้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยมีท่าทางประกอบ ให้นักเรียนได้ฟัง ดู ฝึกทำท่าทางประกอบตาม เปิดเพลงอีกครั้งให้นักเรียนทบทวนเสียงและท่าทาง แล้วเล่นเกมทายภาพ ที่ขึ้นต้นด้วยเสียงตัวอักษรนั้น ๆ พูดถามตอบระหว่างครูและนักเรียนด้วยบทพูดสนทนา (Dialogue 1) นำบัตรตัวอักษรทบทวนเสียงและท่าทางประกอบอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรมร่วมกัน คือ เล่นเกมใบ้ท่าทาง ให้สมาชิกกลุ่มทายตัวอักษรและเกมฟัง & สร้างคำ โดยครูแจกบัตรตัวอักษรให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสร้าง คำที่นักเรียนได้ยินเสียงจากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics จากนั้นครูเฉลยคำตอบพร้อมรูปภาพ ประกอบไปที่ละคำ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำและอ่านออกเสียงพร้อมกัน แล้วฝึกพูดโดยใช้บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 2) สลับกันถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลคะแนน องค์ความรู้ที่ได้รับ อุปสรรคปัญหาที่พบ ครูให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเสริมแรง ช่วยกันทบทวนเสียงตัวอักษร การผสมคำ ความหมายและการใช้บทพูดสนทนาในการถาม-ตอบข้อมูล อภิปรายโครงสร้างประโยค และการนำไปใช้ร่วมกัน หยิบภาพคำศัพท์ 2-3 ภาพ ให้นักเรียนพูดบทสนทนาพร้อมกัน นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงในใบงาน Jolly Phonics (Jolly Phonics Extra Pupil book 1) โดยสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองจากพจนานุกรม อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์ ครูสุ่มเลือกนักเรียนมานำเสนออ่านออกเสียงคำและพูดสนทนาถาม-ตอบหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) นักเรียนทำใบงานกิจกรรม Jolly Phonics ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงท้ายแผน นักเรียนจับคู่พูดตามบทสนทนา (Dialogue 2) โดยวาดรูปภาพและหาคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วมาประยุกต์ใช้ในบทพูดสนทนา

2. กิจกรรม Jolly Phonics หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้หน่วยเสียงย่อยที่เกิดจากตัวอักษรในภาษาอังกฤษจำนวน 26 อักษร ใน Jolly Phonics มีหน่วยเสียงย่อย 42 เสียง ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง แยกหน่วยเสียงย่อยและฝึกทักษะการประสมเสียงให้เกิดเป็นคำ โดย Jolly Phonics แบ่งเสียงเบื้องต้นเป็น 7 กลุ่มย่อย โดยเริ่มจากเสียงที่ออกง่ายไปยาก การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกิจกรรม Jolly Phonics ได้แก่ สื่อรูปภาพ เพลง วิดีโอ คำศัพท์ แอปพลิเคชัน กิจกรรมการแสดงท่าทางประกอบและใบงานของ Jolly Phonics มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้

แบบสมองเป็นฐาน จัดเรียนการสอนอ่านออกเสียงและพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษ การแบ่งอักษรภาษาอังกฤษของ Jolly Phonics แบ่งเป็นลำดับ 7 กลุ่มย่อย ดังนี้

2.1 s, a, t, i, p, n

2.2 c/k, e, h, r, m, d

2.3 g, o, u, l, f, b

2.4 ai, j, oa, ie, ee, or

2.5 z, w, ng, v, oo, oo

2.6 y, x, ch, sh, th, th

2.7 qu, ou, oi, ue, er, ar

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด ถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ความเข้าใจความต้องการหรือมวลประสบการณ์ของผู้พูดเป็นภาษาอังกฤษไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยน้ำเสียง กริยาท่าทาง ภาษาที่มีความถูกต้อง พูดมีมารยาททางบริบททางสังคม และสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้พูด มีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นในทักษะการพูดบทสนทนาตามข้อมูลตามโครงสร้างประโยคบทสนทนาที่กำหนด โดยนำคำศัพท์ที่ได้จากการเรียนรู้จากการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานมาประยุกต์ใช้ในประโยค เพื่อพูดสนทนาได้ตอบสนองสื่อสารระหว่างบุคคลได้ มีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้และระดับของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ คือ ด้านการออกเสียง ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่ว และ ด้านความสามารถในการสื่อสาร

4. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปล่งเสียงตัวอักษร คำ ประโยค ให้มีเสียง มีจังหวะทำนอง มีการใช้น้ำเสียง ท่าทาง เพื่อใช้ในการสร้างความหมาย การออกเสียงผ่านการรับจากการฟัง ดู ลงมือปฏิบัติ ข้อมูลเข้าสู่สมอง แล้วสมองสั่งการให้ปากเปล่งเสียงออกมาเป็น พยางค์ คำ วลีกลุ่มคำ และเป็นประโยค รวมกันเป็นการพูด ส่งผลต่อการสื่อสารและการแสดงพฤติกรรมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร เมื่อฝึกซ้ำ ย้ำทวนและทำอย่างต่อเนื่องจะเกิดเป็นทักษะการอ่านออกเสียงและพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวัดทักษะการอ่านออกเสียงรายบุคคลเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มี 30 คำ คำละ 8 คะแนน วัดประเมินทักษะจากการออกเสียงพยัญชนะต้นคำ ออกเสียงสระ ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง

5. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 โดยที่

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย โดยวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยเครื่องมือวัด คือ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน
3. กิจกรรม Jolly Phonics
4. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
5. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
6. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับ

2. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่านบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

2.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

2.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

2.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

2.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

3. สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียน ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สารด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) การใช้ ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน ตามสาระทั้ง 4 สาระ ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องราวต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาและนำมาใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหว่าถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ

3. พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว

5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. พูดและทำท่า ประกอบ อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความแตกต่างของของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

6. การวัดผล ประเมินผลหลักสูตร

6.1 การประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

6.1.1 การประเมินผลยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นสำคัญ

6.1.2 การประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย

การประเมินที่ทำให้ทราบถึงความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะและพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้เรียน จำเป็นต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ การทดสอบ ตรวจผลงาน ชิ้นงาน ฯลฯ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดดังต่อไปนี้

1) การประเมินด้านความรู้ เพื่อต้องการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระมากเพียงใด เทคนิควิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบ การเขียนรายงาน โครงงาน การสัมภาษณ์พูดคุย แบบฝึกหัด ฯลฯ

2) การประเมินด้านค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อต้องการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่เกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมเพียงใด ในการประเมินนี้ต้องอาศัย การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นหลักควบคู่กับการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้เรียนและบุคคลที่ใกล้ชิด การให้บอกเล่าความรู้สึกและเขียนแสดงความรู้สึกจากเหตุการณ์ทั้งที่เป็นจริงหรือจำลองขึ้น และต้องเป็นการประเมินที่ต่อเนื่องเป็นระยะ

3) การประเมินทักษะกระบวนการ เพื่อตรวจสอบทักษะและระบบการทำงานของผู้เรียนซึ่งอาจจำแนกได้ 2 กลุ่มใหญ่ คือ

3.1) ทักษะการคิด ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การคิดเชิงประยุกต์ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ เครื่องมือ/เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบ การเขียนรายงาน โครงงาน การสัมภาษณ์พูดคุย การตรวจผลงาน ชิ้นงาน การรายงานปากเปล่า ฯลฯ

3.2) ทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินกระบวนการทำงานและผลผลิต เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบประเมินภาคปฏิบัติ การเขียนรายงาน หรือรายงานปากเปล่า สรุปการปฏิบัติงาน

6.2 แนวปฏิบัติในการประเมินผล

6.2.1 การประเมินผลก่อนเรียน เพื่อการหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น ได้แก่ ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนและความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน สำหรับนำไป จัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียนตามแนวทางการจัดกระบวนการการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่มานำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน

6.2.2 การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามจุดประสงค์ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้สอนได้วางแผนหรือไม่ เพื่อนำผลสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุง แก้ไข

ข้อบกพร่องของผู้เรียนและส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ

6.2.3 การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายปี ประกอบด้วย การประเมินหลังเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียนว่าผู้เรียนเกิดพัฒนาการมากน้อยเพียงใด และการประเมินผลการเรียนปลายปี เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่าส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจะถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

รวมทั้งสิ้น 2 ตัวชี้วัด โดยแบ่งเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาตัวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษ ร่วมกับคำศัพท์ในการอ่านออกเสียงตามกลุ่มคำ Jolly Phonics 42 เสียง 7 กลุ่ม และแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 s, a, t, i, p, n	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 c/k, e, h, r, m, d	จำนวน 2 ชั่วโมง
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 g, o, u, l, f, b	จำนวน 2 ชั่วโมง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or	จำนวน 2 ชั่วโมง
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo	จำนวน 2 ชั่วโมง
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y, x, ch, sh, th, th	จำนวน 2 ชั่วโมง
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar	จำนวน 2 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน

1. ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน BBL (Brain-Based Learning) ไว้ดังนี้

เคน และเคน (Caine and Caine, 1990) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน เป็นทฤษฎีการเรียนรู้บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่ การทำงานของสมอง หากสมองปฏิบัติตามกระบวนการทำงานตามปกติ การเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้น การสร้างศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ คือ การใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการอื่น ๆ คำกล่าวที่ว่า คนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้เป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง เพราะในความเป็นจริงคนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ ทุกคนเกิดมาพร้อมสมองที่มีหน้าที่เหมือนผู้ดำเนินการที่มีพลังมหาศาล แต่อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งที่กระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสมองถูกกีดกัน ไม่เอาใจใส่หรือถูกลดโทษจากรูปแบบของการให้การศึกษาแบบเดิม ๆ

ชัยเลิศ พิชิตพรชัย (2549) ได้ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ของมนุษย์โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกลไกการทำงานของระบบประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมอง และตัวรับความรู้สึกหรืออวัยวะรับความรู้สึกทั้ง 5 ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย ซึ่งทำหน้าที่รับความรู้สึกจากตัวกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมแล้วไปประมวลผลที่สมอง ซึ่งอาจถือว่าเป็นใจรวมเป็นอายตนะ

แสงเดือน คงนาวัง (2550) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้างและหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมอง แต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุดภายใต้แนวคิดที่ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะทำเรียนรู้มาตั้งแต่กำเนิด

เจนเซน (Jensen, 2009) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดการเชื่อมต่อไปยังสมอง ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ถือเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน โดยเป็นการนำความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสมองไปใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของมนุษย์ หัวใจสำคัญของการเรียนรู้บนฐานสมองอยู่ที่ จะออกแบบการเรียนการสอนอย่างไรให้สมองสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด

อิวาน (Iwan, 2015) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานว่า เป็นการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นจริงและวาดฝัน และหาวิธีการต่าง ๆ ในการรับประสบการณ์เข้ามา ซึ่งหมายรวมถึง การสะท้อนความคิด การคิดวิจารณ์ญาณและการแสดงออกในเชิงศิลปะซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น การเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานตามธรรมชาติของสมอง ประยุกต์ใช้เป็นหลักการหรือแนวทาง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมองเรียนรู้ด้วยประสบการณ์และความทรงจำต่าง ๆ สามารถเรียนรู้ ได้ดีเมื่อบุคคลมีสุขภาพดี มีอารมณ์ผ่อนคลาย มีความสุข โดยไม่สกิดกั้นการทำงานของสมอง ส่งเสริม ให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิดที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมอง พร้อมที่จะเรียนรู้มาตั้งแต่กำเนิด และพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพที่สูงที่สุดได้

2. แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นสมองเป็นฐาน (Brain-based Learning Activity)

เคน และเคน (Cain and Cain, 1990) ได้กล่าวว่า หลักการสำคัญของการเรียนรู้ที่เน้น สมองเป็นฐาน ให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด และการเรียนรู้นั้นบรรลุผลสูงสุดเท่าไรก็ได้ เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สอน ซึ่งมีหลักการสำคัญ 12 ประการ ดังนี้

1. สมองเรียนรู้พร้อมกันทุกระบบ แต่ละระบบมีหน้าที่ต่างกัน และสมองเป็น ผู้ดำเนินการให้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน โดยผสมผสานทั้งด้านความคิด ประสบการณ์และอารมณ์ในการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้เกิด การเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. การเรียนรู้มีผลมาจากด้านสรีระศาสตร์และสุขภาพพลานามัย การพักผ่อน นอนหลับ ภาวะโภชนาการ อารมณ์และความเหนื่อยล้า ซึ่งส่งผลต่อการจดจำของสมอง ผู้สอนควรให้ ความใส่ใจในปัจจัยทุก ๆ ด้าน

3. สมองเรียนรู้โดยการหาความหมายของสิ่งที่ต้องการจะรู้ การค้นหาความหมายนั้น เป็นสิ่งที่มนุษย์มีมาแต่กำเนิด สมองจำเป็นต้องเก็บข้อมูล ค้นหาความหมาย และตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ ผ่านเข้ามา การสอนที่มีประสิทธิภาพจึงต้องยอมรับถึงเอกลักษณ์และความรู้ความเข้าใจที่อยู่บน พื้นฐานของแต่ละบุคคล หรือคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. สมองค้นหาความหมายโดยการค้นหาแบบแผนในสิ่งที่รู้ การค้นหาความหมาย เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบแผนขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล เราสามารถเรียนรู้แบบแผนของข้อมูลได้ และตรงกันข้ามเราจะเรียนรู้ได้น้อยลงเมื่อเราไม่ได้เรียนแบบแผน การสอนที่มีประสิทธิภาพต้อง เชื่อมโยงความคิดที่กระจัดกระจายและข้อมูลที่หลากหลายมาเป็นความคิดรวบยอดได้

5. อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก เราไม่สามารถแยกอารมณ์ออกจากความรู้ ความเข้าใจได้ และอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ได้รับ อิทธิพลจากอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติ

6. กระบวนการทางสมองเกิดขึ้นทั้งในส่วนรวมและส่วนย่อยในเวลาเดียวกัน หากส่วนรวมหรือส่วนย่อยถูกมองข้ามไปส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ยาก

7. สมองเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสัมผัสจะต้องลงมือกระทำ จึงเกิดการเรียนรู้หากได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมมากเท่าใด จะยิ่งเพิ่มการเรียนรู้มากขึ้น เท่านั้น การเรียนรู้จากการบอกเล่าจากการฟังอย่างเดียวอาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งแวดล้อมน้อย ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ลดลง

8. สมองเรียนรู้ทั้งในขณะที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์และสามารถจดจำได้ ไม่เพียงฟังมาจากผู้อื่นอย่างเดียว ผู้เรียนยังต้องการเวลาที่จะเรียนรู้ด้วย ซึ่งอาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมน้อยลงและทำให้เกิดการเรียนรู้ลดลง ผู้เรียนจึงจำเป็นจะต้องเรียนรู้อะไรเท่า ๆ กับเรียนรู้อย่างไร

9. สมองใช้การจำอย่างน้อย 2 ประเภท คือ การจำที่เกิดจากประสบการณ์ตรง และการท่องจำ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสและเรียนรู้โดยตรง ผู้เรียนจึงไม่สามารถให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่ท่องจำมาได้

10. สมองเข้าใจและจดจำเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้รับการปลูกฝังอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพราะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเกิดจากประสบการณ์

11. สมองจะเรียนรู้มากขึ้นจากการท้าทายและไม่ข่มขู่ ดังนั้น บรรยากาศในชั้นเรียน จึงควรเป็นการท้าทายแต่ไม่ข่มขู่ผู้เรียน

12. สมองแต่ละคนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล บางคนเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ออกไปสัมผัสของจริง แต่บางคนชอบนั่งฟังนั่งจดบันทึก บางคนชอบเงียบ ๆ บางคนชอบเสียงดนตรี เป็นเพราะว่าสมองของคนเราต่างกัน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองชอบ

สำหรับภาวะของสมองที่เหมาะสมที่สุดต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ภาวะของสมองที่มีความตื่นตัวแบบผ่อนคลาย (Relaxed alertness) ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีหน้าที่ในการสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนในลักษณะที่ทันสมัยพลัดเพลิน แต่ท้าทายและชวนให้หาคำตอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวแบบผ่อนคลายมากกว่าความรู้สึกรีบเร่ง กังวลและกดดัน เพราะสิ่งแวดล้อมดังกล่าวอาจทำให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ทางลบแก่ผู้เรียนได้ รวมทั้ง แนวคิดที่สำคัญจากการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning) ได้แก่ การที่การเรียนรู้ของคนจะประสบความสำเร็จที่สุดเมื่อกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียนที่เป็นรูปธรรมและสามารถจับต้องได้ เพราะคนเราจะจำสิ่งต่าง ๆ ได้แม่นยำที่สุดเมื่อข้อเท็จจริงต่าง ๆ และทักษะฝังอยู่ในจากกิจกรรมในชีวิตจริงตามธรรมชาติ เพราะเป็นการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ตรง

องค์ประกอบของหลักการเรียนรู้ของสมองเป็นฐาน ริเกต เคน และเจฟฟรีย์ เคน (Renate Caine and Geoffrey Caine, 1990) สรุปว่า “ภาวะที่ดีที่สุดในการใช้ สมองของมนุษย์คือ

การใช้ขีดจำกัด ความสามารถทางสมองเพื่อการเชื่อมโยงและการเข้าใจสิ่งที่เป็นเงื่อนไขสูงสุด ในกระบวนการ” มี 3 องค์ประกอบ ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ซับซ้อนคือ

1. Orchestrated Immersion คือ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ที่หลากหลาย ซับซ้อน และเป็นประสบการณ์ที่แท้จริง

2. Relaxed Alertness คือ พยายามกำจัดความกลัวของผู้เรียน และเพิ่มบรรยากาศ ที่ท้าทายให้มากขึ้น

3. Active Processing คือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตุ้นหรือรู้ว่าจะเรียนรู้ได้ โดยวิธีการใด เรียนรู้อย่างไร ให้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

วีโรจน์ ลักษณะอดิสร (2548) ได้เสนอแนวความคิดพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้สมอง เป็นฐาน ไว้ดังนี้

1. การทำให้เด็กเกิดการตื่นตัวแบบผ่อนคลาย ด้วยการสร้างบรรยากาศให้เด็กไม่รู้สึกล เหมือนถูกกดดัน แต่มีความท้าทายชวนให้ค้นคว้าหาคำตอบ

2. การทำให้เด็กจดจ่อในสิ่งเดียวกัน ด้วยการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลายแบบ รวมทั้งการยกปรากฏการณ์จริงมาเป็นตัวอย่างและการเปรียบเทียบให้เห็นภาพหรือ การเชื่อมโยงความรู้หลาย ๆ อย่าง การอธิบายปรากฏการณ์ด้วยความรู้ที่เด็กได้รับ

3. ทำให้เกิดความรู้จากการกระทำด้วยตนเอง โดยการให้เด็กได้ลงมือทดลอง ประดิษฐ์ หรือได้เล่าประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้อง

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2550) ได้กล่าวถึงหลักการแนวคิดสำคัญ เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยสมองไว้ 7 ประการ คือ

1. สมองเกิดมาเพื่อเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้ และรู้วิธีเรียน

2. ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งที่ตนเองฝึกฝน และจากการได้แก้ไขความผิดพลาด

3. ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่ฝึกปฏิบัติจากทุกประสาทสัมผัส

4. การเรียนรู้ต้องใช้ระยะเวลา และการใช้เวลาของแต่ละคนไม่เท่ากัน

5. หากเด็กไม่ได้ใช้สมองก็จะสูญเสียเซลล์ส่วนนั้นไป

6. อารมณ์มีผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ การคิด และการจำของสมอง

7. เด็กทุกคนย่อมเกิดมาเพื่อเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติเหมือนกัน

และได้เสนอแนะวิธีการเรียนรู้ด้วยสมองที่มีประสิทธิภาพสูง ไว้ดังนี้

1. เมื่อสมองรับรู้ภาพและเสียงพร้อมกัน สมองมีตำแหน่งที่รับรู้ทั้งสองตำแหน่งนี้ พร้อมกัน การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้น ภาพและเสียงสามารถดึงดูดเข้าสู่สมองได้จำนวน มหาศาลในคราวเดียวมากกว่าข้อมูลอื่น

2. สมองเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการสร้างแผนภาพความคิด การจัดระบบข้อมูลออกมาเป็นแผนภาพ เช่น กราฟ แผนภูมิ แผนผัง จะทำให้ความคิดและการเรียนรู้ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพ

3. สมองเรียนรู้ได้ดีเมื่อผ่านการปฏิบัติ การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติเท่ากับใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 (ตา หู จมูก ลิ้น สัมผัส) ประกอบเข้ากับประสบการณ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ

4. สมองเรียนรู้ได้ดีเมื่อเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่คล้ายจริง จะเห็นได้ว่าระหว่างที่อ่านนิทาน พร้อมกับชี้ภาพให้เด็กดู เด็กจะไม่ได้ฟังความหมายของนิทานเลย แต่เด็กจะสร้างจินตนาการไปกับสิ่งที่เห็นและได้ยินแทน

5. สมองเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการท่องจำ ทำซ้ำ ผึกทักษะ เพราะถ้าหากเจ้าของสมองได้ยินเสียงตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ และเห็นสิ่งที่ตัวเองทำ สิ่งที่ปรากฏกลายเป็นข้อมูลย้อนกลับเข้าไปในสมองใหม่อีกครั้ง

สรุปได้ว่า แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (Brain Based Learning Activity) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะเรียนรู้มาแต่กำเนิด สมองเรียนรู้ได้ดีเมื่อผู้เรียนรู้สีกต้นตัวแบบผ่อนคลาย ได้ลงมือปฏิบัติ มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ต้องใช้ระยะเวลาสมองจะใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ประกอบเข้ากับมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต และเด็กทุกคนย่อมเกิดมาเพื่อเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติเหมือนกัน

3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน

ประเสริฐ บุญเกิด (2550) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลัก BBL 4 ประการ ดังนี้

1. เรียนรู้ด้วยความสุข/สนุก Limbic system เปิด สมองทำงานเต็มที่
2. การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับขั้นตอนการพัฒนาด้านโครงสร้างและการทำงานของสมอง
3. การเรียนรู้จากของจริงไปหาสัญลักษณ์
4. การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการจำ

การที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานของการรับรู้ รับความรู้สึก และพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย ด้านสติปัญญาด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านสังคม เป็นการพัฒนาระบบประสาทแห่งการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

เจนเซน (Jensen, 2009) ได้เสนอขั้นตอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. Preparation ในขั้นนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่เตรียมสมองของผู้เรียนสำหรับการเชื่อมโยงความรู้ ผู้สอนอาจจะให้กำลังใจหรือกระตุ้นผู้เรียนด้วยการอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว และสอบถามความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรในหัวข้อนั้นอีกบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดรวบยอดภายในสมองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้

2. Acquisition เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์ ครูผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้สึกเกิดความอยากเรียนรู้ หรือตื่นต้นกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ สร้างประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัว อาจถามคำถามให้นักเรียนตอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดและแสดงเหตุผลออกมา ในช่วงแรกสมองของผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ดีกว่านามธรรม

3. Elaboration ในขั้นนี้เป็นขั้นของกระบวนการที่ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด เป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่เรียนรู้ไปจากกิจกรรมก่อนหน้านี้ กระตุ้นให้เกิดการอภิปรายกลุ่มพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดของตนเองและแลกเปลี่ยนความคิดร่วมกันในชั้นเรียน

4. Memory Formation สมองจะทำงานภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้แบบไม่รู้ตัวเป็นไปโดยอัตโนมัติ การสร้างความจำ เกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อนและนอนหลับ ในขั้นนี้ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นที่ความสำคัญของการพักและทบทวนเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไป โดยการออกแบบกิจกรรมที่ผ่อนคลาย เช่น ให้นักเรียนวาดแผนผังความคิดสรุปเนื้อเรื่องที่เรียนไป จับคู่แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น หรือเนื้อหาที่เรียนรู้ จัดรูปแบบกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นต้น

5. Functional Integration เป็นขั้นที่ให้ความสำคัญไปที่การเน้นประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ เช่น ผู้เคยเรียนการซ่อมเครื่องมือ อุปกรณ์ โดยการดูการซ่อมเตาอบที่บ้านพักมาแล้วเขาต้องสามารถประยุกต์ทักษะการซ่อมเตาอบไปซ่อมอุปกรณ์ชนิดอื่นได้ด้วย ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียน สามารถต่อยอดความรู้เดิมกับเนื้อหาที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในอนาคต

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2555) ได้ประยุกต์หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้โดย วิธีการใช้สมองเป็นฐานมาจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมาธิเพื่อเตรียมความพร้อม อาจทำ Brain Gym โดยการทำสมาธิ เล่าเรื่อง ออกกำลังกาย ฯลฯ แล้วให้นักเรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง รู้จักฝึกฝน ศึกษาค้นคว้า สร้างองค์ความรู้หรือผลงาน โดยการร่วมคิดร่วมทำและยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถหรือทักษะ โดยได้ประยุกต์แนวคิดดังกล่าวมาจัดเป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 7 ขั้น ซึ่งได้มาจากแนวคิดทั้ง 5 แนวคิด คือ

1. การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ มุ่งให้ผู้เรียนได้รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ

2. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ผู้เรียนได้ร่วมมือกันศึกษาค้นคว้าจนได้ความรู้และผลงาน

3. การเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดสังเคราะห์ทำให้เข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้

4. การจัดกิจกรรมโดยใช้เกม ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนรู้สูงสุดเพื่อชัยชนะของกลุ่ม

5. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นการสอนย้ำ ซ้ำทวน ด้วยกิจกรรมหลากหลาย โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถาวร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน 7 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ครูวางแผนในการสนทนากับนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่เรียนได้

2. ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนตกลงร่วมกันว่า นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง อย่างไร และจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร

3. ขั้นเสนอความรู้ใหม่ เป็นขั้นที่ครูจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ คือ การสอนหรือการสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนจนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

4. ขั้นฝึกทักษะ เป็นขั้นที่นักเรียนเข้ากลุ่มแล้วร่วมมือกันเรียนรู้และสร้างผลงานในขั้นนี้คำว่า ฝึกทักษะ หมายถึง การศึกษาค้นคว้า การฝึกปฏิบัติการทดลอง การสังเกตจากสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การทำแบบฝึก การวาดภาพ และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จได้ผลงานออกมา (ผลงานควรชัดเจนน่าสนใจซึ่งไม่ใช่ใส่กระดาษ A4 หรือกระดาษเป็นแผ่นเล็ก ๆ แต่ควรเป็นกระดาษขนาดใหญ่ เช่น กระดาษปฐพีเพื่อให้นำเสนออาจเป็นการเขียนธรรมดาหรือเป็นแผนผังความคิด)

5. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มที่ได้จากการจับสลากออกมาเสนอผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ที่ต้องจับสลากเพื่อให้คนเก่งช่วยฝึกฝนคนปานกลาง และคนอ่อนให้มีความรู้ใกล้เคียงกับตนเอง)

6. ขั้นสรุปความรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้นักเรียนทำใบงานเป็นรายบุคคล แล้วเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเองให้ถูกต้อง ครูรับทราบแล้วเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมงานของตนเอง

7. ขั้นกิจกรรมเกม เป็นขั้นที่ครูจัดทำข้อสอบมาให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล โดยไม่ซักถามกัน เสร็จแล้วส่งเป็นกลุ่ม แล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

ให้แก่แต่ละกลุ่มหาค่าคะแนนเฉลี่ยบอกครู บันทึกไว้แล้วจึงประกาศผลเกม กลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ

การจัดกิจกรรมทั้ง 7 ขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมประสมประสานระหว่างการใช้กระบวนการกลุ่ม แผนผังความคิด ใบงานและเกม เป็นหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเองได้ฝึกฝนซ้ำในเรื่องเดิม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้แม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังสอดคล้องกับหลักการเรียนของการเรียนรู้โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนเรื่องเดิม โดยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้แม่นยำและจำได้นาน การจัดกิจกรรมเช่นนี้ควรใช้เวลาต่อเนื่อง ไม่ควรเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง กิจกรรมทั้ง 7 ขั้นนี้ อาจต้องใช้เวลาสอนประมาณ 3 ชั่วโมง

การเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เป็นการนำความรู้ในเรื่องของสมองมาปรับใช้เกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน (ประสาท เนืองเฉลิม, 2554) ซึ่งพบว่าการส่งเสริมพัฒนาสมองทั้งสองด้านควบคู่กันไป การใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองมาเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานนั้น มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้บนความคิดพื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์ เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึก และการลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เป็นแบบแผนการดำเนินการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองมาเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (วีณา ประชากุล และประสาท เนืองเฉลิม, 2563) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) เป็นขั้นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ โดยผู้สอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันว่าจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง มีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร และสำหรับผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานสามารถตั้งคำถามว่าเรื่องนี้ควรจะรู้อะไรบ้าง เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียน สามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้ และควรสร้างบรรยากาศในห้องให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย เพื่อให้สมองของผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) เป็นขั้นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ ซึ่งผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ ควรใช้เทคนิคการสอนหรือสื่อที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมองทั้งสองซีก เพื่อให้ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูล ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และลงมือปฏิบัติจริง และผู้เรียนควรทำจิตใจและร่างกายให้พร้อมกับการเรียนรู้

สิ่งใหม่ ๆ ฝึกการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นระบบ สรุปลองค์ความรู้ และเชื่อมโยง องค์ความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่น่าสนใจ และสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นที่ผู้สอนควรเตรียมประเด็นหรือสถานการณ์ โดยพิจารณาการเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การเชื่อมโยง องค์ความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ว่าเป็นเหตุผลที่สนับสนุน หรือขัดแย้งกับสิ่งที่สรุปไปแล้ว ผู้เรียนควรฝึก สร้างคำถาม แสดงความคิดเห็น ระดมพลังสมองบนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ทดลอง สืบค้นข้อมูล และควรมีข้อมูลมาสนับสนุนความคิด ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล เพื่อสนับสนุน เชื่อมโยงการเรียนรู้และตรวจสอบข้อผิดพลาด

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมข้อมูลที่เป็นจริงและถูกต้อง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดรวบยอดโดยตัวของผู้เรียนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอ ผลงานและร่วมกันแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนควรสามารถสรุปการเรียนรู้อย่างมีเหตุผล สามารถ อธิบายที่มาของความรู้ได้ สามารถระดมสมองเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างเป็นผลงานหรือชิ้นงาน แล้วนำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิม มาใช้กับสถานการณ์ใหม่ โดยผู้สอนควรเตรียมสถานการณ์ใหม่ที่คล้าย ๆ กับสถานการณ์เดิม เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เช่น ให้ผู้เรียนทำข้อสอบเป็นรายบุคคล โดยไม่ปรึกษากันเสร็จแล้ว ส่งเป็นกลุ่ม แล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่มโดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเฉลย ให้แต่ละกลุ่มหาค่า คะแนนเฉลี่ย ผู้สอนคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และเสริมแรงให้ผู้เรียนผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ด้วยความตั้งใจ รู้จักเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถร่วมกันสรุปและอภิปราย เพื่อชี้ให้เห็นว่า ผลที่ได้นี้สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นสมองเป็นฐาน หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติ ไปพร้อม ๆ กันจึงเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ครูจำเป็นต้องใช้กลวิธีและเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้น สมองของนักเรียน ไม่มีวิธีหรือเทคนิคของใครสมบูรณ์ที่สุด ดังนั้นการสอนที่ดีต้องสอดคล้องกับการที่ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลนั้นมีความหลากหลาย และแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และความสามารถพื้นฐานของบุคคลนั้น ๆ ครูจึงจำเป็นต้องจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและเอื้อต่อผู้เรียนอย่างเสมอภาคกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน เกิดความสุขในการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ตนถนัด รวมทั้งยังมีโอกาส พัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ที่ตนเองไม่ถนัดด้วยวิธีการหลากหลายอีกด้วย ผู้วิจัยได้เลือกขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการใช้สมองเป็นฐาน ตามขั้นตอนของ วิณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2563) 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ด้วยเพลงประกอบจังหวะและเพลงจากสื่อ Jolly Phonics โดยทำท่าทางและเสียงประกอบตัวอักษรให้นักเรียนฝึกฟัง เปล่งเสียง ทำท่าทางประกอบ นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงนั้น ๆ โดยการดึงข้อมูลจากความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง โดยเปิดภาพที่มีสีสันจาก Jolly Phonics ใช้บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 1) กับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ว่า นี่คืออะไร สื่ออะไร ชอบหรือไม่ สะกดได้หรือไม่ ครูพูดภาษาไทยประกอบ ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจคำถาม จากนั้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยมีท่าทางประกอบ ให้นักเรียนได้ฟัง ดู ฝึกทำท่าทางประกอบตาม เปิดเพลงอีกครั้งให้นักเรียนทบทวนเสียงและท่าทาง แล้วเล่นเกมทายภาพที่ขึ้นต้นด้วยเสียงตัวอักษรนั้น ๆ พูดถามตอบระหว่างครูและนักเรียนด้วยบทพูดสนทนา (Dialogue 1) นำบัตรตัวอักษรทบทวนเสียงและท่าทางประกอบอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรมร่วมกัน คือ เล่นเกมใบ้ ท่าทางให้สมาชิกกลุ่มทายตัวอักษรและเกมฟัง & สร้างคำ โดยครูแจกบัตรตัวอักษรให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างคำที่นักเรียนได้ยินเสียงจากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics จากนั้นครูเฉลยคำตอบ พร้อมรูปภาพประกอบไปที่ละคำ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำและอ่านออกเสียงพร้อมกัน แล้วฝึกพูดโดยใช้บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 2) สลับกันถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลคะแนนองค์ความรู้ที่ได้รับ อุปสรรคปัญหาที่พบ ครูให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเสริมแรง ช่วยกันทบทวนเสียงตัวอักษร การผสมคำ ความหมายและการใช้บทพูดสนทนาในการถาม-ตอบข้อมูล อภิปรายโครงสร้างประโยคและการนำไปใช้ร่วมกัน หยิบภาพคำศัพท์ 2-3 ภาพ ให้นักเรียนพูดบทสนทนาร่วมกัน นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงในใบงาน Jolly Phonics (Jolly Phonics Extra Pupil book 1) โดยสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองจากพจนานุกรม อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์ ครูสุ่มเลือกนักเรียนมานำเสนออ่านออกเสียงคำและพูดสนทนาถาม-ตอบหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) นักเรียนทำใบงานกิจกรรม Jolly Phonics ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงท้ายแผน นักเรียนจับคู่พูดตามบทสนทนา (Dialogue 2) โดยวาดรูปภาพและหาคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วมาประยุกต์ใช้ในบทพูดสนทนา

กิจกรรม Jolly Phonics

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ Jolly Phonics

Johnston, Watson และ Logan (2009) แนะนำว่า การสอนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนุกสนานเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญ และเริ่มเรียนการออกเสียงตัวอักษร (Letter sounds) และการประสมคำ (Blending) ก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่าน ทำให้อ่านออกเสียงเมื่อเจอกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ โดยการสอนแบบ Jolly Phonics นั้นเป็นวิธีการสอนด้วยสื่อที่น่าสนใจ เช่น เพลงและนิทาน พร้อมกับท่าทางประกอบเสียงโดยจะเรียนวันละ 1 เสียง และทุก ๆ วัน ก่อนเริ่มเสียงใหม่จะมีการทบทวนเสียงที่เรียนมาแล้ว สอนเทคนิคการแยกแยะหรือจับเสียงในคำ จนกระทั่งสอนทักษะการอ่านด้วยการประสมคำ (Blending) ฝึกให้ผู้เรียนเขียนตัวอักษร และสอนคำที่ไม่ได้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ เช่น คำว่า to, he, she, we, me, be, was, all, are, เป็นต้น

อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) กล่าวว่า นอกจากการสอนการออกเสียงที่เป็นระบบโดยการจับกลุ่มการออกเสียงตามความยากง่าย และความสัมพันธ์กันของเสียงแล้ว จอลลี่โฟนิกส์ยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ผู้เรียนจะเริ่มเรียนการออกเสียงโดยใช้เวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ ในการสอนเสียงทั้งหมด ซึ่งระหว่างที่เรียนเสียงของตัวอักษรนักเรียนก็จะได้เรียนรู้การผสมเสียงเป็นคำอย่างง่าย การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรที่อยู่ในคำเพื่อใช้ในการสะกดคำ และการเขียน และการเรียนเสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร เช่น คำว่า we และ the หลังจากทีนักเรียนเรียนพื้นฐานการออกเสียงเบื้องต้นนี้แล้ว นักเรียนจะได้เรียนเสียงของสระที่มีเสียงเดียวกัน แต่เขียนรูปสระต่างกัน เช่น เสียง long o /**əʊ**/ มีรูปสระที่สามารถออกเสียงนี้ได้ 3 รูป คือ oa, o-e และ ow และนักเรียนจะได้เรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรที่มีความยากขึ้น เช่น คำว่า because และ other นอกจากนี้นักเรียนยังได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยการเริ่มอ่านและเขียนประโยคที่เป็นเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ในการสอนจะมีการใช้ท่าทางประกอบการสอนการออกเสียง และเรื่องราว รวมถึงมีการใช้รูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และให้นักเรียนได้ใช้ทั้งทักษะการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) การฟัง (Auditory) การมองเห็น (Visual) และการพูด (Speech) ควบคู่กันไป วิธีการสอนนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้แบบหลายทาง ซึ่งเชื่อว่าแต่ละบุคคลมีวิธีการ ความถนัดและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ดังนั้นการเรียนการสอนที่ใช้ทั้งความสนุกสนาน ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายและสอดคล้องกับบุคลิกการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Lloyd (2018) ให้ความหมาย Jolly Phonics ว่าเป็นโปรแกรมที่ครอบคลุมขึ้นอยู่กับวิธีการสังเคราะห์เสียงที่ได้รับการยอมรับ ความสนุกสนานและประสาทสัมผัสที่ช่วยให้เด็กอ่านและ

เขียนตั้งแต่อายุน้อย ซึ่งหมายความว่าเราสอนตัวอักษรเสียงตรงข้ามกับตัวอักษร เสียงตัวอักษร 42 เหล่านี้เป็นหน่วยการสร้างเสียงที่เด็กใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการถอดรหัสภาษาอังกฤษ เมื่ออ่าน คำศัพท์พวก เขาจะจดจำตัวอักษรและผสมผสานเสียงที่เกี่ยวข้อง

Aris (2562 อ้างอิงจาก สินธูมาส อินันชัย, 2562) กล่าวว่า จอยลีโฟนิกส์ (Jolly Phonics) คือ กระบวนการอ่านด้วยการถอดรหัสความสัมพันธ์ของคำกับเสียงของตัวอักษร ซึ่งจะช่วย สร้างพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไปในระยะยาว โดยจะแตกต่าง จากกระบวนการท่องจำแบบเดิมที่เน้นท่องศัพท์ และการจดจำคำศัพท์ทั้งคำ (whole word approach) ซึ่งเด็ก ๆ จะไม่สามารถอ่านคำใหม่ ๆ ได้ด้วยตัวเอง แม้คำเหล่านั้นจะสะกดคล้ายคลึงกัน เพียงไรก็ตาม จอยลีโฟนิกส์เป็นรากฐานที่เหมาะสมและครบถ้วนสำหรับเสริมทักษะอ่าน และ ทักษะเขียน โดยใช้หลักการเรียนโฟนิคแบบสังเคราะห์ (หลักการเรียนจากการฝีกออกเสียง ตัวอักษร แต่ละตัวแล้วมาประสมเป็นคำ) วิธีการสอนเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษภายใต้หลักของ จอยลีโฟนิกส์ เป็นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายทางอย่างสนุกสนาน เพื่อให้ง่ายและเหมาะกับ ลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของเด็ก โดยเด็ก ๆ (ผู้ที่เริ่มเรียน) สามารถเรียนรู้วิธีการสะกดคำจาก ตัวอักษรเพื่ออ่านออกเสียงสะกดคำและเขียนคำต่าง ๆ ทักษะพื้นฐานห้าประการสำหรับการอ่านและ เขียน คือ

1. การเรียนออกเสียงตัวอักษร
2. การเรียนวิธีการเขียนตัวอักษร
3. การประสมเสียง
4. การกำหนดเสียงในคำ
5. การสะกดคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ การเรียนออกเสียงตัวอักษร

สินธูมาส อินันชัย (2562) กล่าวว่า จอยลีโฟนิกส์ ไม่เพียงแต่สอนให้รู้จักเสียงของ ตัวอักษร แต่ยังสอนให้รู้จักเสียงในภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียง โดยเสียงถูกแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่ม บางเสียง ประกอบด้วยอักษรสองตัว เช่น ee และ or เสียงเหล่านี้เรียกว่า ไตรกราฟ (อักษรสองตัว ประกอบกันเป็นหนึ่งเสียง) ตัวอักษร oo เป็นตัวอักษรที่แทนเสียงที่แตกต่างกันได้สองเสียง เช่น ในคำว่า book และ moon เช่นเดียวกับตัวอักษร th ในคำว่า that และ three การแบ่งอักษรใน ภาษาอังกฤษของ จอยลีโฟนิกส์ แบ่งเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. c, k, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, oo, oo

6. y, x, ch, sh, th, th

7. qu, ou, oi, ue, er, a

สพลเชษฐ์ ประชุมชัย และหทัยชนก อ่างหิรัญ (2563) กล่าวว่า Jolly Phonics คือ การอ่านออกเสียงสะกดคำ เป็นหลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ เกิดพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านการอ่านออกเสียง สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

Jolly Phonics คือ วิธีการสอนทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยนำเอาหลักการสอนแบบโฟนิกส์สังเคราะห์เข้ามาเป็นแกน คือ มีการเริ่มต้นสอนเสียงในภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับหน่วยเสียง (Limsukhawat and others, 2016) ด้วยวิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ซึ่งถูกบรรจุในหลักสูตรการสอนการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาระดับอนุบาลจนถึงประถม ของประเทศเจ้าของภาษาอย่างประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็น การสอนเจ้าของภาษาวัยเด็กเล็ก วิธีการสอนที่ใช้เพียงการอธิบายเพียงอย่างเดียว อาจสร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน Tafarki และ Bensen (2019) กล่าวว่า จึงควรมีการนำวิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ที่สนุก น่าติดตามและเหมาะกับผู้เรียน โดยในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนเปรียบเสมือนกับผู้เรียนวัยเด็กเจ้าของภาษาที่อยู่ในระดับเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

Lloyd (2018) กล่าวว่า ลักษณะของวิธีการสอน Jolly Phonics เป็นการสอนเสียง หน่วยย่อย (Phoneme) ที่เกิดจากตัวอักษร (Letter sounds ในภาษาอังกฤษมีอักษร 26 ตัวอักษร A-Z (Letters) แต่ใน Jolly Phonics มีเสียงหน่วย Phoneme ถึง 42-44 เสียง ผู้เรียนจะได้รู้จักเสียง หน่วยย่อยที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสภาษาอังกฤษได้ โดยผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะ การแยก หน่วยย่อยและทักษะผสมเสียง แบ่งเป็น 5 ทักษะย่อย (Jolly Learning, 2023) ได้แก่

1. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร ในบทความนี้อ้างอิงเสียง 42 เสียง ตัวอักษรเหล่านี้เกิดจากอักษรเดี่ยว Single letter sounds และอักษรคู่ Digraphs โดยแต่ละตัวจะมีการออกเสียง ไม่เหมือนกัน เช่น ในกลุ่มที่ 1 (จากทั้งหมด 7 กลุ่ม)

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ /s/ /a/ /t/ /i/ /p/ /n/

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ /ck/ /e/ /h/ /r/ /m/ /d/

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ /g/ /o/ /u/ /v/ /f/ /b/

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ /ai/ /j/ /oa/ /ie/ /ee/ /or/

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ /z/ /w/ /ng/ /v/ /oo/ /oo/

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ /y/ /x/ /ch/ /sh/ /th/ /th/

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ /qu/ /ou/ /oi/ /ue/ /er/ /ar/

คำที่ออกเสียงไม่เหมือนกับตัวสะกด (Tricky words) ได้แก่ he, she, we, me, be, was, all, are, my, day, you, her

โดยจะสังเกตได้ว่าสื่อการสอน Jolly Phonics แบ่งเสียงเป็นกลุ่ม ๆ โดยเริ่มจากเสียงที่ออกง่ายไปยาก ไม่เรียงตามตัวอักษร A-Z ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรว่าการเรียนออกเสียงและจดจำเสียงเป็นเรื่องยาก หลังจากที่ได้สอนครบ 42-44 เสียงแล้วก็จะเริ่มสอนเสียงกลุ่มที่ 8 คือ เสียงสระที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน (Alternative vowel spellings) เช่น สระเสียงยาว อาจจะสะกดได้หลายแบบ อาจจะมีตัวอักษรที่สะกดเป็นเสียงสระตั้งแต่สองเสียงขึ้นไป ยกตัวอย่างเช่น beach สังเกตว่าสระเสียงยาวในคำว่าชายหาด สะกดด้วยตัวอักษรสองตัวแต่ในขณะเดียวกัน คำว่า เขาผู้ชาย he ออกเสียงสระยาวเสียงเดียวกัน แต่กลับสะกดด้วย ตัวอักษรเพียงตัวเดียว เป็นต้น

2. การฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) หลังจากที่ได้แนะนำเสียงอักษรแล้วก็จะสอนวิธีเขียน ด้วยการใช้วิธีการสอนแบบพหุสัมผัส (multi-sensory methods) คือ การสอนแบบให้ใช้ประสาทสัมผัสตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป เช่น การมองเห็นร่วมกับการได้ยิน โดยผู้สอนจำเป็นต้องเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียนในห้องเรียนภาษาของตนเอง โดยในวิธีการสอนแบบ Jolly phonics เมื่อผู้เรียนได้ทำการเรียนรู้เสียงแล้ว ต่อมาผู้เรียนจะได้เห็นตัวอักษรจากรูปภาพ ผู้สอนอาจจะใช้สื่อการสอน เช่น นำกระดุมมาวางเรียงกันให้เหมือนกับตัวอักษร S หรือ ผู้สอนอาจจะเล่าเรื่อง Snake แล้วให้ผู้เรียนดูภาพประกอบว่า ตัวอักษร S เหมือนกับ ง เวลาเห็นตัวอักษร S ก็จะออกเสียงเหมือนงู เป็นภาษาอังกฤษเสียง /s/ จากนั้นผู้สอนจะให้ผู้เรียนจินตนาการโดยใช้นิ้วมือเขียนตัวอักษร S ในอากาศ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะให้ความสำคัญเรื่องการเขียนตัวอักษรที่ถูกวิธี ซึ่งมีความสำคัญมาก เนื่องจากเมื่อผู้เรียนเขียนผิดวิธีตั้งแต่แรกจะเกิดความเคยชินและเขียนตัวอักษรแบบผิด ๆ การแก้ไขจะใช้เวลานาน (Jolly Learning, 2023)

3. การสอนทักษะการอ่านด้วยการประสมคำ (Blending) ผู้เรียนจะได้ฝึกการประสมคำโดยการประสมเสียง เสียงหน่วยย่อย ตามหลักโฟนิक्सสังเคราะห์เท่านั้นเมื่อผู้เรียนรู้จักเสียงหน่วยย่อย 2-3 เสียง โดยเริ่มจากกลุ่มที่ 1 จากนั้นก็จะทำการสอนการประสมคำ (Blending) ซึ่งสำคัญมาก โดยประสมคำคือ การเอาเสียงหน่วยย่อยมาประสมเข้ากัน โดยการพูดให้ไวขึ้น ไวขึ้นจนได้เป็นคำ เช่น หลังจากที่ได้แนะนำเสียง /s/, /a/, /t/ ผู้เรียนจะอ่านคำในภาษาอังกฤษได้ถึง 3 คำ ได้แก่ as, at, sat

4. สอนเทคนิคการแยกแยะเสียงในคำ (Identifying the sounds in words) การเรียนแบบโฟนิक्सสังเคราะห์จะต้องรู้จักเสียงและเชื่อมโยงเข้ากับตัวอักษร ในขณะที่ผู้เรียนได้ทำ ความรู้จักกับอักษรและเสียง ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) ที่ต้องอาศัยความสามารถในการได้ยินเสียงในระดับหน่วยเสียง รู้จักและเข้าใจเสียงอักษร ทำให้พัฒนาทักษะการสะกดคำ แม้แต่ในคำที่ไม่เคยเรียนมาก่อนโดยไม่ต้องท่องจำ เช่น เมื่อผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเขียน

คำว่า mat /แมท/ โดยการให้ดูรูปภาพ หรือ พุดออกเสียง ไม่ให้เห็นคำอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการได้ยินเสียงหน่วยย่อยในคำว่า mat ซึ่งก็คือ /อิม-แอ้-ที/ แมท และเมื่อแยกเสียงในคำได้ ก็เขียนอักษรที่เป็นตัวแทนเสียงนั้นออกมา คือ mat

5. คำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือหลักการผสมเสียงทั่วไป (tricky words) เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษมีการสะกดตัวอักษร แต่หลายคำไม่ได้ออกเสียงตรงตามตัวที่สะกด ถือเป็นความท้าทายและอาจส่งผลถึงความอยากเรียนภาษาอังกฤษด้วย เพราะผู้เรียนจะเกิดความสับสนและมองว่าภาษาอังกฤษยาก ดังนั้นผู้สอนที่สอนด้วยโฟนิกส์สังเคราะห์จำเป็นต้องมีการบอกให้ผู้เรียนทราบถึง Tricky words หรือคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎเกณฑ์ของโฟนิกส์สังเคราะห์ได้ และจะทำการแนะนำให้ผู้เรียนได้รู้จักกับคำเหล่านั้นเมื่อผู้เรียนมีความคุ้นชิน เข้าใจ สามารถแยกแยะเสียงและสะกดคำได้ ผู้สอนจึงจะทำการแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎเกณฑ์ของโฟนิกส์สังเคราะห์ได้ (Tricky words) จะได้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามลำดับง่ายไปหายาก

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงแบบ Jolly Phonics มีขั้นตอนเริ่มจากการเรียนรู้เสียงของตัวอักษร แยกแยะเสียงในคำพุดหรือจับเสียงหน่วยย่อยในคำให้ได้ แล้วเขียนอักษรแทนเสียงนั้นได้ โดยฝึกให้ฟังเสียงพยัญชนะต้น ตามด้วยเสียงตัวสะกด แล้วค่อยฟังเสียงสระที่อยู่ตรงกลาง โดยฝึกกับคำศัพท์ที่ไม่ยาก ไม่ซับซ้อน มีเสียงพยัญชนะผสมสระและตัวสะกด (CVC Words) สุดท้ายฝึกอ่านคำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือหลักการผสมเสียงทั่วไป (tricky words)

2. ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ สื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นชุดของสื่อประสม (Multi media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอนอีกด้วย

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบและจัดอย่างมีระบบ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกลุ่ม เพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

สมพร ประมวลศิลป์ชัย (2543) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การรวบรวมสื่อการเรียนสำเร็จรูป ซึ่งส่วนมากประกอบด้วย คำชี้แจง ชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย กิจกรรม และการประเมินผล โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวสรุปได้ว่า ชุดการเรียนการสอน หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นในรูปแบบของสื่อประสม (Multimedia) เป็นสื่อการเรียนสำเร็จรูป

ที่รวบรวมอย่างสมบูรณ์ตามแบบแผนที่วางไว้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วย ตนเองเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยตามความสามารถความสนใจ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้โดยผู้เรียนทำกิจกรรมในบทเรียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบคำชี้แจงข้อเรื่องจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม การวัดผลประเมินผลด้วยแผนการสอน คู่มือครู แบบทดสอบ ใบกิจกรรม คำสั่งเนื้อหาและแบบฝึกหัด

3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักการ แนวคิดและทฤษฎี ไว้ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526) ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. หลักการเกี่ยวกับสื่อประสมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อประสมซึ่งหมายถึงการใช้สื่อหลาย ๆ อย่างที่เสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ มาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อได้อย่างเหมาะสม

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อกิจกรรมการเรียนการสอนจัดทำขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทฤษฎีที่ว่าด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงนำมาใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานในการจัดทำและการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการเรียนที่เชื่อถือได้ จึงนำออกใช้ และเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อาศัยวิธีระบบเป็นหลักทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นดำเนินไปได้อย่างสัมพันธ์กันทุกขั้นตอน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) ได้กล่าวถึงแนวคิดและหลักการในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ในระบบการศึกษาพอสรุปได้ 5 ประการ คือ

1. การนำทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามระดับสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

2. การเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนจากที่ยึดครูเป็นหลัก เป็นการใช้สื่อการสอนมาใช้ โดยจัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนของวิชาต่าง ๆ การเรียนในลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนจากครูประมาณ 1 ใน 4 ส่วนส่วนที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อด้วยตนเอง

3. มีการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาผสมผสานกัน ให้เหมาะสมและใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับผู้เรียน แนวโน้มใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบ ประสมให้เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้อันจะมีผลต่อการใช้ของครู คือ เปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอนเป็นการนำสื่อมาเพื่อให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง

4. เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม แนวโน้มในปัจจุบันและอนาคตของกระบวนการเรียนรู้จึงต้องนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มจึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งนำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

5. ระบบการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และทราบผลการตัดสินใจหรือการทำงานของตนว่าถูกหรือผิดอย่างไร มีการเสริมแรงหรือจูงใจเพียงบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจ อันจะทำให้กระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ในอนาคตและให้ค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถ และความสนใจ การจัดสภาพการณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยให้บรรลุจุดหมายปลายทาง โดยการจัดการเรียนการสอนแบบโปรแกรมและใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญ

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา โดยให้รายละเอียด ไว้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจนักเรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่าย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นงานที่ละเอียด ต้องอาศัยความรอบคอบ ความเข้าใจ เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์

จากหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองและทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและหลักจิตวิทยา โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไปและมีความหลากหลาย ด้วยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทีละขั้นตอนตามความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน อันจะนำไปสู่พฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาได้จัดแบ่งประเภทชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ทั้งเหมือนกัน และแตกต่างกัน แต่โดยส่วนใหญ่จะมีความคล้ายคลึงกัน ดังนี้

อรพรรณ ตันบรรจงและสาโรจน์ แพ่งยัง (2531) ได้แบ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู จัดสำหรับครูโดยเฉพาะ ใช้เป็นเครื่องมือประกอบการสอนของครูซึ่งสอนนักเรียนส่วนใหญ่หรือทั้งชั้น และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมบ้าง ส่วนมากครูเป็นผู้แสดง และมีบทบาทในการที่จะทำให้บทเรียนนั้นบรรลุเป้าหมาย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูนี้ประกอบด้วยคู่มือและสื่อการเรียนการสอนไว้พร้อม

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเอกัตภาพ หรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล เป็นชุดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กับศูนย์การเรียนรู้ เป็นการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ นักเรียนแต่ละคนจะเลือกเรียนอย่างอิสระและเรียนไปตามศูนย์ต่าง ๆ จนครบ

4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผสม เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองหรือ ครูใช้ก็ได้ตามความเหมาะสม

วิณา วัธมะวิชาญ (2536) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท คือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการบรรยายของครูใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น ให้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับทำกิจกรรมร่วม หรือศูนย์การเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนในห้องให้เป็นกลุ่มเล็กลง การเรียนจะเรียนในลักษณะเรียนเป็นกลุ่มด้วยตัวเองเป็นส่วนใหญ่

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลจัดให้นักเรียนเรียนตามความสามารถของตัวเอง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม

จากการจำแนกประเภทชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาดังกล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทคำบรรยาย 2.ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู 3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล 4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มกิจกรรม 5. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสม

5. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย สื่อประสมในรูปแบบของวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการตั้งแต่สองวิธีขึ้นไปบูรณาการ

โดยใช้วิธีการจัดระบบ เพื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุดให้มีประสิทธิภาพและความสมบูรณ์ เบ็ดเสร็จในตัวเอง ซึ่งจำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมได้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือสำหรับครู หรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. คำสั่งหรือการมอบหมายงาน เพื่อกำหนดแนวทางให้กับผู้เรียน
3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการสอนประสมกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและแบบบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้าและผลของการเรียนรู้ในรูปแบบการทดสอบต่าง ๆ

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้กล่าวว่า ในการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ชื่อหน่วย หมายถึง หัวข้อย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้
3. คำชี้แจง สำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
4. สาระการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหารายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ตัวบ่งชี้ในการเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ของเนื้อหาในหน่วยย่อยของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด
6. เวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วยของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย หมายถึง การกำหนดงานที่จะให้นักเรียนปฏิบัติ
8. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับการเรียนการสอนในชุดกิจกรรมการเรียนรู้
9. การประเมินผล หมายถึง การทดสอบความสามารถของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือสำหรับครู คำสั่งหรือการมอบหมายงาน ชื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วย คำชี้แจง สาระการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ เวลา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล

6. ขั้นตอนการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนจะต้องรู้ถึงหลักการและขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างถ่องแท้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยที่ครูจะสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนแต่ละครั้ง
3. กำหนดหัวข้อเรื่อง
4. กำหนดมโนคติและหลักการ
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง
6. กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
7. กำหนดแบบประเมินผล
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์
9. หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้
10. การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ คือ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นประกอบกิจกรรม ขั้นสรุปผลการเรียนและทำแบบทดสอบ หลังเรียนเพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ได้เปลี่ยนไป

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ขั้นตอนการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องศึกษาข้อมูลให้ละเอียด ชัดเจนและถูกต้อง แล้วกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาให้ตรงประเด็นหัวข้อ กำหนดหน่วยการสอน วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมและหัวข้อ ผลิตสื่อที่เหมาะสม ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

7. ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ คือ

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนเป็นนามธรรมสูงให้เข้าใจรวมเร็วขึ้น
2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจต่อผู้สอน

5. ทำให้การเรียนการสอนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถ ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะมีสภาพหรือความขัดข้องทางอารมณ์มากนักน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครูแม้ครูจะพูด หรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ในกรณีขาดครู ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะเนื้อหาวิชาอยู่ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ครูสอนแทนไม่ต้องเตรียมตัวมาก

8. สำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางไกล ผู้เรียนสามารถเรียนได้เองที่บ้าน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหา และประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องกลอวัยวะของร่างกาย การเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ เป็นต้น ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี

2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสร้างความพร้อม และความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดข้องทางอารมณ์มากหรือน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครูได้ แม้ครูที่พูดไม่เก่งก็สามารถที่จะสอนให้มีประสิทธิภาพได้

จากประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษากล่าวมาสรุปประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. ช่วยลดภาระการสอนของครู

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองในการแสวงหาความรู้

3. ชุติกิจกรรมการเรียนรู้เร้าความสนใจ ไม่เกิดการเบื่อหน่ายการเรียน
4. ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้
5. สามารถเรียนรู้ได้ตามความพร้อมของผู้เรียน
6. สามารถแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล
7. ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่ซับซ้อนและ
8. สร้างความพร้อมให้ผู้สอนและประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน

กิจกรรมการเรียนรู้หน่วยเสียงย่อยที่เกิดจากตัวอักษรในภาษาอังกฤษ จำนวน 26 อักษร ใน Jolly Phonics มีหน่วยเสียงย่อย 42 เสียง ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง แยกหน่วยเสียงย่อยและฝึกทักษะการประสมเสียงให้เกิดเป็นคำ โดย Jolly Phonics แบ่งเสียงเบื้องต้นเป็น 7 กลุ่มย่อย โดยเริ่มจากเสียงที่ออกง่ายไปยาก การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกิจกรรม Jolly Phonics ได้แก่ สื่อรูปภาพ เพลง วีดีโอ คำศัพท์ แอปพลิเคชัน กิจกรรมการแสดงท่าทาง ประกอบและใบงานของ Jolly Phonics มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน จัดเรียนการสอนอ่านออกเสียงและพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษ การแบ่งอักษรภาษาอังกฤษของ Jolly Phonics แบ่งเป็นลำดับ 7 กลุ่มย่อย ดังนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. c/k, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, oo, oo
6. y, x, ch, sh, th, th
7. qu, ou, oi, ue, er, ar

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูด เป็นทักษะที่บุคคลพึงมีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น หากปราศจากการพูดหรือความสามารถในการสื่อสารที่ดีแล้ว บุคคลก็ไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จในการสื่อสาร สิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาได้ การจัดการเรียนรู้ในเรื่องการพูดจึงเกิดขึ้นโดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการพูดและสอนการพูดไว้ดังหัวข้อที่สำคัญจำเป็นอย่างยิ่งต่อไปนี้

1. ความหมายของการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ให้ความหมายของการพูด หมายถึง การถ่ายทอด ความคิดความเข้าใจ และความรู้สึก เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล

กุศยา แสงเดช (2545) ได้กล่าวว่า การพูด เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการ สื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์ จริง สิ่งสำคัญคือตัวครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่กิจกรรม การสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่ เหมาะสมกับผู้เรียน

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อ ความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความในสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะ การพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลักเลียงการทำให้ ผู้ฟังสับสน เนื่องจาก การออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิด หรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูด ให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมของการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบทและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า การพูด เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่าง มนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษาและท่าทางเพื่อถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดและความเข้าใจจากผู้พูด ไปสู่ผู้ฟัง

ศิริพันธ์ เอื้อนไธสงค์ (2560) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมา เป็นคำพูดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร หรืออาจเป็นการสื่อสารทางด้านอารมณ์ ท่าทาง ความคิด ที่ต้องการ ให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อและเกิดการตอบสนอง ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคล

กล่าวโดยสรุป ทักษะการพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด ถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ความต้องการหรือมวลประสบการณ์ของผู้พูดเป็นภาษาอังกฤษไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยน้ำเสียง กิริยาท่าทาง ภาษาที่มีความถูกต้อง พูดมีมารยาททางบริบททางสังคม และสามารถ สื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้พูด มีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นในการพูดบทสนทนาสื่อสารระหว่างบุคคล

2. ความสำคัญของการพูด

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนทักษะการพูด มักจะสอนควบคู่ไปไปกับทักษะการฟัง การสอนแบบเดิมมักจะเป็นการฝึกโดยให้คนหนึ่งถาม อีกคนหนึ่งตอบ อีกทั้งคำถามจะถูกกำหนดไว้ให้สามารถเดาคำตอบได้ มักจะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ดังนั้นความสำคัญของการพูด คือ การแสดงความสามารถในการถามและตอบคำถาม

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า การพูด เป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็น ทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ยง่ายขึ้น และการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้ฝึก

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบผลสำเร็จในงานอาชีพมักจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดีกว่าวิธีอื่น ๆ และนับเป็นแกนกลางอันยิ่งใหญ่ในการที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันและเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ

อรรชนิดา หวานคง (2559) กล่าวว่า การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่นในวงการการศึกษา ซึ่งภาษาอังกฤษไม่ได้ถูกจำกัดให้เป็นภาษาที่ใช้พูดเพื่อสื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ยังใช้ติดต่อระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันได้ด้วย

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารจึงเป็นทักษะที่สำคัญในขั้นต้นของการดำเนินชีวิต เมื่อคนเราสามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจดีแล้ว ก็จะมีความสัมพันธ์อันดี ปฏิสัมพันธ์อันดี การตอบโต้กัน สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติตามความต้องการของอีกฝ่ายได้เป็นอย่างดี

3. องค์ประกอบของการพูด

องค์ประกอบของการพูดมีหลายประการ นักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

Searle (1974) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือประโยคออกมาอย่างมีจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสาร

2. การใช้คำพูดให้บรรลุผลตามสถานการณ์ (Prepositional Act)

หมายความว่า ผู้พูดใช้คำพูดได้เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวบุคคล เช่น การกล่าวคำพูดให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ

3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Lectionary Act) หมายถึง การใช้คำพูดซึ่งแสดงความตั้งใจของผู้พูดในการพูดออกมา เช่น การทักทาย การขอร้อง การยอมรับ เป็นต้น Brown (1981) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar Competence) รวมถึงความสามารถในการใช้องค์ประกอบทั้งหมดของภาษา ได้แก่ เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งทำให้ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้าง โดยปราศจากความลังเล

2. ความสามารถในการต่อเนื่องข้อความ (Discourse Competence) การพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความ กล่าวคือผู้พูดสามารถเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิดการสนทนาและเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างเหมาะสมและราบรื่น

3. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้คำพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ ผู้พูดยังต้องพูดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสังคม โดยมีจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และประเภทของการพูด

4. ความสามารถด้านยุทธวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายได้

อุดม บัวเพียร (2533) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด มีดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker)
2. สารหรือเนื้อหาที่พูด (The speech)
3. ผู้ฟัง (Audience)
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel)
5. ความมุ่งหมายของการพูดหรือผลที่เกิดจากการพูด (Objection)

Underhill (2000) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า มีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งพูดสื่อสาร หรือส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไปยังผู้ฟัง
2. ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับข้อความหรือข้อมูลที่ส่งมาจากผู้พูด
แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการพูด ได้แก่
ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ คุณภาพของข้อความที่นำมาเสนอ ความพยายามในการสื่อสาร

จากข้อมูลข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดเพื่อการ
สื่อสาร ประกอบด้วย ผู้พูดหรือผู้สื่อสาร ถ้อยคำ ประโยคหรือข้อมูล และผู้ฟัง การพูดเพื่อการสื่อสาร
ที่ดีผู้ส่งสารควรใช้น้ำเสียงและภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และคำนึงถึงสถานการณ์ในขณะที่พูด
เพื่อให้ผู้พูดเข้าใจตามที่ผู้พูดต้องการได้อย่างถูกต้องชัดเจน

4. ระดับความสามารถในการพูด

มีนักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงการกำหนดระดับความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้

Valette และ Disick (1972) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดเป็น 5 ระดับ
ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก ผู้เรียนสามารถเลียนแบบเสียง ระดับเสียง
เสียงเน้นหนัก จังหวะการหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้และ
สามารถท่องจำคำ ประโยคหรือข้อความบทสนทนาต่าง ๆ ตลอดจนสามารถออกเสียงข้อความที่เรียน
มาแล้วได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น

2. ระดับความรู้ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว โดยใช้คำศัพท์
สำนวน ไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย

3. ระดับถ่ายโอน ผู้เรียนสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วสร้างรูป
ประโยคใหม่ ๆ ได้ตามที่ต้องการ สามารถพูดได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

4. ระดับสื่อสาร ผู้เรียนสามารถออกความคิดแสดงความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้
โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อความมากกว่าความถูกต้องทาง
ไวยากรณ์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์หรือสถานการณ์
ต่าง ๆ แล้วเลือกใช้คำพูด สำนวน น้ำเสียง ตลอดจนลีลาการพูดที่เหมาะสม

Oller (1979) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ความสามารถในการพูดระดับต้น ผู้พูดสามารถเข้าใจคำถามและ
ประโยคบอกเล่าง่าย ๆ โดยถามและตอบได้ด้วยความรู้ทางภาษาที่จำกัด

ระดับที่ 2 ความสามารถในการพูดระดับใช้งานได้ในวงจำกัด ผู้พูดสามารถพูด
ในสถานการณ์พื้นฐานของสังคมได้ เช่น การแนะนำตัวและสนทนาในเรื่องง่าย ๆ ที่มิได้เตรียมตัว
มาก่อน เช่น เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครอบครัวและตนเอง

ระดับที่ 3 ความสามารถในการพูดระดับมืออาชีพขั้นต้น ผู้พูดสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ด้านอาชีพและสังคมได้ รวมทั้งเรื่องที่ต้องใช้ความรู้เฉพาะบางเรื่อง

ระดับที่ 4 ความสามารถในการพูดระดับมืออาชีพ ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการสนทนาทุกระดับ โดยมีข้อบกพร่องด้านการออกเสียงและไวยากรณ์น้อยมากและสามารถโต้ตอบอย่างเหมาะสมในทุกเรื่อง แม้แต่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ระดับที่ 5 ความสามารถในการพูดระดับเจ้าของภาษา ผู้พูดสามารถพูดได้เท่าเทียมกับเจ้าของภาษา รวมทั้งสามารถใช้คำศัพท์สำนวนพูดและการอ้างอิงทางวัฒนธรรมได้

Carroll (1980) จัดระดับความสามารถในการพูดมี 9 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-user) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาไม่ได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent) ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เพียงคำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Extremely limited) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้ต่อเนื่อง ได้เรื่องราวที่ถูกต้องบ้างได้ แต่ใจความสำคัญจบบรรยายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal) ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้ แต่ก่อนข้างจะเป็นคู่สนทนาเงียบไม่สามารถนำการสนทนา หรืออธิบายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบาก และไม่ต่อเนื่อง แต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษา และไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว และความสามารถในการนำสนทนา ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำ ดำเนินการสนทนาได้ แต่ไม่มีลีลาในการพูดไม่ค่อยน่าสนใจ

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้สื่อกภาษาได้ (Competent) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดพูด หรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราวมีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจน และมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว แต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกัก หรือพูดซ้ำคำ แต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัน ได้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อ ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

อัจฉรา วงษ์โสธร (2539) อ้างอิงจาก สุวิรัช มาตรโพธิ์, (2554) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์อาจไม่มีความหมายชัดเจนในการระบุระดับความสามารถทางภาษาในด้านการส่งสารและรับสาร นักวัดผลทางภาษาจึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับของความสามารถตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยมาตราส่วนประเมินค่าที่ใช้มักเป็นช่วงคะแนน (Band score) ซึ่งที่นิยมใช้กันมีดังนี้

แบบของ วิลกินส์ (Wilkins) เป็นมาตราส่วนประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 5 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล โดยในแต่ละด้านแบ่งระดับความสามารถ ออกเป็น 7 ระดับ โดยในทักษะด้านการพูด แบ่งระดับดังต่อไปนี้

ระดับ 7 พูดคล่องได้เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 สามารถพูดสื่อสารความหมายในทุกสถานการณ์ แต่อาจมีที่ผิดไวยากรณ์ หรือใช้ศัพท์ผิดบ้างเล็กน้อย

ระดับ 5 สามารถพูดสื่อสารความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ แต่ไม่คล่องเมื่อพูดเรื่องที่ซับซ้อนลึกซึ้ง ผู้ที่สนทนาด้วยต้องถามเพื่อให้ได้ความกระจ่างขึ้นเป็นครั้งคราว

ระดับ 4 สามารถเล่าเหตุการณ์โดยที่ผู้ฟังไม่เกิดความสับสน แต่ยังไม่สามารถพูดต่อเนื่อง แสดงเหตุผลได้แย่ง มักนิ่งเฉยขณะเจ้าของภาษาอภิปราย เว้นแต่มีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัว

ระดับ 3 สามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปด้วยประโยคง่าย ๆ ได้มีการใช้ไวยากรณ์ผิด เสียงที่ใช้ก็ยังไม่ชัด ผู้ฟังมีความยากลำบากบ้างในการทำความเข้าใจ

ระดับ 2 สามารถอ่านออกเสียงได้ พอที่จะพูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำ เพื่อบอกความต้องการของตน พูดตะกุกตะกัก ผิดไวยากรณ์ ออกเสียงผิดบ่อยครั้งตอบคำถามได้ช้า ผู้ที่พูดด้วยต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สามารถพูดบางคำหรือบางข้อความได้ใน วงจำกัด เช่น Good morning ขณะพูดต้องใช้ท่าทาง หรือมือไม้ประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า ระดับความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศแบ่งได้เป็นหลายระดับ เริ่มจากระดับการออกเสียงและระดับการสื่อสารการใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ จนถึงระดับการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นระดับที่ความคิดซับซ้อนมากขึ้น

สุกัญญา เทาศิริ (2565) กล่าวว่า ระดับการพูดภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิด รวบรวม และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความสามารถ 6 ประการ ได้แก่

1. พูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้
2. พูดเพื่อแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
3. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
4. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมให้เหตุผลประกอบ
5. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
6. พูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีความสามารถในการพูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลด้วยประโยคง่าย ๆ ตามรูปแบบที่กำหนด ซึ่งตรงกับระดับการที่ 1 ความสามารถในการพูดระดับต้นของ Oller (1979) สอดคล้องกับ Valette และ Disick (1972) เป็นความสามารถในการพูดระดับสอง คือ ระดับความรู้ ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว โดยใช้ศัพท์ สำนวน ประโยค ไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมายและสุกัญญา เทาศิริ (2565) คือ ระดับที่ 1 พูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้

5. วิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

Carroll (1980) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการพูดว่าผู้พูดควรมีทักษะ ดังนี้

1. ออกเสียงให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังสามารถแยกเรื่องได้
2. เป็นเสียงหนัก เบาและออกเสียงให้ถูกต้อง เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่

3. ใช้รูปแบบคำให้ถูกต้องมีความหมาย
4. เรียงคำให้ถูกต้อง
5. เลือกใช้คำให้เหมาะสม
6. เลือกใช้ภาษาที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นมิตร
7. พูดให้ชัดเจน ใช้หลักภาษาที่ถูกต้อง ทั้งประธาน กริยา กรรม
8. แยกประโยคหลักออกจากประโยครองอย่างชัดเจน
9. พูดให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจและสนทนาได้อย่างเข้าใจ

Byrne (1986) เสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดที่ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกนักเรียน

2 ประการ คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียง และรูปไวยากรณ์ ซึ่งรวมถึงคำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องของความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวไว้ว่าการพูดภาษาอังกฤษจะต้องมีการพัฒนาทักษะการพูด 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communication) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและ ไม่ใช่คำพูดเพื่อการสื่อสาร

Harmer (1991) กล่าวว่า กิจกรรมการพูดของนักเรียนไม่ควรเป็นไปในแนวทางควบคุมทั้งในส่วนของไวยากรณ์หรือหน้าที่ภาษาหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะกล่าวอีกอย่างก็คือ นักเรียนจะใช้ภาษาใดและภาษาทั้งหมดที่เขาสามารถใช้ได้เป็นอย่างดี เพื่อทำงานที่เป็นกิจกรรมการพูดให้สำเร็จลุล่วงไป สิ่งสำคัญก็คือจะต้องมีงานที่นักเรียนจะต้องทำให้เสร็จ และนักเรียนควรจะรู้สึกอยากทำให้สำเร็จ และหากอ้างว่าทำไมจึงควรสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมการพูด มีเหตุผล 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เป็นการฝึกซ้อม (Rehearsal) คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ เท่ากับเปิดโอกาสให้เขาได้ฝึกซ้อมการพูดนอกห้องเรียน การให้พวกเขาได้เล่นการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้เขาได้มีโอกาสฝึกซ้อมเหตุการณ์จริงในห้องเรียน ด้วยความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย การฝึกแบบนี้ไม่เหมือนกับการฝึกประเภทที่มีการศึกษารายละเอียดมากกว่านี้ ในทางตรงกันข้ามการฝึกเช่นนี้กลับเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียน “ค่อย ๆ เกิดความเข้าใจ” ว่าการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจริง ๆ เป็นอย่างไร

2. เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) กิจกรรมการพูดเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาทั้งหมดและภาษาใด ๆ ที่เขารู้ จะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทั้งครูและนักเรียน ครูจะมีโอกาสเห็นว่านักเรียนทำได้ดีแค่ไหน และเขามีปัญหาอะไรบ้างด้านภาษา (นี่เป็นเหตุผลที่ดีสำหรับรูปแบบการสอนแบบ (Boomerang) ตัวนักเรียนเองก็จะได้มีโอกาสเห็นว่า การพูดบางอย่างง่ายตายเพียงใด และควรทำอย่างไรเพื่อปรับปรุงแก้ไขการพูดให้ดีขึ้น เพื่อช่วยให้รู้สึกมั่นใจและพอใจยิ่งขึ้น และที่สำคัญจะช่วยให้เขามีกำลังใจศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ หากมีครูคอยเอาใจใส่ช่วยชี้แนะ

3. เป็นการทำให้นักเรียนสนใจ และอยากมีส่วนร่วม (Engagement) กิจกรรมการพูดที่ดีอาจจะสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้มาก หากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และหากครูจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ด้วยความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับความพึงพอใจอย่างมากจากกิจกรรมนี้ กิจกรรมพูดหลายอย่าง (การเล่นการแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา ฯลฯ) โดยธรรมชาติของมันเองแล้วล้วนแล้วแต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งสิ้น

Bygate และ Porter (1991) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะพูดว่า

1. เป็นการสอนทักษะในการใช้กลไกทางภาษา โดยหมายถึง การพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ตลอดจนการออกเสียง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ถูกต้อง

2. เป็นการสอนทักษะภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกภาษาในสถานการณ์ได้ ซึ่งเป็นทักษะในการนำความรู้และทักษะในการใช้กลไกทางภาษามาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

Lynch (1996) กล่าวว่า หลักการสอนการพูดที่ดีนั้นครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดแบบปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อบทบาท เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้นสิ่งสำคัญคือ นักเรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการวิเคราะห์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่าควรปรับปรุงแก้ไขในการพูดสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร

Richard และ Rodgers (2002) ได้ให้ความหมายหลักการสอนภาษาที่ดีว่า ควรพิจารณากระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่หลากหลาย มากกว่าระเบียบวิธีการที่มีแบบแผนตายตัว ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาผ่านขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. การสื่อสารตามสภาพจริงและการสื่อสารอย่างมีความหมายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. ความคล่องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารด้วยความคล่องแคล่ว
4. การพูดเพื่อการสื่อสารสามารถที่จะบูรณาการไปสู่ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน
5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องลองผิดลองถูก เพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์

พรสวรรค์ สิปโป (2550) แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนพูด กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนเตรียมผู้เรียน ก่อนการพูดอย่างกิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้
 - 1.1 ให้ความรู้คำศัพท์โครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทสนทนาที่จะต้องพูด
 - 1.2 ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่น ระดับความเป็นทางการของบทสนทนา
 - 1.3 ฝึกออกเสียงคำระดับเสียงสูงต่ำและการเชื่อมเสียง
 - 1.4 ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง
2. ขั้นการพูด โดยกำหนดโครงสร้างกิจกรรมการพูดที่กำหนดโครงสร้างที่ใช้อยู่ประจำ มี 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กิจกรรมทั้งสองแบบนี้ผู้เรียนจะพูดโต้ตอบเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะของกิจกรรมเหมือน การสื่อสารจริงแต่ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่ฝึกไว้แล้ว ดังนั้นการฝึกพูดแบบนี้จึงเหมือนการฝึกมากกว่าการสื่อสาร
3. ขั้นการพูดโดยเสรี ขั้นการพูดโดยเสรี เป็นการฝึกแบบสื่อสารโดยแท้จริง โดยผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนต้องทำงานร่วมกัน เพื่อวางแผนแก้ปัญหาหรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่ใช้กันทั่วไปในการฝึก คือ บทบาทสมมติ (Role Playing) และการอภิปราย (Discussions)

3.1 บทบาทสมมติ (Role Playing) บทบาทสมมติเป็นการฝึกที่เรียนแบบชีวิตจริง ดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมีกว้าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในขณะที่แสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านภาษาศาสตร์วัฒนธรรม ผู้เรียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล ในการฝึกบทบาทสมตินั้นผู้เรียนบางคนอาจสนุกกับกิจกรรมแต่สำหรับผู้เรียนบางคนอาจขาดความมั่นใจ หรือค่อนข้างอ่อน จึงอาจรู้สึกกลัวกิจกรรมที่ทำให้บทบาทสมมติได้ผล ดังนี้

3.1.1 การเตรียมการที่รอบคอบ ผู้สอนต้องอธิบายกิจกรรมบอกสถานการณ์ที่จะทำให้ผู้เรียนฝึกอย่างชัดเจน และจะต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนเข้าใจ

3.1.2 ตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย แผน กำหนดการ ความคิดเห็นของกลุ่ม หรือผลที่ตามมา

3.1.3 ใช้บัตรบอกบทบาท (Role Cards) ซึ่งในบัตรต้องอธิบายบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจน สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ๆ ควรให้คำศัพท์ หรือสำนวนที่จำเป็นต้องใช้ด้วย

3.1.4 ก่อนเริ่มแสดงให้ผู้เรียนทั้งห้องระดมสมองช่วยกันคิดว่าอาจจะต้องใช้ ไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือสำนวนอะไรบ้าง

3.1.5 ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจจะสามารถมีส่วนร่วมได้

3.1.6 ให้เวลาเตรียมที่เพียงพอ ผู้เรียนแต่ละคนควรมีเวลาเตรียมตัวเพื่อร่างความคิด และภาษาที่ต้องใช้

3.1.7 ผู้สอนต้องเป็นแหล่งความรู้ ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย ไม่ควรแก้ไข การออกเสียง หรือไวยากรณ์ ถ้าผู้เรียนไม่ถาม

3.1.8 ให้ผู้เรียนทำงานตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาไม่เท่ากัน มีวิธีการทำงานเป็นกลุ่มไม่เหมือนกันและได้รับบทบาทเฉพาะในการแสดงไม่ควรคาดหวังให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเท่า ๆ กัน หรือใช้ไวยากรณ์ที่สอนในการพูด

3.1.9 ติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนรายงานผลการแสดง

3.1.10 หลังการแสดงให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์ การออกเสียงข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

3.2 การอภิปราย (Discussions) การจัดอภิปรายให้ประสบผลสำเร็จผู้สอนต้องเตรียม ดังนี้

3.2.1 ให้หัวเรื่องที่ระอภิปราย บอกขอบเขตอธิบาย คำศัพท์ และ ไวยากรณ์

3.2.2 ให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ระอภิปราย ผู้เรียนมักจะชอบหัวข้อ เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ การท่องเที่ยว ข่าวปัจจุบัน หรือเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน เรื่องบางเรื่อง เช่น การรณรงค์ในเรื่องของมลภาวะ การสูบบุหรี่ เป็นเรื่องที่ยากเพราะผู้เรียนต้องมีความสามารถทาง ภาษาสูง

3.2.3 แบ่งเป็นกลุ่มย่อย เพราะการอภิปรายเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้ผู้เรียน ไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคน

3.2.4 จำกัดเวลา กำหนดเวลาไม่ควรเกิน 8-10 นาทีต่อกลุ่ม ถ้าผู้เรียน หมดเรื่องพูดให้หยุดได้

3.2.5 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่ตนถนัด หรือพอใจไม่ควรคาดหวัง ผู้เรียนเท่า ๆ กัน

3.2.6 ติดตามผลเรื่องที่พูด ให้ผู้เรียนรายงานผลการอภิปรายของกลุ่ม

3.2.7 ติดตามผลการใช้ภาษาหลังการอภิปรายให้ข้อมูลป้อนกลับ เกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์ การออกเสียง ข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมา ทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ (2555) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาทักษะการฝึกการใช้ ภาษา ซึ่งได้แก่ เสียง ไวยากรณ์ และรวมถึงคำศัพท์ ซึ่งผู้สอนทักษะการพูดต้องเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แสดงออกอยู่เสมอ และผู้สอนเองต้องให้ความสำคัญกับความถูกต้องและคล่องแคล่วในขั้นที่ แตกต่างกันในระดับของการเรียน ซึ่งในระดับแรกควรเน้นเรื่องความถูกต้อง และในระดับสองควรเน้น เรื่องความคล่องแคล่ว นอกจากนี้แล้ว ผู้พูดที่ดีควรมีคุณสมบัติอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ควรเป็นผู้ฟังที่ดี หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความสุขและ มีความพอใจในตัวเองในการถ่ายทอดความรู้และความรู้สึกให้ผู้อื่น โดยใช้กิริยาท่าทางและบุคลิกภาพ ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และในการพูดแต่ละครั้งควรเลือกเรื่องที่ตนถนัด รู้จักซักซ้อมอยู่เสมอ เพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับผู้ฟังไม่ว่าจะเงื่อนไขของอายุ วัย เพศ และการศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษว่าควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายาก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและ ได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ

โดยใช้น้ำเสียง อากัปกริยา พูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่เรียนโดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอยู่ในรูปแบบบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2. ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุม ลงจนนักเรียนสามารถใช้เป็นภาษาได้

3. ขั้นการถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษา อย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

สรุปว่า การสอนพูดประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นกิจกรรมก่อนพูด มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจและเตรียมเนื้อหา การพูด โดยให้ผู้เรียนนำความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ใช้ในการพูด 2. ขั้นกิจกรรมระหว่างพูด มีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดเป็นกลุ่มย่อย หรือฝึกเป็นคู่ โดยใช้ประโยคหรือสำนวนการพูดที่นำเสนอ และนำมาสร้างประโยคตามหัวข้อเหตุการณ์สนทนาของกิจกรรมเรียนรู้ และ 3. ขั้นกิจกรรมหลังพูด มีเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางภาษามากขึ้น ในการสอนการพูดที่ดีนั้นต้องคำนึงว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อให้สนทนา ได้ตอบโต้สื่อสารมีประสิทธิภาพ จึงต้องให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางการพูดอย่างเต็มความสามารถ ไม่ถูกปิดกั้นความคิด มีอิสระในการตัดสินใจที่จะพูด เพื่อแสดงบทบาทของตนเองอย่างเต็มความสามารถ โดยควรมีข้อมูลย้อนกลับเพื่อทราบพัฒนาการของตนเอง

6. การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการก่อนการเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนว่าประสบความสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์เพียงใด นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

Oller (1979) ได้กำหนดประเภทความสามารถในการพูดไว้ 5 ประการ โดยแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ 6 ระดับความสามารถ คือ จากระดับที่ 1 ที่ควรปรับปรุงถึงระดับที่ 6 คือ ดีเยี่ยม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่
- 1.1 ระดับที่ 1 มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
 - 1.2 ระดับที่ 2 มีการออกเสียงที่ผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ
 - 1.3 ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิดบางครั้ง
 - 1.4 ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่งเป็นบางที่และออกเสียงผิดบางครั้งแต่ยังฟังเข้าใจ
 - 1.5 ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัดเจน แต่ยังฟังออกว่าเหมือนเป็นเจ้าของภาษา
 - 1.6 ระดับที่ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา
2. ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่
- 2.1 ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
 - 2.2 ระดับที่ 2 มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ แสดงว่ามีความสามารถน้อยมากในการใช้ประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
 - 2.3 ระดับที่ 3 ที่ผิดบ่อยครั้ง แสดงว่ามีความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
 - 2.4 ระดับที่ 4 มีที่ผิดบ่อยครั้ง แสดงว่าไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ทำให้ผู้ฟังรู้สึกรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
 - 2.5 ระดับที่ 5 มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก
 - 2.6 ระดับที่ 6 มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งในการใช้ภาษา
3. คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับได้แก่
- 3.1 ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้แต่ในบทสนทนาทั่ว ๆ ไป
 - 3.2 ระดับที่ 2 ใช้วงคำศัพท์จำกัดอยู่แต่ในเรื่องการสนทนา เรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
 - 3.3 ระดับที่ 3 บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงคำศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้
 - 3.4 ระดับที่ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพเพียงพอ พูดคุยเรื่องตนเองสนใจได้รู้คำศัพท์ทั่วไป พูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและววนวน
 - 3.5 ระดับที่ 5 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและววนวน

3.6 ระดับที่ 6 รู้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

4.1 ระดับที่ 1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้สนทนาไม่รู้เรื่อง

4.2 ระดับที่ 2 พูดซ้ำมากและตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

4.3 ระดับที่ 3 พูดซ้ำและไม่คล่อง บางประโยคพูดไม่จบ

4.4 ระดับที่ 4 พูดซ้ำและไม่คล่องเป็นบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่ และติดขัดเรื่องการใช้คำศัพท์

4.5 ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดขัดในเรื่องของความเร็ว จังหวะในการพูด

4.6 ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

5.1 ระดับที่ 1 ฟังการสนทนาเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

5.2 ระดับที่ 2 เข้าใจเมื่อพูดช้า ๆ และเป็นเรื่องง่าย ๆ

5.3 ระดับที่ 3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองโดยตรง พูดช้า ๆ หรือพูดช้าเป็นบางครั้ง

5.4 ระดับที่ 4 เข้าใจภาษาที่พูด สามารถพูดโต้ตอบได้ค่อนข้างดี

5.5 ระดับที่ 5 เข้าใจภาษาที่พูด ยกเว้นสำเนียงการพูดหรือการพูดที่เร็วมาก หรือออกเสียงไม่ชัดเจน

5.6 ระดับที่ 6 เข้าใจภาษาที่พูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ สำนวนคำพูดเหมือนเจ้าของภาษา

Bartz (1979) ได้สร้างเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็นองค์ประกอบและในแต่องค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยมาก หยุดคิดเป็นเวลานานมาก และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดไม่เป็นธรรมชาติบ่อยครั้ง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูด มีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ บ้าง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดยังไม่ต่อเนื่อง

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ค่อยมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติและพูดค่อนข้างราบรื่น

1.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่มีการเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง แต่ยังมีสำเนียงที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

1.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นคำ ๆ เป็นส่วน ๆ ไม่ต่อเนื่องและไม่ครบถ้วน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องได้เป็นบางคำบางวลี ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง

2.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นประโยคต่อเนื่อง เป็นประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ ได้ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บางส่วน

2.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ

2.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication)

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พอสมควร

3.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนมาก

3.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

4. คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of Communication)

4.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาอย่างมาก

4.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมาก และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษามาก

4.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาบ้างและมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาพอสมควร

4.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาพอสมควร และมีปัญหาการใช้โครงสร้างทางภาษาบ้าง

4.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาน้อย

4.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมด และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาน้อยมาก

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate)

5.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ใช้ความพยายามในการพูดให้จบความหรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความน้อยมาก หรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

5.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความและสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจบ้าง

5.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความพอสมควร และพูดเสริมเพิ่มเติม เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความอย่างมาก และพูดเสริมเพิ่มเติม เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจน

5.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความเป็นพิเศษและพูดเสริมเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการพูดว่า รูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการพูดสามารถดำเนินการได้หลายวิธีตามรูปแบบดังนี้

1. ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทปโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้วตลอดจนสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพในเรื่องเพศ วัยวุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกิริยา และความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้องหรือคู่สนทนาในภาพที่จะมาสามารถเดาได้จากภาพหรือการฟังเทป

2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้

3. ให้บันทึกตารางเวลาในการทำงานแล้วนัดประชุมในครั้งถัดไป

4. ให้งานเพื่อน ๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อน ๆ ทำมากที่สุด

5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม

6. ให้บรรยายโดยเล่าเรื่องราว โดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจาก

ประสบการณ์จริง

Johnson (1990) กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation)

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจพูดของผู้พูดได้เลย

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การเข้าใจ คำพูดนั้นได้ ทำให้ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำ ๆ ว่าผู้พูดต้องการพูดอะไร

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาบ้างทำให้ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้ และในบางครั้งผู้พูดออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่สับสน

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้ดี และมีปัญหาน้อยมาก ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ดี

1.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้เป็นอย่างดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา ทำให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นอย่างมาก และเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเกิดความยากต่อการเข้าใจ

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดไม่ชัดเจน

2.5 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่ไม่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

2.6 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเพียงเล็กน้อย และสามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดได้ดี

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเป็นอย่างมาก เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์ค่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้ฟังยากแก่การเข้าใจคำพูดนั้นได้

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์ค่อนข้างจำกัด และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

3.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

4.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดหยุดเว้นช่วงในการพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

4.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

4.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่มากนัก เพราะมีปัญหาในการใช้ภาษา

4.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดได้ดีแต่การพูดสะดุดบ้าง เพราะยังมีปัญหาในการใช้ภาษา

4.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วดีมากเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

5.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดได้โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในคำพูดของผู้พูดเลย

5.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูดจึงพูดซ้ำ ๆ พูดติด ๆ ขัด ๆ หรือพูดคำเดิมซ้ำอีก

5.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่คนพูดได้ จึงพูดได้เป็นส่วนใหญ่ แต่พูดค่อนข้างช้า และขาดการพูดซ้ำ

5.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจครบถ้วน แต่อาจมีการพูดซ้ำข้อความบ้าง

5.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดเป็นอย่างดี

Harris (1990) ได้กำหนดเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการประเมินผลทักษะการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจได้ โดยแต่ละด้านใช้เกณฑ์การประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

คำพูดได้เลย

1.1 ได้ 1 คะแนน การออกเสียงมีปัญหามาก ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจ

1.2 ได้ 2 คะแนน การออกเสียงมีปัญหา ซึ่งยากแก่การเข้าใจ

ทำให้เกิดความสับสน

1.3 ได้ 3 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาอยู่บ้างและมักจะออกเสียงผิด

ออกเสียงบางเสียง

1.4 ได้ 4 คะแนน การออกเสียงอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังมีปัญหาในการ

ภาษา

1.5 ได้ 5 คะแนน การออกเสียงเทียบเท่ากับชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของ

2. ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

เข้าใจได้

2.1 ได้ 1 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดมากจนไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟัง

2.2 ได้ 2 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้แต่มีการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ

2.3 ได้ 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้งและความหมายผิดไปบ้าง

แต่สื่อความหมายได้

2.4 ได้ 4 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง

2.5 ได้ 5 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

อยู่ในวงจำกัด

3.1 ได้ 1 คะแนน ผู้พูดขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไม่สามารถสนทนาได้

3.2 ได้ 2 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัด

3.3 ได้ 3 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคที่ใช้ในการสนทนา

3.4 ได้ 4 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมในบางครั้ง

เจ้าของภาษา

3.5 ได้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนได้เทียบเท่ากับ

4. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- 4.1 ได้ 1 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนากันได้
- 4.2 ได้ 2 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ หยุดคิดเป็นเวลานานมาก
- 4.3 ได้ 3 คะแนน ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่ค่อยมากนัก
- 4.4 ได้ 4 คะแนน ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดดีแต่ยังมีการสะดุด
- 4.5 ได้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

5. ด้านความเข้าใจได้ (Comprehension)

- 5.1 ได้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถพูดเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 5.2 ได้ 2 คะแนน ผู้พูดมีความยากลำบากในการพูด สังเกตได้จากพูดซ้ำ พูดซ้ำไปซ้ำมา
- 5.3 ได้ 3 คะแนน ผู้พูดมีความเข้าใจในการพูด แต่พูดซ้ำและพูดซ้ำ ๆ
- 5.4 ได้ 4 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ครบถ้วน แต่ยังพูดซ้ำเป็นบางครั้ง
- 5.5 ได้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายทั้งหมดได้โดยไม่มีปัญหา

ละเอียดยุทธศาสตร์ (2543) ได้อธิบายเกี่ยวกับการทดสอบทักษะการพูด ไว้ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย
 - 1.1 การให้ตัวชี้แนะ ที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพเป็นสื่อผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
 - 1.2 การให้ตัวชี้แนะ ที่เป็นคำพูดแนะนำสำหรับการทดสอบอาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเป็นการเขียนก็ได้
2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีวิธีการทดสอบดังนี้
 - 2.1 ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่
 - 2.2 ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

2.3 ผู้เรียนบรรยายวัดอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน

2.4 การสนทนาและสัมภาษณ์ เป็นวิธีการทดสอบทักษะการพูดที่เหมาะสมนิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบสอบสมรรถภาพทางการพูดจะเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามหน้าที่ หรือความสามารถในการสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อแบบสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบในการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียงส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม

อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) สรุปเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลทักษะการพูดไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยว เช่น การพูดรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การแสดงความคิดเห็น ซึ่งการประเมินประเภทนี้เป็นการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดจริงในเนื้อหาที่ตนเองได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา เป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยไม่มีการเตรียมมาล่วงหน้า การทดสอบประเภทนี้สามารถวัดได้ทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร การโต้แย้ง หรือการสนับสนุนข้อคิดเห็นของบุคคลอื่น

3. การอภิปรายหรือการโต้เถียง เป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีคณะกรรมการให้คะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล การพูดประเภทนี้เป็นการพูดแบบกลุ่ม ดังนั้นในการแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งจึงต้องสอดคล้องและสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อนในฝ่ายเดียวกัน นักเรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่เตรียมมาล่วงหน้าและคิดขึ้นทันทีทันใดในขณะนั้น

อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) ให้ความหมายหลักการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่า จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดและผู้พูดสามารถพูดอย่างได้มีประสิทธิภาพ
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสม สมและความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้

8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วย โดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น วิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่นไม่ห้วนพูดภาษาที่สุภาพ มีการพูดขึ้นต้นและลงท้ายอย่างเหมาะสม

กรมวิชาการ (2545) ได้แบ่งการวัดและการประเมินผลทักษะการพูดออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย
 - 1.1 การให้ตัวชี้แนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
 - 1.2 การใช้ตัวชี้แนะที่เป็นคำพูด อาจเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียนในบางครั้งอาจเขียนก็ได้
 - 1.3 การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการสอบแบบโคลซ (Close)
 - 1.4 การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังบันทึกเทปไว้
 - 1.5 ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม
2. การพูดโดยให้อิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น
 - 2.1 ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุดถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่
 - 2.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ
 - 2.3 ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ
 - 2.4 ให้บรรยายสิ่งของบุคคล
 - 2.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเองโต้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
 - 2.6 สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน
 - 2.7 ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วิดิทัศน์
 - 2.8 ให้สรุปจากเอกสาร
 - 2.9 ใช้พูดเชิงวิเคราะห์หน้าชั้น

3. เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

3.1 ความถูกต้อง

3.2 ความคล่องแคล่ว

3.3 การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนและประเมินผล (2548) ได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด ดังนี้

1. ความถูกต้อง

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อออกเสียงคำ ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยค

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคบางส่วน

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคส่วนใหญ่

2. ความคล่องแคล่ว

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อ พูดได้บางคำ สื่อความหมายไม่ได้

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้

2.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนให้สื่อสารได้

3. การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อ พูดได้น้อยมาก

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทาง ประกอบ

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบไม่เหมาะสม

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อ แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับ บทบรรยาย

สามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษสามารถวัดได้หลายรูปแบบจากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้พูด ทั้งประเมินแบบเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม การประเมินการพูดตามสภาพจริง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการพูดควรสะท้อนกระบวนการจัดการเรียนการสอนเกณฑ์ การประเมินจำเป็นต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจน ด้านความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ

ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นบทพูดสนทนาของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ Oller (1979), Johnson (1990) และกลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนและประเมินผล (2548) โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียงในระดับคำ หมายถึง สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักการออกเสียง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ถูกต้องผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้องบางคำ ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้ คิดเป็นร้อยละ 1-25

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2. ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายถึง สามารถในการใช้คำศัพท์ประโยคได้เหมาะสม ถูกต้อง ตามรูปแบบโครงสร้างทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง สื่อความหมายผิด คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 1-25

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

3. ด้านคำศัพท์ หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้อง เหมาะสมตามระดับของภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ ทั้งหมด 10 คำ

ได้ 3 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 7-9 คำ

ได้ 2 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 4-6 คำ

ได้ 1 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 1-3 คำ

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์

4. ด้านความคล่องแคล่ว หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่นคล่องแคล่ว มีความสม่ำเสมอ พูดได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ การสนทนา ดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนามีหยุดเล็กน้อย

ได้ 2 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ

ได้ 1 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ ไม่สามารถสนทนากันได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

5. ด้านความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้าง เป็นบางครั้ง

ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูด ติดขัด

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	17 – 20	คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	13 – 16	คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	9 – 12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	5 – 8	คะแนน
ปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	0 – 4	คะแนน

ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของทักษะการอ่านออกเสียง

ประเทิน มหาพันธ์ (2530) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงมีกระบวนการเริ่มจากสายตา รับภาพและตัวอักษร แล้วส่งไปแปลความหมายที่สมอง สมองสั่งการให้ปากเปล่งเสียงออกมา

ภูมิ หุราพันธ์ (2530) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การผสมเสียง เป็นคำ และผสมคำเป็นประโยค มีหลักใหญ่ ๆ 4 ประการ คือ 1) การสร้างเสียงต่าง ๆ แต่ละเสียง ในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง 2) การผสมเสียงเป็นคำ 3) การลงเสียงหนักให้ตรงพยางค์ในคำที่มีมากกว่า หนึ่งพยางค์ และ 4) การใช้จังหวะหนักเบาและเสียงสูงเสียงต่ำในวลีและประโยคได้อย่างเหมาะสม

บันลือ พลฤกษ์วัน (2532) กล่าวว่า การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมา ให้ถูกต้อง ชัดถ้อยชัดคำและเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟัง

ปรีชา ช้างขวัญยืน (2540) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นการฝึกให้ออกเสียงคำได้ ถูกต้อง ชัดเจน แม่นยำ และคล่องแคล่ว

Yates (2002) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การสร้างเสียงต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างความหมาย รวมถึงการให้ความสนใจในเสียงต่าง ๆ ของภาษา ลักษณะของการพูดที่ มากกว่าระดับของเสียงเดียว เช่น ท่วงทำนองของเสียง การใช้สำนวน การเน้นเสียง การจับเวลา จังหวะ การใช้น้ำเสียง ในความหมายแบบกว้าง ๆ การออกเสียงภาษาอังกฤษคือ การให้ความสนใจใน ทำทาง และการแสดงออกที่สัมพันธ์กับวิธีการพูดภาษา รวมถึงทั้งลักษณะการออกเสียงและลักษณะ ของคำพูด

Gilakjani (2016) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษคือ การสร้างเสียงภาษาอังกฤษ การเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษเกิดจากการพูดเสียงนั้นซ้ำ ๆ และพูดอย่างถูกต้อง เมื่อผู้เรียน เริ่มต้นเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษ พวกเขาสามารถก้าวข้ามอุปสรรคที่เป็นผลมาจากภาษาที่ หนึ่ง ของพวกเขา

ลลิตา ทองรัตน์ (2563) กล่าวว่า การอ่านทั่วไปมี 2 ระดับ ได้แก่ อ่านได้ คือ อ่านสะกดคำได้ อ่านออกเสียงได้ ในระดับอ่านออก และอ่านเป็น คือ การอ่านในระดับสูง เข้าใจเรื่องที่อ่าน คาดเดาความหมายได้ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการถอดรหัสคำ ภาษาอังกฤษและพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และคล่องแคล่ว เกิดจากการฝึกฝน จนกระทั่งสามารถกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

กล่าวโดยสรุป ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การแปลงเสียงตัวอักษร คำ ประโยค ให้มีเสียง มีจังหวะทำนอง มีการใช้น้ำเสียง ท่าทาง เพื่อใช้ในการสร้างความหมาย การออกเสียง ผ่านการรับจากการฟัง ดู ลงมือปฏิบัติ ข้อมูลเข้าสู่สมอง แล้วสมองสั่งการให้ปากแปลงเสียงออกมาเป็นพยางค์ คำ วลีกลุ่มคำ และเป็นประโยค รวมกันเป็นการพูด ส่งผลต่อการสื่อสารและการแสดงพฤติกรรมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร เมื่อฝึกซ้ำ ย้ำทวนและทำอย่างต่อเนื่องจะเกิดเป็นทักษะการอ่านออกเสียงและพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว

2. ความสำคัญของทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

Kelly (2003) ได้กล่าวว่า การออกเสียงมีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ภาษาและการวางแผนบทเรียน การวิเคราะห์ภาษาครั้งใดที่ไม่ให้ความสำคัญหรือกันเรื่องการออกเสียงออกไป ย่อมทำให้การวิเคราะห์นั้น ๆ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน บทเรียนที่เน้นไวยากรณ์หรือคำศัพท์ใด ๆ เป็นพิเศษก็ควรจะสอนเรื่องการออกเสียงไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพรวม ซึ่งจะทำให้มีโอกาสสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น

ชุมศักดิ์ มัชฌมจันทร์ (2547) และพิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนจะรู้เพียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องสามารถแปลงเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ นอกจากนี้ การพูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงภาษาไทยทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องที่ทำให้เจ้าของภาษาเข้าใจได้ เนื่องจากคนไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงพูดได้ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาส่วนใหญ่ ยังคงใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษจะคล่องแคล่วหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความรู้ การฝึกฝนและการมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษา และการฝึกฝนการออกเสียง

นันทนา รณเกียรติ (2548) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่าผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทั้งในเรื่องของการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation)

กนกวรรณ อินทรสุด (2551 อ้างอิงจาก เจษฎา วารี, 2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษว่า เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้มากขึ้นจากการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ นอกจากนี้ การฝึกออกเสียงบ่อย ๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ

ออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้อ่านได้อีกด้วย อีกทั้งส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเรื่องของไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนในระดับสูงขึ้นไป

สุรามาศ คชรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร (2557) กล่าวว่า การออกเสียงมีความสำคัญและเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ เพราะหากผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ก็จะทำให้การเรียนแต่ละครั้งพบปัญหาและอุปสรรคมากมาย นักวิชาการไทยพบว่า มีเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษอยู่หลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยและมีเสียงจำนวนหนึ่งที่คล้ายกับเสียงภาษาไทย คนไทยจึงใช้เสียงของภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษซึ่งไม่ถูกต้อง การใช้เสียงภาษาไทยแทนมักทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือบางครั้งความหมายของคำก็เปลี่ยนไปเลย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น สื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน เกิดประสิทธิภาพและเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตในทุกสาขาอาชีพ

3. องค์ประกอบสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

Cooper (2003 อ้างอิงจาก เลขภู วารี, 2557) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงว่า ความสามารถในการใช้ภาษาพูด ทักษะคิด จุดมุ่งหมาย และสภาพทางกายและอารมณ์ ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการออกเสียง กล่าวคือ ความสามารถในการใช้ภาษาพูด (oral language) มีความสำคัญต่อความสามารถในการออกเสียง ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้บ้างจะเข้าใจความคิดต่าง ๆ ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ การมีทัศนคติ (attitude) ที่ดีต่อการออกเสียงจะทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวในการออกเสียงได้ดี การเข้าใจจุดมุ่งหมายในการออกเสียง (purpose) จะเป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการออกเสียง ผู้ที่มีสภาพร่างกายที่พร้อม รวมถึงอารมณ์ตอบสนองที่ดีต่อการออกเสียง (physical and emotional conditions) ก็จะทำให้ออกเสียงได้ดี

Skandera และ Burleigh (2005) กล่าวว่า เสียงทั้งหมดถูกเปล่งออกมาผ่านช่องเส้นเสียงที่เรียกว่า ช่องว่างระหว่างเส้นเสียง ซึ่งจะอยู่หลังกล่องเสียง ถ้าช่องเส้นเสียงแคบเส้นเสียงจะเคลื่อนที่เข้าหากัน แรงดันลมจะเป็นสาเหตุทำให้เส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เสียงที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่าเสียงก้อง สามารถตรวจสอบว่าเสียงนั้นเป็นเสียงก้องหรือไม่โดยการวางนิ้วมือที่กล่องเสียงหรือโดยการเอานิ้วมือปิดหูขณะที่พูด เมื่อออกเสียงคำว่า zeal จะรับรู้ได้ว่าเส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เพราะว่าเสียงทั้งสามเสียงเป็นเสียงก้อง แต่ถ้าช่องเส้นเสียงเปิดออกเส้นเสียงแยกออกจากกันลมจะไม่ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของเส้นเสียง เสียงที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่า เสียงไม่ก้อง เช่น เมื่อเราออกเสียงคำว่า seal เราจะรับรู้ได้ว่าไม่มีการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงที่เสียงพยัญชนะตัวแรก

แต่เกิดการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงที่เสียงอีกสองตัว หมายความว่า เสียงพยัญชนะตัวแรกในคำว่า seal เป็นเสียงไม่ก้อง และอีกสองเสียงที่เหลือเป็นเสียงก้อง

ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร (2550) กล่าวว่า การฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสัทอักษร (Phonetic Alphabet) หรือ อักษรแทนเสียง เนื่องจากตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษออกเสียงได้หลายเสียง ดังนั้นผู้เรียนควรที่จะได้ทำความรู้จักกับสัทอักษรเพื่อช่วยในการเรียนรู้การออกเสียงให้ถูกต้องแม่นยำ

University of Technology Sydney (2016) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการออกเสียง คือ เสียงพยัญชนะและสระ การเปล่งเสียง การเน้นเสียง ท่วงทำนองจังหวะหนักเบา ในการอ่านออกเสียง การเชื่อมโยงสัมผัสของเสียงจากคำ อ่านออกเสียงดังฟังชัด

อุณัฐ เจ๊ะหวังสวา (2561) กล่าวว่า องค์ประกอบของการออกเสียงตามสัทศาสตร์ คือ การศึกษาลักษณะของเสียงพูดและธรรมชาติในการออกเสียง การศึกษาเรื่องสัทศาสตร์นั้นประกอบด้วย 3 ประเภท คือ 1) สรีรศาสตร์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเปล่งเสียงพูดทั้งหมด ประกอบด้วยเสียงก้องและเสียงไม่ก้อง เสียงก้องคือ เสียงที่เปล่งออกมาพร้อมกับเกิดการสั่นของเส้นเสียง ส่วนเสียงไม่ก้อง เป็นเสียงที่เปล่งออกมาโดยที่เส้นเสียงไม่มี 32 การสั่นสะเทือน 2) กลศาสตร์ เป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพของเสียง กล่าวถึงตำแหน่งการเกิดเสียง ประกอบด้วย ตำแหน่งริมฝีปาก ตำแหน่งริมฝีปากและฟัน ตำแหน่งฟัน ตำแหน่งปุ่มเหงือก ตำแหน่งปุ่มเหงือกและเพดานแข็ง ตำแหน่งเพดานแข็ง ตำแหน่งเพดานอ่อน และตำแหน่งเส้นเสียง 3) โสตศาสตร์ เป็นการรับรู้เสียงผ่านหู กล่าวถึงลักษณะการเกิดเสียง ประกอบด้วย เสียงกัก เสียงเสียดแทรก เสียงกึ่งเสียด เสียงนาสิก เสียงข้างลิ้น และเสียงกึ่งสระ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญในการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย อวัยวะที่มีส่วนในการออกเสียง ตัวอักษร พยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ เสียงหน่วยย่อย การประสมเสียง การสะกดคำ การเน้นคำ ทำนองเสียงภาษาอังกฤษ การหยุด การเชื่อมเสียง นำไปสู่การทักษะการเปล่งเสียงที่ถูกต้อง

4. วิธีการสอนอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

พรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้สรุปหลักในการสอนคำศัพท์ ไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงและเขียนคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
3. ให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและ

คล่องแคล่ว

4. ให้นักเรียนรู้ว่าคำศัพท์นั้น ๆ เป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

สถาบัน National Institute for Literacy ของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านอย่างถูกวิธี โดยเริ่มจากล่างไปบน (Bottom-up) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสอนการตระหนักรู้และสามารถแยกหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษได้ (Phonemic awareness instruction)

2. การสอนการเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics instruction)

3. การสอนความคล่องแคล่วในการอ่าน (Fluency Instruction)

4. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ (Vocabulary Instruction)

5. การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension instruction)

โดยพื้นฐานของการอ่านคล่องและชัด อยู่ที่ขั้นตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งรวมกันจะเรียกเป็นภาษาไทยว่า “หลักสูตรถอดรหัสเสียงภาษาอังกฤษ” ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างการรับรู้ รู้จัก และแยกหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 ให้ความรู้การเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียง

ขั้นตอนที่ 3 สอนอ่านออกเสียงให้คล่อง

ขั้นตอนที่ 4 การสอนความหมายของคำศัพท์

บุญยวัจน์ วรรณคาม (2564) จำแนกประเภทวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่

1. การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก

2. การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ

3. การออกเสียงควบกล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบกล้ำของตัวอักษร

4. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ

5. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ

6. การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎ ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง

7. การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics)/ เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่างเสียงจากคำนั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำก่อนแล้วจึงมาสอนสะกดคำในภายหลัง

8. การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำเพิ่มเติมจากคำที่กล่าวออกมาแล้วโดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ

9. การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง

10. การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ

11. การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยการใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่าน มีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบ่งออกเป็นหลายประเภท อย่างไรก็ตามในแต่ละประเภทยังต่างก็ให้ความสำคัญเบื้องต้นกับการออกเสียงของอักษร ตัวอย่างที่มาของการเกิดเสียง การประสมคำ จังหวะทำนองการอ่านออกเสียงและการออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยคด้วยกันทั้งสิ้น

5. รูปแบบในการสอนอ่านออกเสียง

Hughes (1972 อ้างอิงจาก สุทธิวรรณ ไชยเมือง, 2556) ได้เสนอความเห็นไว้ว่าควรเริ่มสอนจากเสียงที่เปล่งง่ายและไม่ซับซ้อนก่อน ตามลำดับดังนี้

1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ t, b, n, r, m, d, s, c, p, g
 2. เสียงสระ
 - 2.1 สระหน้า ได้แก่ a, e, i, o, u
 - 2.2 สระกลาง ได้แก่ a, e, i, o, u
 - 2.3 เสียงท้าย ได้แก่ y
 3. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ l, y, h, w, j, k, z
 4. เสียงพยัญชนะประสม ได้แก่ ch, sh, th, wh, gu
 5. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ได้แก่ st, sp, sc, sk, sm, sn, sw, Br, cr, dr, tr, gr, fr
 6. เสียงสระประสม ได้แก่ ai, ay, oi, oy, oo, oa, ow ou, ee, ue, ei, ie, er
- Bl, pl, pl, a, gl

Ur (1999) และ Levis (1999) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการ พัฒนาการออกเสียง คือ ไม่ใช่ความสามารถในการเลียนเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา แต่ผู้เรียนต้องออกเสียงได้ถูกต้องพอที่จะ

ให้คนอื่นเข้าใจได้ การออกเสียงภาษาต่างประเทศที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นการยากที่จะทำได้ ซึ่งเออร์ยังได้เสนอวิธีสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. วิเคราะห์ว่าทำไมผู้เรียนออกเสียงผิด อาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่
2. ให้ผู้เรียนเข้าใจ เช่น สามารถฟังและบอกความแตกต่างของเสียงที่ต้องการสอน
3. บอกผู้เรียนว่าอะไรที่ต้องทำ เช่น อธิบายวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง

โดยเออร์ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

1. เลียนเสียงจากครูหรือเทปที่เป็นต้นแบบเสียง คำ และประโยค
2. บันทึกเสียงของผู้เรียน แล้วเปรียบเทียบกับแบบของเจ้าของภาษา
3. อธิบายและสอนระบบการออกเสียง การเคลื่อนที่ของอวัยวะในปาก
4. ฟีกเลียนเสียงกล่าวซ้ำ ๆ เสียง คำ และ ประโยค
5. ฟีกซ้ำ ๆ ที่แตกต่างกันในความเร็วระดับเสียงและอารมณ์ที่แตกต่างกัน
6. การร้องเพลง สำหรับการฟีก (jazz chant)
7. เรียนรู้และฟีกสนทนา เหมือนการฟีกโดยวิธีการร้องเพลง ด้วยความเร็วระดับเสียง และอารมณ์ที่แตกต่างกัน

ระดับเสียง และอารมณ์ที่แตกต่างกัน

8. ใช้ประโยค จังหวะ การใช้คำสัมผัส และคำซ้ำกันอย่างในกลบท
9. ฟีกลิ้น (tongue twisters)
10. แก้ไขด้วยตนเองโดยการฟังเทปที่บันทึกเสียงคำพูดของตนเอง

Vacca และคณะ (2003) ได้แบ่งรูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างเป็นระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ ทั้งนี้การสอนในระดับนี้จะยังไม่มีการสอนการผสมเสียง และเป็นการสอนที่เน้นการฟังจากแบบฝึกในหนังสือ ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝีกอ่านออกเสียงคำเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงจากคำที่รู้แล้ว เช่น cat, rat, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จัก และช่วยในการสะกดคำ

3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics instruction) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลักจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำได้ จุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบนี้คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้

ของเสียงตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียงตามหลักสัทศาสตร์จนสามารถที่จะอ่านออกเสียง คำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary phonics instruction) วิธีนี้เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียง มารวมเข้าด้วยกันและฝึกฝนให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย เช่น บทกลอน และเรื่องเล่าต่าง ๆ ทั้งนี้ การสอนอ่านวิธีนี้จะใช้เวลาในการสอนการออกเสียงไม่เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์การอ่านจริงกับบทอ่านที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและมีความสุขมากขึ้น

Kelly (2003) กล่าวว่า วิธีการที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียง ได้อย่างถูกต้องคือ การฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ (Drilling) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้อยู่ระหว่างการออกเสียงที่ถูกวิธีได้ด้วยตนเอง ให้รู้จักวิธีการเคลื่อนไหวอวัยวะที่ถูกต้อง วิธีการดังกล่าวเมื่อรวมกับ คำอธิบายให้ฟังอย่างง่าย ๆ จะช่วยให้การสร้างความเข้าใจเรื่องการออกเสียงต่าง ๆ นั้นได้ผล เป็นอย่างยิ่ง

สมยศ แม่นแยม (2543) ได้เสนอวิธีการสอนการออกเสียงตามขั้นตอน ดังนี้

1. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์ (symbol) บนกระดานดำหรือ บัตรคำ
2. การให้นักเรียนแยกเสียงที่แตกต่างกัน (different sound)
3. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วนักเรียนออกเสียงตาม
4. ครูออกเสียงเอง อาจชี้ไปที่ตัวอักษรสัญลักษณ์ หากนักเรียนออกเสียงผิด ครูแก้ไขให้ถูกต้อง ข้อสังเกต นักเรียนจะต้องแยกเสียง ความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินแล้วจึงหัดออกเสียงให้ เหมือนกับที่ได้ยินนั้นด้วยตนเอง และมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การออกเสียงให้ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญ ที่สุด ครูจะต้องฝึกอย่างน้อย 5 เรื่อง แก่นักเรียน คือ สัญลักษณ์ในการออกเสียง (sound symbol) เสียง (sounds) เสียงต่อเนื่อง (connected speech) ระดับเสียงในประโยค (intonation and sentence stress) การออกเสียงเน้นคำ (word stress)

ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี (2548) กล่าวว่า แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่าง ถูกต้องชัดเจน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้นคือ การใช้วิธีสอนแบบ โฟนิคส์ วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์คือรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของ ตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน วิธีโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วย ในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา

พัชรี พลาวงค์ (2548) กล่าวถึงวิธีการสอนการออกเสียงว่าโดยทั่วไปจะมีวิธีการสอน 2 แบบ คือ 1) วิธีการรับรู้ เข้าใจและการเลียนแบบ (An Intuitive-Imitative Approach) โดยที่ผู้เรียนฟังจากอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจเป็นเจ้าของภาษาหรืออาจารย์ชาวต่างชาติที่ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แล้วผู้เรียนเลียนแบบโดยการเปล่งเสียง คำ วลี หรือประโยคตามอาจารย์ วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถฟังและออกเสียงเลียนเสียงสระ พยัญชนะ การลงเสียงเน้นหนัก ทำนองเสียงจากเจ้าของภาษา หรือจากแผ่นเสียงจากเทปในห้องปฏิบัติการทางภาษา และ 2) วิธีการวิเคราะห์โดยใช้หลักภาษาศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจเสียงและวิธีการออกเสียงตามสภาพที่เป็นจริงของภาษา (An analytic-Linguistic Approach) ซึ่งเป็นการอธิบายเพื่อให้เข้าใจวิยวะในการเปล่งเสียง (articulatory descriptions) ทำตารางบอกวิธีการเกิดของเสียงสระและพยัญชนะ (charts of the vocal apparatus) การเปรียบเทียบเสียงระหว่างภาษา (contrastive information) และวิธีการอื่น ๆ ที่ช่วยในการฝึกการฟัง (listening) การฝึกเลียนเสียง (imitation) และการเปล่งเสียง (production) วิธีการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เป็นเครื่องเสริมวิธีการรับรู้และเลียนแบบเพื่อประสิทธิภาพในการฝึกการเลียนแบบ

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวว่า วิธีที่ได้ผลดีที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชด้อยชัดคำ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งของการสอนภาษาที่ผู้สอนไม่ควรมองข้าม คือ การสอนออกเสียง เพราะในการสื่อสารนั้นถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องก็จะทำให้เข้าใจผิดหรืออาจจะทำให้ไม่สามารถสื่อสารกันได้ ลักษณะสำคัญการสอนออกเสียงที่ควรนำมาสอนคือ หน่วยเสียงที่เป็นปัญหาต่อผู้เรียน การเน้นเสียงในคำและประโยค จังหวะ ระดับเสียงสูงต่ำในประโยคและการเชื่อมเสียง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนอ่านออกเสียง คือ การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การออกเสียงให้ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ครูจะต้องฝึกแก่ผู้เรียนคือ สัญลักษณ์ในการออกเสียง หน่วยเสียง การประสมคำ งานวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการสอนภาษาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ที่แบ่งกลุ่มหน่วยเสียงย่อยเป็น 42 เสียง 7 กลุ่ม ให้ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงจากเสียงที่ง่ายไปหาเสียงยาก ฝึกประสมคำและอ่านออกเสียงควบคู่กับการพูดภาษาอังกฤษ

6. การประเมินทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษมีหลายวิธี นักการศึกษาได้กล่าวถึง การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2532 อ้างอิงจาก สาริณี สุวรรณพันธ์, 2553) ได้กล่าวถึงวิธีการ วัดผลการออกเสียงไว้ว่า “วิธีวัดการออกเสียงที่ดีที่สุดก็คือ ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงมาจริง ๆ” แต่ครูต้องตั้งเกณฑ์การให้คะแนนไว้สำหรับการแปลงเสียงชัดเจน การหยุดวรรคตอน การเน้นคำและความคล่องแคล่วในการพูด เป็นต้น

Eldredge (1995) กล่าวว่า ในการประเมินการออกเสียงทำได้โดยให้นักเรียน อ่านคำศัพท์เทียม นักเรียนที่สามารถอ่านคำศัพท์เทียมได้เร็วและถูกต้องแสดงให้เห็นถึงความรู้ ด้านโฟนิกส์และสามารถบอกความแตกต่างระหว่างนักอ่านมีทักษะและไม่มีทักษะได้ นักอ่านที่มี ทักษะสามารถสะกดคำศัพท์และการออกเสียงคำศัพท์ในความจำได้ ขณะที่นักอ่านที่ไม่มีทักษะ ไม่สามารถทำได้ นักอ่านที่มีทักษะสามารถจำคำในภาษาเขียนและสามารถสะกดและออกเสียง คำศัพท์นั้นได้เมื่อเจอในหนังสือเรียน ในทางตรงกันข้าม นักอ่านที่ไม่มีทักษะจะสะกดและ อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะความรู้ด้านโฟนิกส์ไม่เพียงพอ พวกเขาเหล่านี้ จำคำศัพท์ได้น้อยและถอดรหัสคำได้ช้าและไม่ถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึง การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ว่า การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบความทางภาษาพูดย่อย (Discrete point test) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียงคำศัพท์ โครงสร้าง หรือ ทักษะต่าง ๆ โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการวัด การทดสอบการออกเสียงเป็นสิ่งที่ยาก วิธีทดสอบที่ตรงจุดคือ การสอบปากเปล่า แต่ก็มีปัญหาในการ ให้คะแนนวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กัน คือ การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงว่าเสียงใดมีความ เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร เช่น การใช้คู่เทียบเสียง (Minimal pairs) โดยให้ฟังคำเป็นคู่ ๆ แล้วให้ ผู้เรียนบอกว่าคำที่ได้ยินนั้นออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน เช่น sleep/slip, fist/fits, ship/sheep, heat/hit, rid/read, mill/meal หรือผู้สอนอาจให้ฟังคำเป็นชุด ๆ ละ 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนสังเกตว่า เสียงคำไหนที่เหมือนกัน เช่น cat: cast: cot, beast: best: best

อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์อาจไม่มี ความหมายชัดเจนในการระบุระดับความสามารถทางภาษาในด้านการส่งสารและรับสาร นักวัดผล ทางภาษาจึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับของความสามารถตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยมาตราส่วนประเมินค่าที่มักเป็นช่วงคะแนน (Band score) ซึ่งที่นิยมใช้กันมีดังนี้

แบบของ วิลกินส์ (Wilkins) เป็นมาตราส่วนประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 5 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล โดยในแต่ละด้านแบ่งระดับความสามารถ ออกเป็น 7 ระดับ

แบบของ เจ.แอล.ดี. คลาร์ค (J.L.D. Clark) เหมาะสำหรับครูเมื่อต้องการวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณ ประกอบด้วย Pronunciation, Vocabulary, Structure และ Fluency โดยแต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ เช่น Pronunciation

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้างเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิด ๆ พูดแล้วเข้าใจยาก

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้

Rycik และ Rycik (2009) กล่าวถึงการประเมินการออกเสียง ดังนี้

1. การประเมินการออกเสียงและตัวอักษร การประเมินที่ดีที่สุดต้องไม่เป็นทางการและเป็นการประเมินตามสภาพจริง นั่นคือการประเมินต้องคล้ายกับกิจกรรมที่นักเรียนทำในห้องเรียนในแต่ละวัน การประเมินแบบไม่เป็นทางการสามารถประเมินนักเรียนเป็นกิจกรรมรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ การประเมินความรู้ด้านการออกเสียงและตัวอักษรของนักเรียนเป็นรายบุคคลสามารถทำได้โดยใช้กิจกรรมบัตรตัวอักษร ครูแสดงบัตรตัวอักษรแก่นักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่ม ไม่เรียงตามลำดับตัวอักษร และให้นักเรียนระบุตัวอักษร ออกเสียงตัวอักษรและบอกคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรนั้น ทั้งตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กและบันทึกคำตอบลงในตาราง ครูสามารถทบทวนตารางกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่ออธิบายถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ต่อไป และสามารถนำตารางนี้กับนักเรียนเป็นรายกลุ่มในการสอนครั้งต่อไป ในการนับคะแนนคำตอบของนักเรียนทำให้ครูรู้ถึงประวัติของนักเรียนในชั้นเรียนและสามารถนำมาใช้ในการวางแผนกิจกรรมที่ตอบสนองกับความต้องการของพวกเขา บัตรตัวอักษรและตารางนี้ยังใช้ในการสอนการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ นอกจากนี้ครูสามารถใช้ตัวอักษรแม่เหล็กเพื่อความสะดวกและประโยชน์ในการสอนและการประเมินการจำตัวอักษรของนักเรียน โดยครูหรือเพื่อนนักเรียนในชั้นออกเสียงคำศัพท์และให้นักเรียนชูตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะต้นของคำศัพท์นั้น

2. การประเมินการออกเสียงสระ ครูสามารถใช้การประเมินแบบไม่เป็นทางการในการประเมินการออกเสียงสระ ตัวอย่างเช่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ครูให้นักเรียนฟังเสียงสระและเลือกบัตรภาพมาวางเป็นกองตามเสียงสระที่ได้ยิน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครูอาจจะให้อ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ที่มีการรวมเสียงสระหรือรูปแบบการสะกดคำที่แตกต่างกัน เช่น คำว่า loyal หรือ foolish เป็นต้น การประเมินการออกเสียงสระแบบไม่เป็นทางการนี้ครูสามารถใช้คำศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (Nonsense Words) แทนคำศัพท์จริง

เพื่อที่นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ไม่ใช่การออกเสียงคำศัพท์จากความจำคำศัพท์ จะยากขึ้นและแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสะกดคำ เช่น dat, wep, rin, bom, mub, blaid, clane, grite, frope, troag เป็นต้น นักเรียนต้องอ่านคำศัพท์ออกมาและครูนำข้อผิดพลาดของนักเรียนไปใช้ในการวางแผนการสอนในครั้งต่อไป

สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) ได้เสนอหัวข้อที่ใช้ประเมินการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิิกส์ไว้ 4 ประเด็น ได้แก่ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ อ่านออกเสียงสระ อ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ บอกความหมายของคำศัพท์

อุษุณุด เจ๊ะหวังสวา (2561) การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การประเมิน การแยกแยะเสียง ความสามารถในการจดจำเสียงตัวอักษร และความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ที่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงได้ ในการประเมินการแยกแยะเสียงที่ได้ยินทั้งเสียงพยัญชนะ และเสียงสระนั้นทำได้โดยใช้คู่เทียบเสียงหรือกิจกรรมบัตรตัวอักษร และการประเมินความสามารถ ในการอ่านออกเสียงคำประเมินจากการอ่านคำศัพท์ที่ไม่มีมีความหมาย (Nonsense Words) แทนคำศัพท์จริง เพื่อที่นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ไม่ใช่การออกเสียงคำศัพท์จาก ความจำ

ลลิตา ทองรัตน์ (2563) กล่าวว่า สำหรับการประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับโฟนิิกส์รูปแบบสังเคราะห์คำที่เน้นการอ่านออกเสียงและการผสมคำ รวม 5 ประเด็น ได้แก่ ออกเสียงพยัญชนะต้นคำ ออกเสียงสระ ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ อ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งคำและบอกความหมายของคำศัพท์

การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบ อ่านออกเสียงรายบุคคลเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการเปล่งเสียง แยกแยะเสียง สะกดอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ ออกเสียงสระ ออกเสียง พยัญชนะท้ายคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความรู้ในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการ เรียนรู้ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการ เรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะพึงพอใจว่า

หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนผู้เรียน เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75% การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ

2. วิธีหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 5-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ขั้นที่ 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลอง ใช้กับผู้เรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

เผชิญ กิจระการ (2544) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) เป็นการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{2Ne}{N} - 1$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

Ne แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who Had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น ในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50–5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ส่วนการหา E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่ผู้เรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้อ่อนเรียน (Pretest)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 ถ้าผู้เรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนผู้เรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-Out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุง เพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้ 75/75 เป็นเกณฑ์ที่กำหนด โดยเกณฑ์ 75/75 ตัวเลข 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินคะแนนระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป ตัวเลข 75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย โดยวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและ

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือวัด คือ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอลลีโฟนิกส์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนจอลลีโฟนิกส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรได้ โดยผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งหมดก่อน การทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 29-57 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 64-79 และผลการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 16-50 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 83-100

รัตน์วิสาณ งามสม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 38 คน ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่มีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก

จิตติกันต์ จันสม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ สินจะโปะ และเจษฎา กิตติสุนทร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.75 คิดเป็นร้อยละ 71.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.76 มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 23.12 คิดเป็นร้อยละ 46.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สินธุมาส อินนันทชัย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน ผลการศึกษพบว่า แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชันมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.17/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นไปในเชิงบวก และเห็นว่าจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชันสามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สพลเชษฐ์ ประชุมชัย และหทัยชนก อ่างหิรัญ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ค่าย Jolly Phonics เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนพื้นที่สูงในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษพบว่า ค่าย Jolly Phonics มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.08/83.47 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หลังเข้าร่วมค่าย Jolly Phonics แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีความพึงพอใจต่อค่าย Jolly Phonics อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.90$, $S.D. = 0.07$) ผลการวิจัยโดยใช้ระบบโฟนิกส์นี้ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ สามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร พัฒนาเป็นคำศัพท์เพื่อนำไปสู่การอ่านและการพูดให้คล่องได้

จิราพรรณ บุรณพันธ์ และสุรชาติพย์ งามนิล (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 23.03 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 34.43 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สืบวงศ์ ชื่นสมบัติ, ศศิฉาย ธนะมัย และปาริชาติ ภูติรัตน์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนผ่านโมบายเลิร์นนิ่งตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างการออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ เทคโนโลยีสำหรับอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ (Mobile Technology) ผู้เรียน (Learners) ผู้สอน (Facilitator) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning) การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) และการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation Assessment) โดยมี 3 กระบวนการ ได้แก่ ขั้นก่อนการเรียนการสอน (Pre-instruction) ขั้นการเรียนการสอน (Instruction) และขั้นหลังการเรียนการสอน (Post-instruction) 2) รูปแบบการเรียนการสอนผ่านโมบายเลิร์นนิ่งตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ฯ หรือที่เรียกว่า BBLP Model ได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญและมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.43)

กัญญาเลข พุตระกูล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยหลักการสอนอ่านแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอน Jolly Phonics ผลการศึกษาพบว่า การจะพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษจำเป็นต้องอาศัยการสอนที่มีความแตกต่างไปจากการเรียนภาษาอังกฤษแบบท่องจำและพูดตามเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการสอนด้วยการเริ่มจากการเข้าใจการออกเสียงตั้งแต่หน่วยเสียงและวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง ฟีกทักษะการฟังในระดับหน่วยเสียงและแยกแยะเสียง ประสมเสียง และอ่านคำศัพท์ใหม่ได้โดยไม่ต้องท่องจำด้วยหลักการเรียนออกเสียงแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ควบคู่กับวิธีการสอนการอ่านออกเสียง การเขียนตัวอักษร และวิธีการอ่านออกเสียงที่สนุกสนานน่าสนใจอย่าง Jolly Phonics ที่ถูกบรรจุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการเรียนลักษณะห้องเรียนภาษาที่ไม่กดดันและเป็นพื้นที่ปลอดภัย ทำให้

การเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินไปโดยปราศจากความกลัวในการออกเสียงผิด ผู้เรียนเกิดความกล้าและมั่นใจในการเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ

สุชาดา ปรีวัตร, ภูษิต บุญทองเถิง และทิพาพร สุจारी (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.15/79.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริสา สุนิตปัญญาวงศ์, อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และเสฏฐพล วรรณคำ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหกรณ์ดารี ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะและเขียนคำพื้นฐานเท่ากับ 82.87/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำขั้นพื้นฐานโดยใช้สมองเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Hoge (2003) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้นเป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนที่พบเสมอ ๆ คือการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยการเรียนรู้แบบท่องจำ จึงทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำแนวคิดพัฒนาการการเรียนรู้ของสมองและความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูปทุมวัยได้ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนชั้นประถมต้นให้อ่านออกเขียนได้ ใช้วิธีการวิจัยในโรงเรียนตำบลเล็ก ๆ ด้วยรูปแบบการสอนแบบสืบสวนด้วยการออกแบบเทคนิคการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติของสัตว์และพืช ปีการศึกษา 2544-กุมภาพันธ์ 2545 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัดสภาพและฝึกหัดให้นักเรียนพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

Macmillan (2008) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอยล์ โฟนิกส์ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษ พบว่า ในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอยล์ โฟนิกส์ และการสอนแบบมหากษานันมีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียน

การอ่านโดยวิธีการของจอยลี่ โฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) ทาง การอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านแบบมภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ผลการวิจัยที่สรุปได้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่ เรียนจากจอยลี่ โฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมภาษา นอกจากนี้แม้คมีแลนด้อยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรก ผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอยลี่ โฟนิกส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการ อ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบมภาษามีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่า ความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ย จริง 2 เดือน

Salem (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียน ESP ด้วยการเรียนรู้โดยใช้ สมอง เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การจดจำคำศัพท์ และการสร้างแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง รวบรวมคำศัพท์ ที่จำได้และจดจำ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ทักษะทางภาษา

Nyoman และ Wayan (2018) ได้ศึกษาเรื่อง Jolly phonics: กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเสริมสร้างความรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งปันเทคนิควิธีการใช้กลยุทธ์ Jolly Phonics ในการสอนและพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษ โรงเรียนในเมืองเดนปาซาร์ บาห์ลี อินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า ครูที่ใช้การสอนแบบ Jolly Phonics จัดกิจกรรมเรียนรู้ได้ หลากหลาย สนุกสนาน ผ่านการมองเห็น ฟังเสียง แสดงท่าทางประกอบ ดังนั้น การใช้ Jolly Phonics จะช่วยพัฒนาทักษะความรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมของผู้เรียน

Khalil, El-Nagar และ Awad (2019) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนรู้โดยใช้สมอง เป็นฐานต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมัธยม EFLประเทศอียิปต์ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน กลุ่มทดลองมีผลการทดสอบการพูดสูงกว่า กลุ่มควบคุมและมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่าการเรียนรู้ โดยใช้สมองช่วยอำนวยความสะดวกและพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน EFL

Tafarki และ Bensen (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การออกเสียงโฟนิกส์สังเคราะห์ : การประเมินการฝึกอบรมนำร่องครูผู้สอนจอยลี่โฟนิกส์ในไนจีเรีย ผลการศึกษาพบว่า การนำ Jolly phonics มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรได้รับการฝึกอบรมการสอนแบบโฟนิกส์และ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นเรียน อย่างสนุกสนาน มีความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการจดจำมากขึ้น ควรวางแผนเพิ่มวิธีการอ่าน

ออกเสียงแบบจอยล์โฟนิกส์ในหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาและรวมแนวทางการสอนจอยล์โฟนิกส์ไว้ในระบบการศึกษา

Akman และคณะ (2020) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทฤษฎี Brain Based Learning (BBL) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมจำนวน 45 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาพบว่า การสอนบทเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎี BBL (กลุ่มทดลอง) เทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม (กลุ่มควบคุม) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อเผยแพร่วิธีการและแนวทางใหม่ ๆ แนะนำให้เพิ่มงานวิจัยเพื่อดำเนินการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎี BBL

Núñez และ Mercedes (2023) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษด้วยวิธี Jolly phonics เพื่อนำไปสู่การออกเสียงที่ดีขึ้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 17 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ และแนะนำให้ดำเนินการฝึกอ่านออกเสียงด้วยวิธีการนี้อย่างต่อเนื่อง

จากการได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานและการใช้เทคนิค Jolly Phonics ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มี 4 ห้องเรียน จำนวน 121 คน ปีการศึกษา 2566

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียน เนื่องจากทุกห้องเรียนมีภาพรวมปัญหาการพูดและอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกัน ทำให้สภาพพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละห้อง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ใช้เวลาทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 แผน รวม 14 ชั่วโมง
2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนจับคู่สนทนาถามตอบด้วยบทสนทนาที่กำหนดให้ โดยจับสลากหาคำศัพท์จากรูปภาพ จำนวนคนละ 1 ภาพ จากทั้งหมด 30 ภาพ แล้วให้นักเรียนหาคำศัพท์ของภาพนั้นด้วยตนเอง สลับกันถาม-ตอบ เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ คือ ด้านการออกเสียงในระดับคำ ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่ว และ ด้านความสามารถในการสื่อสาร โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Rubric Scale) ด้านละ 4 คะแนน รวม 20 คะแนน
3. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การแยกแยะเสียง สะกดอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำ ออกเสียงสระ ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 8 คะแนน รวม 240 คะแนน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาและศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 1.3 ศึกษาหลักการและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานและกิจกรรมของ Jolly Phonics
 - 1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การสอนออกเสียงของ Jolly Phonics โดยอ้างอิงคำศัพท์และบทประโยคสนทนาที่ประยุกต์ใช้จากหนังสือเรียน Say Hello 4 คู่มือคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษา หนังสือ Jolly Phonics Pupils Book 1 และแอปพลิเคชันของ Jolly Phonics

ตาราง 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและการประเมินของ
แผนการจัดการเรียนรู้และชั่วโมงที่ใช้ในการสอน

แผนการจัดการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดและ การประเมิน	เวลา/ ชั่วโมง
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 s a t i p n	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออก เสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำประโยค ข้อความ ง่าย ๆ และบทพูดเข้า จังหวะถูกต้องตาม หลักการอ่าน ต 1.2 ป.4/1 พูดเขียน โต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษรและ ออกเสียงคำศัพท์ที่มี s a t i p n ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. พูดสนทนาถามตอบให้ ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง	1.ใบงาน Jolly Phonics 2.แบบวัดทักษะ การอ่านออก เสียง 3.แบบวัดทักษะ การพูดภาษา อังกฤษ	2
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 ck e h r m d	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออก เสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพูดเข้าจังหวะ ถูกต้องตามหลัก การอ่าน ต 1.2 ป.4/1 พูดเขียน โต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษรและ ออกเสียงคำศัพท์ที่มี ck e h r m d ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. พูดสนทนาถามตอบให้ ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง	1. ใบงาน Jolly Phonics 2. แบบวัด ทักษะการอ่าน ออกเสียง 3. แบบวัด ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	2

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดและ การประเมิน	เวลา/ ชั่วโมง
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 เสียง g o u l f b	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออก เสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพูดเข้าใจหวัะ ถูกต้องตามหลัก การอ่าน ต 1.2 ป.4/1 พุดเขียน โต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษรและ ออกเสียงคำศัพท์ที่มี g o u l f b ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. พุดสนทนาถามตอบให้ ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง	1.ใบงาน Jolly Phonics 2.แบบวัดทักษะ การอ่านออก เสียง 3.แบบวัดทักษะ การพุดภาษา อังกฤษ	2
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 ai j oa ie ee or	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออก เสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพูดเข้าใจหวัะ ถูกต้องตามหลัก การอ่าน ต 1.2 ป.4/1 พุดเขียน โต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษรและ ออกเสียงคำศัพท์ที่มี ai j oa ie ee or ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. พุดสนทนาถามตอบให้ ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง	1. ใบงาน Jolly Phonics 2. แบบวัด ทักษะการอ่าน ออกเสียง 3. แบบวัด ทักษะการพุด ภาษาอังกฤษ	2
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 z w ng v oo oo	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออก เสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพุดเข้า	1. บอกชื่อตัวอักษรและ ออกเสียงคำศัพท์ที่มี z w ng v oo oo ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	1. ใบงาน Jolly Phonics 2. แบบวัดทักษะ การอ่านออกเสียง อังกฤษ	

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดและการประเมิน	เวลา/ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z w ng v oo oo (ต่อ)	จึงหะถูกต้องตามหลัก การอ่าน ด 1.2 ป.4/1 พูดเขียน โต้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล	3. พูดสนทนาถามตอบ ให้ข้อมูลเป็น ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	3. แบบวัด ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y x ch sh th th	ด 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียง คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจึงหะถูกต้อง ตามหลักการอ่าน ด 1.2 ป.4/1 พูดเขียน โต้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษร และออกเสียงคำศัพท์ที่ มี y x ch sh th th ได้ ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง 3. พูดสนทนาถามตอบ ให้ข้อมูลเป็น ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	1. ใบงาน Jolly Phonics 2. แบบวัด ทักษะการอ่าน ออกเสียง 3. แบบวัด ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu ou oi ue er ar	ด 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียง คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพูดเข้าจึงหะถูกต้องตาม หลักการอ่านด 1.2 ป.4/1 พูดเขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล	1. บอกชื่อตัวอักษร และออกเสียงคำศัพท์ที่ มี qu ou oi ue er ar ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง 3. พูดสนทนาถามตอบ ให้ข้อมูลเป็นอังกฤษได้	1. ใบงาน Jolly Phonics 2. แบบวัด ทักษะการอ่าน ออกเสียง 3. แบบวัด ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	2
รวมทั้งสิ้น		7		14

เมื่อกำหนดเนื้อหาแล้วจึงดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ด้วยเพลงประกอบจังหวะและเพลงจากสื่อ Jolly Phonics โดยทำท่าทางและเสียงประกอบตัวอักษร ให้นักเรียนฝึกฟัง เพล่งเสียงประกอบท่าทาง นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงนั้น ๆ โดยดึงข้อมูลจากความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง โดยเปิดภาพที่มีสีสันจาก Jolly Phonics ใช้บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 1) นักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ว่านี่คืออะไร สีอะไร ชอบหรือไม่ สกกดได้หรือไม่ ครูพูดภาษาไทยประกอบถ้านักเรียน ยังไม่เข้าใจคำถาม จากนั้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยมีท่าทางประกอบ ให้นักเรียนได้ฟัง และฝึกทำท่าทางตาม เปิดเพลงอีกครั้งให้นักเรียนทบทวนเสียงและท่าทาง แล้วเล่นเกมทายภาพที่ ขึ้นต้นด้วยเสียงตัวอักษรนั้น ๆ พูดถามตอบระหว่างครูและผู้เรียนด้วยบทพูดสนทนา (Dialogue 1) นำบัตรตัวอักษรทบทวนเสียงและท่าทางประกอบอีกครั้ง

Dialogue 1

T : What is this?

S : It isa snake.....

T : What color is...a snake..?

S : It is...red.....

T : Do you likea snake..?

S : Yes, I do.../.....No, I don't....

T : Can you ..sit on/tap on /pat on... a snake..?

S : Yes, I can.../.....No, I can't....

T : Can you spell it?

S : Yes, I can...“S-N-A-K-E”...../ No, I can't

T: How do you pronounce it?

S : “S-N-A-K-E”...

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรมร่วมกัน คือ เล่นเกม ไข่ท่าทางให้สมาชิกกลุ่มทายตัวอักษรและเกมฟัง & สร้างคำ โดยครูแจกบัตรตัวอักษรให้แต่ละกลุ่ม ช่วยกันสร้างคำที่นักเรียนได้ยินเสียงจากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics จากนั้นครูเฉลยคำตอบ พร้อมรูปภาพประกอบไปที่ละคำ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำและอ่านออกเสียงพร้อมกัน แล้วฝึกพูดโดยใช้ บทพูดสนทนาถามตอบ (Dialogue 2) สลับกันถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน

Dialogue 2

A : What is this?

B : It isa pin.....

A : What color is...a pin..?

B : It is...red and white.....

A : Do you likea pin..?

B : Yes,I do.../.....No,I don't....

A : Can you *..sit on/tap on /pat on...a pin..?*

B : Yes,I can.../.....No,I can't....

A : Can you spell

B : Yes,I can “P-I-N”.....

A : How do you pronounce it?

B : “P-I-N”.....

A : What does it mean in Thai?

B : “เข็มหมุด”.....

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลคะแนนองค์ความรู้ที่ได้รับ อุปสรรคปัญหาที่พบ ครูให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเสริมแรง ช่วยกันทบทวนเสียงตัวอักษร การผสมคำ ความหมายและการใช้บทพูดสนทนาในการถาม-ตอบข้อมูล อภิปรายโครงสร้างประโยคและการนำไปใช้ร่วมกัน หยิบภาพคำศัพท์ 2-3 ภาพ ให้นักเรียนพูดบทสนทนาพร้อมกัน นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงในใบงาน Jolly Phonics (Jolly Phonics Extra Pupil book 1) โดยสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองจากพจนานุกรม อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์ แล้วส่วมมานำอ่านออกเสียงคำและสนทนาหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) นักเรียนทำใบงานกิจกรรม Jolly Phonics ทดสอบการอ่านออกเสียงท้ายแผน นักเรียนจับคู่พูดตามบทสนทนา (Dialogue 2) โดยวาดรูปภาพและหาคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วมาประยุกต์ใช้ในบทพูดสนทนา

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา เนื้อหามีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 แผน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.6.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางมุลินท์ ชันแข็ง คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

1.6.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสุกัญญา กุซัว คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนผดุงราษฎร์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

1.6.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แดงอ่อน ศรีรักษ์ คุณวุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยวิคตอเรียแห่งนครเวลลิงตัน ตำแหน่ง อาจารย์ ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.6.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ ดร.สุกัลยา ภูผิวโคก คุณวุฒิ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

1.6.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ ดร.ประสงค์ สกุลขันธ์ คุณวุฒิ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยการวัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

1.7 จากนั้นนำผลรวมของคะแนนจากแบบประเมินมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00

เหมาะสมมาก มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50

เหมาะสมปานกลาง มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50

เหมาะสมน้อย มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50

เหมาะสมน้อยที่สุด มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบ
สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมมากที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ย
ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน เท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46
ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ที่กล่าวว่า ค่าที่เหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย
อยู่ระหว่าง 4.51–5.00

แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly
Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสอดคล้องทุกประเด็นและเป็นไปได้ทุกแผน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม
Jolly Phonics สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 30 คน โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา
2566 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียน
การสอน ความยากง่ายความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติและความต่อเนื่องของกิจกรรมการเรียนรู้

จากการ ทดลองใช้ (Try Out) พบว่า มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขคือ เนื้อหา
คำศัพท์และกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีมากเกินไป ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จ
ไม่ทันตามที่เวลากำหนด ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาบางส่วนเพื่อให้กิจกรรมสอดคล้องกับเวลาสอน 2 ชั่วโมง
และในด้านของสื่อการเรียนรู้สำหรับการเล่นเกม สื่อฟังง่าย ใช้ไม่สะดวก ผู้วิจัยได้ปรับปรุงสื่อ
ให้แข็งแรง คงทน หยิบจับง่ายและปลอดภัยสำหรับผู้เรียน การใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
ในบางแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน บอกคำศัพท์ของภาพไม่ได้
ทำให้ขาดความสนใจในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนรูปภาพให้เหมาะสม ด้านการทำ
กิจกรรมท้ายแผน นักเรียนยังจำเสียงของสระสองตัวอักษร ผสมกับเสียงสระหนึ่งตัวอักษร ผู้วิจัยได้ทำ
โปสเตอร์ภาพประกอบเพลงและตัวอักษรแปะไว้หน้าห้อง และทบทวนด้วยการร้องเพลงและ
ทำท่าทางประกอบเสียงในทุก ๆ คาบก่อนเริ่มจัดกิจกรรมทุกครั้ง ในการแบ่งกลุ่มเล่นเกมออกเสียง
และทายคำศัพท์ต้องอธิบายกติกาให้นักเรียนเข้าใจ การมีรางวัลกระตุ้นช่วยให้ผู้เรียนเรียนด้วยความ
ความตื่นเต้นและสนุกสนาน ให้กำลังใจเชิงบวกกับกลุ่มที่แพ้ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนหมดกำลังใจในการทำ
กิจกรรม

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการพูด บทสนทนาภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยคัดเลือกและประยุกต์ใช้ประโยคสนทนาและคำศัพท์จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Say Hello 4 คู่มือคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาและหนังสือ Jolly Phonics Extra Pupils 1

2.4 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทักษะปฏิบัติโดยครูเป็นผู้กำหนดรูปภาพคำศัพท์เพื่อนำมาพูดในบทสนทนาที่กำหนดให้จำนวน 45 รูป เพื่อใช้คัดเลือกในแบบวัดทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 30 รูป โดยเป็นรูปภาพที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วและมีเนื้อหาในบทเรียน มีความง่ายอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ให้นักเรียนแต่ละคนสุ่มจับสลากเลือกรูปภาพในการวัดทักษะการพูดคนละ 1 รูปภาพ จาก 30 รูป โดยหาคำศัพท์จากรูปภาพด้วยตนเอง แล้วสลับกันพูดสนทนาถามตอบเป็นภาษาอังกฤษตามบทพูดสนทนาที่กำหนด

ตาราง 2 เนื้อหาบทสนทนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เนื้อหาบทสนทนา	ภาพคำศัพท์	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
Dialogue 2 A : What is this? B : It isa.pin..... A : What color is...a.pin.? B : It is....red and white....	1. spider 2. snail 3. ant 4. arrow 5. teddy 6. igloo 7. pie 8. check 9. kite 10. hen	ต 1.1 ป.4/2 อ่าน ออกเสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ	1. อ่าน ออกเสียง คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง

ตาราง 2 (ต่อ)

เนื้อหาบทสนทนา	ภาพคำศัพท์	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
A : Do you likea..pin..?	11.rabbit	และบทพูดเข้า	2. บอก
B : Yes, I do. / No, I don't...	12. mug	จังหวะถูกต้อง	ความหมาย
A : Can you ..sit on ..a..pin..?	13. drum	ตามหลักการอ่าน	คำศัพท์
B : Yes, I can.../No, I can't.	14. crab	ต 1.2 ป.4/1 พูด	ภาษาอังกฤษ
A : Can you spell.....?	15. tree	เขียนโต้ตอบใน	ได้ถูกต้อง
B : Yes, I can "P-I-N".....	16. road	การสื่อสาร	3. พูด
	17. corn	ระหว่างบุคคล	สนทนาถาม
	18. web		ตอบให้ข้อมูล
	19. jam		เป็น
	20. spoon		ภาษาอังกฤษ
	21. swing		ได้ถูกต้อง
	22. zip		
	23. violin		
	24.cheese		
	25. moth		
	26. fish		
	27. fox		
	28. chick		
	29. quail		
	30. duck		
	31. yogurt		
	32. star		
	33. bike		
	34. river		
	35. letter		
	36. shark		
	37. rain		
	38. horse		
	39. coat		
	40. glue		
	41. loaf		
	42. vest		
	43. ship		
	44. beef		
	45. mail		

2.5 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้และระดับของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ Oller (1979), Johnson (1990) และกลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล (2548) โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ คือ ด้านการออกเสียง ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านความสามารถในการสื่อสาร

กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด ดังนี้

2.5.1 ด้านการออกเสียงในระดับคำ หมายถึง สามารถออกเสียงคำศัพท์ ได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ถูกต้องผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้องบางคำ ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้ คิดเป็นร้อยละ 1-25

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2.5.2 ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายถึง สามารถในการใช้คำศัพท์ ประโยคได้เหมาะสม ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง สื่อความหมายผิด คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 1-25

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2.5.3 ด้านคำศัพท์ หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับของภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ ทั้งหมด 10 คำ

	ได้ 3 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์
7-9 คำ	
	ได้ 2 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์
4-6 คำ	
	ได้ 1 คะแนน เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์
1-3 คำ	
	ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์
	2.5.4 ด้านความคล่องแคล่ว หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่นคล่องแคล่ว มีความสม่ำเสมอ พูดได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
อย่างต่อเนื่อง	ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ การสนทนาดำเนินได้
	ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนามีหยุดเล็กน้อย
	ได้ 2 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ
	ได้ 1 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้
ไม่สามารถสนทนากันได้	ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด
	2.5.5 ด้านความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับ
	สิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
	ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
เป็นบางครั้ง	ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้าง
ติดขัด	ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูด
	ได้ 1 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย
	ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด
	ระดับคุณภาพ
	ดีมาก หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 17 - 20 คะแนน
	ดี หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 13 - 16 คะแนน
	ปานกลาง หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 9 - 12 คะแนน
	พอใช้ หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 5 - 8 คะแนน
	ปรับปรุง หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 0 - 4 คะแนน

2.6 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.7 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ระหว่างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า มีแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีค่า 0.60–1.00 ซึ่งมีข้อสอบที่มีค่า IOC ที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

2.10 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพาสินธุ์ เขต 2 จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของแคปปา (Fleiss and others, 2003) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.52 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.11 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพาสินธุ์ เขต 2 จำนวน 30 คน

3. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ หนังสือ Say Hello4 คู่มือคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษา

หนังสือและแอปพลิเคชันของ Jolly Phonics ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี วิธีหาความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.2 วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื้อหาคำศัพท์หลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษา สื่อและเนื้อหาคำศัพท์ จากหนังสือเรียน Say Hello 4 คู่มือคำศัพท์ฯ หนังสือและแอปพลิเคชัน Jolly Phonics

3.3 สร้างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ การอ่านออกเสียง แยกแยะเสียง สะกดอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำ ออกเสียงสระ ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 50 ข้อ นำไปใช้จริง 30 ข้อ ข้อละ 8 คะแนน รวม 240 คะแนน

ตาราง 3 คำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบการอ่านออกเสียง

คำศัพท์อ่านออกเสียง			
1. box	14. orange	27. opens	40. part
2. throws	15. blue	28. kiwis	41. her
3. catch	16. car	29. zip	42. quiz
4. back	17. jug	30. fox	43. goat
5. doll	18. van	31. quick	44. jump
6. floor	19. green	32. hip	45. Zap
7. Looks	20. wing	33. queen	46. thin
8. red	21. shoes	34. pork	47. chip
9. fire	22. golf	35. shut	48. ship
10. out	23. roof	36. wax	49. thing
11. Wind	24. boat	37. chop	50. text
12. man	25. thank	38. think	
13. seed	26. kite	39. join	

เกณฑ์ประเมินการอ่านออกเสียง

อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นถูกต้องและคล่องแคล่ว คะแนน 2 คะแนน
อ่านออกเสียงถูกต้อง ลังเลและไม่คล่องแคล่ว คะแนน 1 คะแนน อ่านไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง คะแนน 0 คะแนน

อ่านออกเสียงสระถูกต้องและคล่องแคล่ว คะแนน 2 คะแนน อ่านออกเสียง
ถูกต้อง ลังเล และไม่คล่องแคล่ว คะแนน 1 คะแนน อ่านไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง คะแนน 0 คะแนน

อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นถูกต้องและคล่องแคล่ว คะแนน 2 คะแนน
อ่านออกเสียงถูกต้อง ลังเลและไม่คล่องแคล่ว คะแนน 1 คะแนน อ่านไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง คะแนน 0 คะแนน

อ่านออกเสียงคำศัพท์ถูกต้องและคล่องแคล่ว คะแนน 2 คะแนน
อ่านออกเสียงถูกต้อง ลังเล และไม่คล่องแคล่ว คะแนน 1 คะแนน อ่านไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง คะแนน 0 คะแนน

โดยนักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 75 หรือ 180 คะแนนขึ้นไปจาก 240 คะแนน
ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.4 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้
ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมิน
ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้น

นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.5 วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ระหว่างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงกับจุดประสงค์การเรียนรู้การเรียนรู้ โดยเลือกข้อที่มีค่า
0.5 ขึ้นไป พบว่า แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง จำนวน 30 ข้อ มีค่า 0.60–1.00 ซึ่งมีข้อสอบที่มีค่า
IOC ที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

3.6 รวบรวมแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ จัดทำเป็น
แบบวัดทักษะฉบับทดลองใช้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 30 คน
(ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัด
ทักษะต่อไป

3.7 นำคะแนนของแบบวัดทักษะมาตรวจวิเคราะห์คุณภาพ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรของเบรนนัน แล้วเลือกแบบวัดทักษะที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 ถึง 1.00 (ไพศาล วรคำ, 2558)

3.8 นำแบบวัดทักษะที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งพบว่า แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.58 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2558) ได้ค่าเท่ากับ 0.87

3.9 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลัง (One Group Posttest Only Design) (ไพศาล วรคำ, 2558)

ตาราง 4 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
E	-	X	O

ความหมายของสัญลักษณ์

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

O หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการ มีขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินทัศนศึกษาก่อนจะดำเนินการสอน เพื่อทำความเข้าใจถึงกระบวนการและวิธีการเรียน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ 14 ชั่วโมง ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 s, a, t, i, p, n	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 c/k, e, h, r, m, d	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 g, o, u, l, f, b	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y, x, ch, sh, th, th	จำนวน 2 ชั่วโมง
2.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar	จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ในระหว่างทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยวัดและประเมินทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

4. หลังจากดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบวัดทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest) ตรวจให้คะแนน

5. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบผสมเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการแบบทดสอบระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน (E_1/E_2)

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบผสมเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (One Sample t-test)

3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (One Sample t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2563) สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2563)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เป็นการวัดการกระจายที่นิยมใช้กันมากเขียนแทนด้วย SD (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2563) สามารถคำนวณจากสูตรดังนี้

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน ค่าคะแนน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ΣX แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ความเที่ยงตรง (IOC) ไพศาล วรคำ (2558)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบรายข้อกับจุดประสงค์

ΣR แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

2.2 หาค่าความยากง่าย (p) ไพศาล วรคำ (2558) ระบุไว้ดังนี้

$$p = \frac{f}{n}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก

f แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (B) สูตรหาอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ของเบรนน (B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	f_p	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	f_F	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์
	n_p	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	n_F	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา หรือค่าสัมประสิทธิ์โคเฮนแคปปา (Cohen's Kappa Coefficient) Craik และ Lockhart (1972) ระบุไว้ดังนี้

$$K = \frac{P(A) - P(E)}{1 - P(E)}$$

เมื่อ	$P(A)$	แทน	ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินเห็นสอดคล้องกัน
	$P(E)$	แทน	ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันโดยบังเอิญ (by chance)

2.5 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของโลเวท (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k - 1) \sum (x - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 (เผชญ กิจระการ, 2544) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบย่อยในแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยในแผนการจัดการเรียนรู้รวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{B} \times 100$$

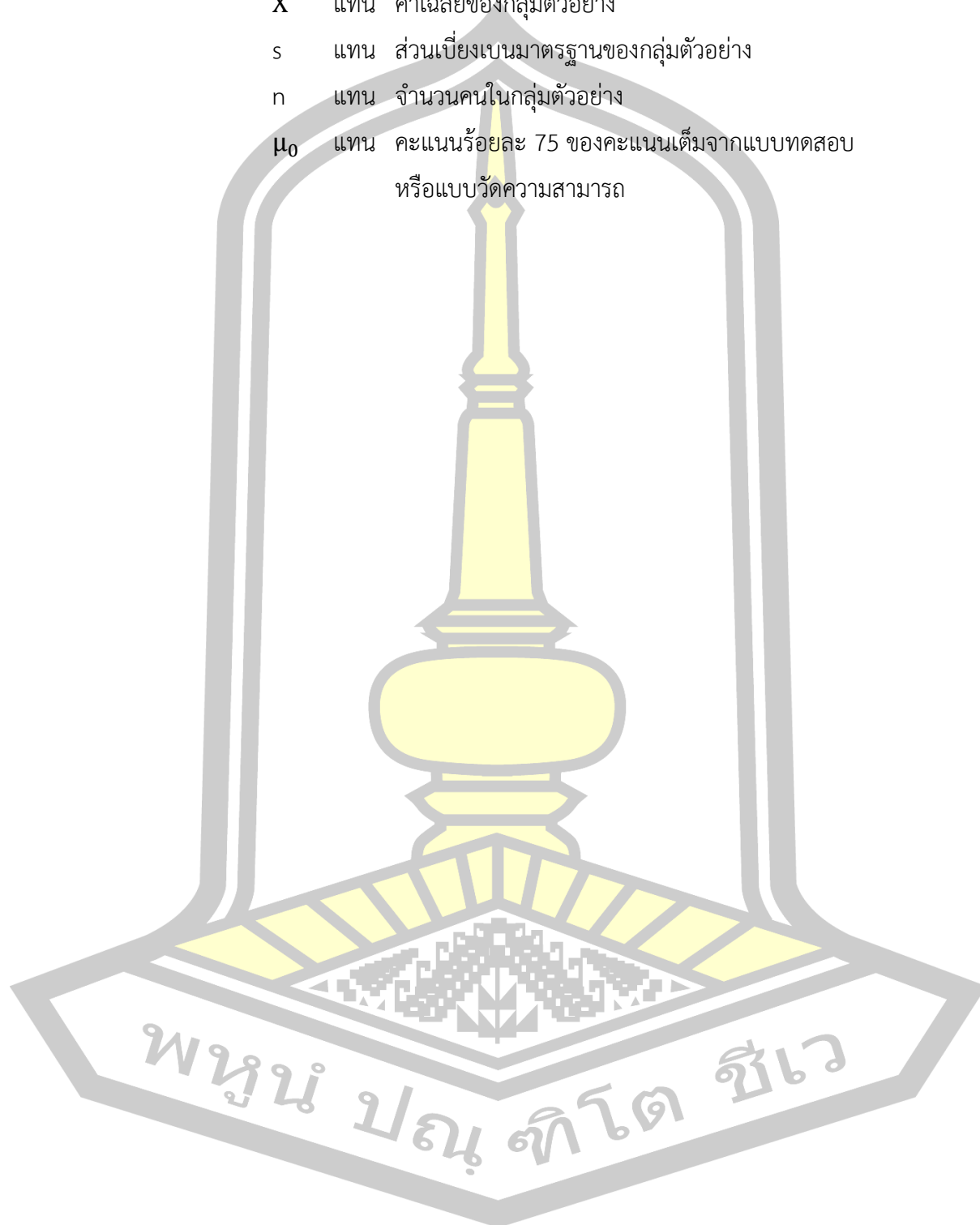
เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติ One Sample t-test เป็นสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 1 กลุ่ม (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}}, df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ แบบ One Sample
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	s	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	คะแนนร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มจากแบบทดสอบ หรือแบบวัดความสามารถ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือการทดสอบหลังเรียน
t	แทน	สถิติการแจกแจงแบบที

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2) ดังตาราง 5-7

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน ตามเกณฑ์ 75 (E_1)

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	คะแนน (3600 คะแนน)		คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย (120 คะแนน)
		คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (600 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (3000 คะแนน)		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 s, a, t, i, p, n	30	481	2352	2833	94.43
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 c/k, e, h, r, m, d	30	506	2401	2907	96.90
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 g, o, u, l, f, b	30	517	2405	2922	97.40
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or	30	472	2346	2818	93.93
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo	30	526	2537	3063	102.10

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	จำนวน นักเรียน	คะแนน (3600 คะแนน)		คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย (120 คะแนน)
		คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (600 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (3000 คะแนน)		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y, x, ch, sh, th, th	30	519	2549	3068	102.27
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar	30	494	2423	2917	97.23
รวม		3515	17013	20528	684.27
เฉลี่ยรวม					97.75
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน					7.95
$\frac{20528}{30} \times 100 = 81.46$					
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ $\frac{81.46}{84.0} \times 100 = 97.08$					
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) มีค่าเท่ากับ 81.46					

จากตาราง 5 พบว่า การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 97.75 คิดเป็นร้อยละ 81.46 แสดงว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) มีค่าเท่ากับ 81.46

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (260 คะแนน)		คะแนนรวม	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (20 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่านออก เสียงภาษาอังกฤษ (240 คะแนน)		
1	17	213	230	88.46
2	16	204	220	84.62
3	16	204	220	84.62
4	15	192	207	79.62
5	13	171	184	70.77
6	15	197	212	81.54
7	18	203	221	85.00
8	18	204	222	85.38
9	15	177	192	73.85
10	16	199	215	82.69
11	18	211	229	88.08
12	18	210	228	87.69
13	15	182	197	75.77
14	15	188	203	78.08
15	16	197	213	81.92
16	20	215	235	90.38
17	16	198	214	82.31
18	17	199	216	83.08
19	15	181	196	75.38
20	20	206	226	86.92
21	18	201	219	84.23
22	16	193	209	80.38
23	18	190	208	80.00

ตาราง 6 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (260 คะแนน)		คะแนนรวม (260คะแนน)	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (20 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่านออก เสียงภาษาอังกฤษ (240 คะแนน)		
24	16	190	206	79.23
25	15	168	183	70.38
26	20	204	224	86.15
27	13	148	161	61.92
28	15	181	196	75.38
29	15	184	199	76.54
30	18	199	217	83.46
รวม	493	5809	6302	80.79
เฉลี่ย	16.43	193.63	210.07	80.79
คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 210.07				
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 6.28				
ร้อยละของคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 80.79				
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 80.79				

จากตาราง 6 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 210.07 คิดเป็นร้อยละ 80.79 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 80.79

ตาราง 7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการเรียน	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	30	840	7.95	81.46
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	30	260	6.28	80.79
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 81.46 / 80.79				

จากตาราง 7 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 81.46 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 80.79 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงมีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 81.46 / 80.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน					คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
	การออกเสียง	ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	ความสามารถในการสื่อสาร				
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)				
21	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
22	4	3	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
23	3	4	3	4	4	20	18	90	ผ่าน
24	3	3	4	3	3	20	16	80	ผ่าน
25	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
26	4	4	4	4	4	20	20	100	ผ่าน
27	3	3	3	2	2	20	13	65	ไม่ผ่าน
28	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
29	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
30	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม							16.43	82.17	93.33

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบผสมเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 28 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 2 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 93.33

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

รายการ	n	$\bar{X}$	s.d.	%	t	sig.
คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	30	16.43	1.85	82.17	4.24*	0.00

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 16.43 คิดเป็นร้อยละ 82.17 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.85 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 10 คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

เลขที่	คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (เต็ม 240 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
1	240	213	88.75	ผ่าน
2	240	204	85.00	ผ่าน
3	240	204	85.00	ผ่าน
4	240	192	80.00	ผ่าน
5	240	171	71.25	ไม่ผ่าน
6	240	197	82.08	ผ่าน
7	240	203	84.58	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (เต็ม 240 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
8	240	204	85.00	ผ่าน
9	240	177	73.75	ไม่ผ่าน
10	240	199	82.92	ผ่าน
11	240	211	87.92	ผ่าน
12	240	210	87.50	ผ่าน
13	240	182	75.83	ผ่าน
14	240	188	78.33	ผ่าน
15	240	197	82.08	ผ่าน
16	240	215	89.58	ผ่าน
17	240	198	82.50	ผ่าน
18	240	199	82.92	ผ่าน
19	240	181	75.42	ผ่าน
20	240	206	85.83	ผ่าน
21	240	201	83.75	ผ่าน
22	240	193	80.42	ผ่าน
23	240	190	79.17	ผ่าน
24	240	190	79.17	ผ่าน
25	240	168	70.00	ไม่ผ่าน
26	240	204	85.00	ผ่าน
27	240	148	61.67	ไม่ผ่าน
28	240	181	75.42	ผ่าน
29	240	184	76.67	ผ่าน
30	240	199	82.92	ผ่าน
รวม		5809	2420.41	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		193.63	80.68	86.67

จากตาราง 10 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 26 คน นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 4 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 86.67

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

รายการ	n	$\bar{X}$	s.d.	%	t	sig.
คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	30	193.63	14.85	80.68	5.03*	0.00

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 193.63 คิดเป็นร้อยละ 80.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.85 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ตามเกณฑ์ 75/75, เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีข้อค้นพบดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.46/80.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.43 คิดเป็นร้อยละ 82.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics พบว่า การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 193.63 คิดเป็นร้อยละ 80.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.46/80.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 หมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ได้รับคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 7 แผน ได้คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 81.46 และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดทักษะการพูดและแบบทดสอบการอ่านออกเสียงหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.79 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัด โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี แนวทางวิธีการสอนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน การจัดการกิจกรรมเรียนรู้แบบ Jolly Phonics สำนวความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยของ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ความสามารถและความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ แล้วกำหนดออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีเนื้อหาของกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนแบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งพบว่า คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียน ผ่อนคลาย ได้เคลื่อนไหวร่างกาย ทำ brain gym ทำท่าทางประกอบเสียงดนตรีและจังหวะเพลง โดยประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ แอปพลิเคชัน Jolly Phonics และเกมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน จึงไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Caines และ Caines (1994) กล่าวว่า ผู้สอนไม่ควรสนใจเฉพาะสติปัญญาด้านเดียว อารมณ์และความรู้สึกก็สำคัญเช่นกัน และพรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า สื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมอง (Resource & Innovation) ครูควรใช้สื่อและนวัตกรรมที่แปลกใหม่ น่าตื่นเต้น มีสีสันและมีเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยในการเรียนรู้และกระตุ้นให้เกิดสนุกสนาน พึงพอใจ เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้ เนื้อหาที่ซับซ้อน ผู้วิจัยจัดทำแผนการเรียนรู้โดยแบ่งหน่วยเสียงตามแบบ Jolly Phonics เป็นกลุ่มหน่วยเสียง 7 กลุ่มและสอนอ่านออกเสียงตามหน่วยเสียงต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ตามลำดับ อธิบายการเปล่งเสียง ท่าทางจากเพลง สอดแทรกตัวอย่างบทพูดคุยนทนาเป็นภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกับบัตรภาพ บัตรคำ แอปพลิเคชัน Jolly Phonics และเกมต่าง ๆ สอดคล้องกับ

Johnston, Watson และ Logan (2009) แนะนำว่า การสอนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนุกสนาน เป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญ และเริ่มเรียนการออกเสียงตัวอักษร (Letter sounds) และการประสมคำ (Blending) ก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่าน ทำให้อ่านออกเสียงเมื่อเจอกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ โดยการสอนแบบ Jolly Phonics นั้นเป็นวิธีการสอนด้วยสื่อที่น่าสนใจ เช่น เพลงและนิทาน พร้อมกับท่าทางประกอบเสียง ซึ่งสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติา ปรีวัตรและภูษิต บุญทองเถิง (2566) เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 81.15/79.08 และสพลเชษฐ์ ประชุมชัย และหทัยชนก อ่างหิรัญ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ค่า Jolly Phonics เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนพื้นที่สูงในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ค่า Jolly Phonics มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.08/83.47 ทั้งยังสอดคล้องกับพัชรินทร์ สินจะโป และเจษฎา กิตติสุนทร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ Akman และคณะ (2020) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทฤษฎี Brain Based Learning (BBL) นักเรียนชั้นมัธยม จำนวน 45 คน พบว่า การสอนบทเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎี BBL เทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และแนะนำให้เพิ่มงานวิจัยเพื่อดำเนินการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎี BBL

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.43 คิดเป็นร้อยละ 82.17 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน ซึ่งเกิดจากนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ด้านความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แนะนำให้กำลังใจและให้นักเรียนพัฒนาฝึกฝนต่อไป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานพึงพอใจ สมองเกิดการตื่นตัว ผ่อนคลาย อีกทั้งสื่อยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำอยู่กับสิ่งเดียวกันได้เป็นอย่างดี ครูผู้สอนมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ดีสัมพันธ์กับเนื้อหา สนุกสนาน มีเกมสร้างสรรค์และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้สนใจในเนื้อหา จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics รวมไปถึงการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยมีการ

นำเสนอวิธีการต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ใหม่ที่มีความท้าทายเกิดประโยชน์ ผักพุดสนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า การพูด เป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็น จะช่วยทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้นและการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้ฝึก สอดคล้องกับ Iwan (2015) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นจริงและวาดฝัน และหาวิธีการต่าง ๆ ในการรับประสบการณ์เข้ามา ซึ่งหมายรวมถึงการสะท้อนความคิด การคิดวิจารณ์ญาณและการแสดงออกในเชิงศิลปะ ซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ประยุกต์ให้เข้ากับการจัดการเรียนรู้

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพรณ คำไทย (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของรัตนวิสาณ งามสม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Khalil, El-Nagar และ Awad (2019) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมัธยม EFLประเทศอียิปต์ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน กลุ่มทดลองมีผลการทดสอบการพูดสูงกว่ากลุ่มควบคุมและมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองช่วยอำนวยความสะดวกและพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน EFL

3. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 193.63 คิดเป็นร้อยละ 80.68 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ของจำนวน

นักเรียนทั้งหมดและมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน โดยภาพรวมเสียงที่นักเรียนส่วนใหญ่ ออกเสียงไม่ได้ ใช้เวลานึกถึงเสียงนานได้แก่ กลุ่มเสียงตัวอักษร r, m, n, l, qu, th, j, sh, ch, ck, w, v, g, x และกลุ่มเสียงสระ ได้แก่ e, ai, ie, or, ou, ue เนื่องจากนักเรียนยังนึกภาพเสียงสระ หน่วยเสียงเดียว เมื่อเจอคำศัพท์ศัพท์นักเรียนจึงแยกเสียงออกเป็นสองเสียงและพบปัญหานักเรียน รู้จักตัวอักษร รู้จักเสียง แต่เมื่อนำมาประสมตัวอักษร นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ได้ ผู้วิจัยได้ทบทวน อธิบาย ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพูดซ้ำ ๆ ประกอบกับการเล่นเกมต่อตัวอักษรจากเสียงที่ได้ยินและ แนะนำให้พัฒนาฝึกฝนต่อไป

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาด้านการอ่านออกเสียง โดยผู้เรียนจะสามารถสะกดคำด้วยตัวของผู้เรียนเอง และทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงมากขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ เลือกใช้การจัดการเรียนรู้ของ ประสาท เนืองเฉลิม (2554) โดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ที่จะช่วยให้ ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียง ส่งเสริมพัฒนาการของสมองด้านความเข้าใจในตนเองและความ เข้าใจด้านการรับรู้ พิชรินทร์ ล้นชาง (2555) ซึ่งกล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดความคล่องแคล่ว และเชี่ยวชาญเหมือนกับเจ้าของภาษา และใน การนำกิจกรรม Jolly Phonics สินธุมาส อินันชัย (2562) กล่าวว่า Jolly Phonics ไม่เพียงแต่สอน ให้รู้จักเสียงของตัวอักษร แต่ยังสอนให้รู้จักเสียง ในภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ อ่านออกเสียงได้ด้วยตนเอง เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียง มีความชัดเจนในการ อ่านออกเสียงมากขึ้น

สอดคล้องกับนันทิภา พิริยานุพงษ์ (2565) กล่าวว่า การใช้สื่อวีดิโอเทียบเสียงมาตรา ตัวสะกด โดยใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงแบบ Jolly Phonics ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ยึด หลักการสอนตามความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟัง อ่าน พูด และเขียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรมและ ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบ ประสบการณ์ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะการเรียนการสอน ที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เช่นเดียวกับ งานวิจัยของ Núñez และ Mercedes (2023) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษด้วยวิธี Jolly phonics เพื่อนำไปสู่การออกเสียงที่ดีขึ้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 17 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังได้พัฒนา ทักษะการอ่านและการเขียนโดยนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ และแนะนำให้ดำเนินการฝึกอ่านออกเสียง ด้วยวิธีการนี้อย่างต่อเนื่อง

Salem (2017) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียน ESP ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การจดจำคำศัพท์ และการสร้างแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง รวบรวมคำศัพท์ที่จำได้และจดจำ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ทักษะทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสีบวงค์ ชื่นสมบัติ, ศศิฉาย ธนะมัย และปาริชาติ ภูติรัตน์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนผ่านโมบายเลิร์นนิ่งตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างการออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนผ่านโมบายเลิร์นนิ่งตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หรือที่เรียกว่า BBLP Model ได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและสินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านแอปพลิเคชันจอยล์โฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนในขั้นตอนที่ 1 เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนเกิดความความกระตือรือร้น และสมองได้ผ่อนคลาย ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอ

1.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขั้นฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำซ้ำทวน ควรมีการยืดหยุ่นเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงและพูดทบทวนด้วยตนเองมากขึ้น

3. ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเน้นกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เปล่งเสียงพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วมั่นใจและกล้าแสดงออกในการออกเสียงและพูดภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอื่น ๆ เพื่อให้ได้ทราบผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในรูปแบบที่แตกต่างกันนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

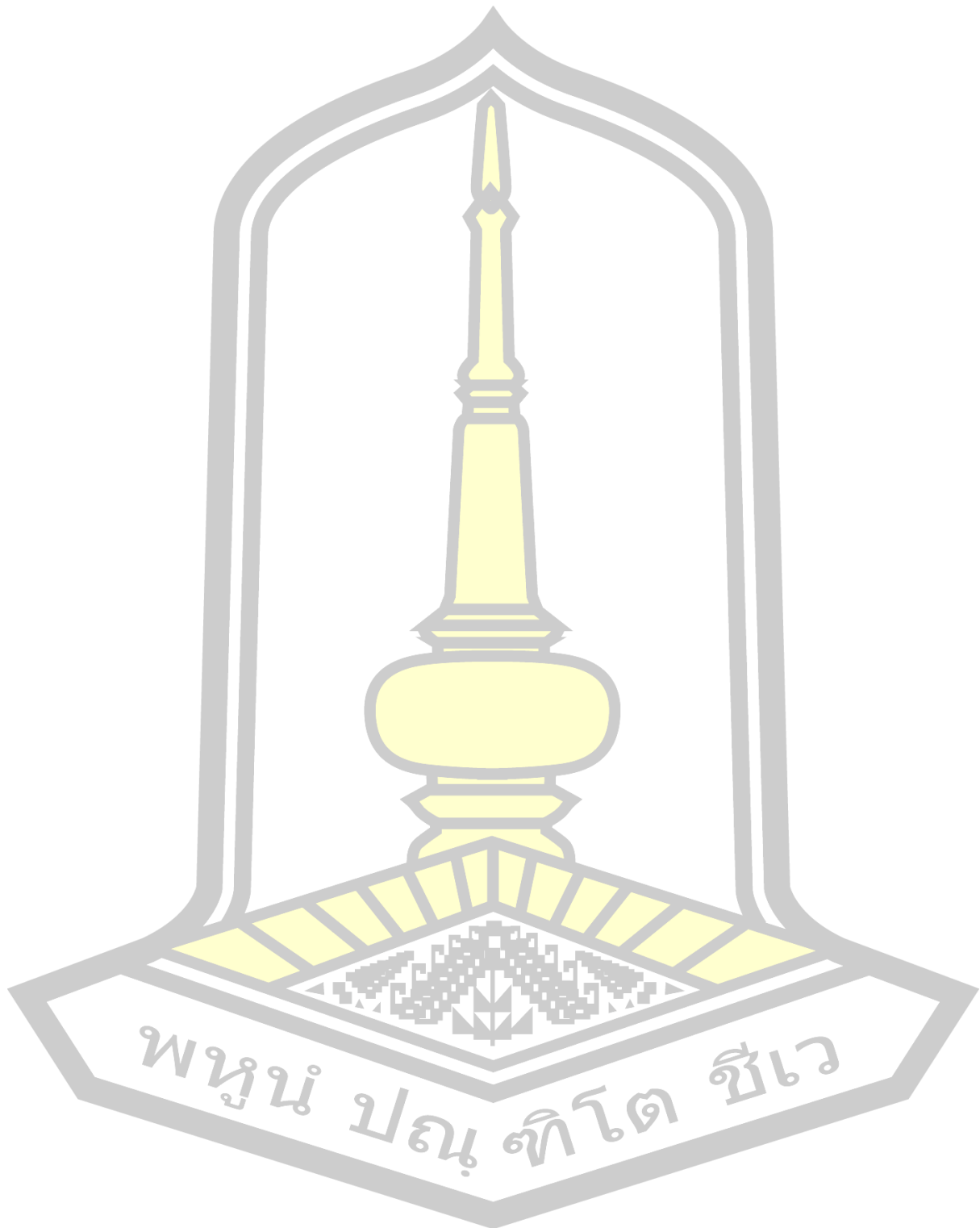
2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน (ข้อความ ประโยค นิทานฯลฯ) และทักษะการเขียน เพื่อพัฒนาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น

2.3 ควรมีการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.4 ควรพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในระดับคำ เพิ่มเป็นพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่ยากขึ้น เช่น กลุ่มคำ วลี ประโยคสั้น ๆ บทอ่าน นิทานสั้น เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *แบบฝึกประกอบการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอน และประเมินผล. (2548). *การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอน และประเมินผล.
- กัญญาเลข พุตระกูล. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยหลักการสอนอ่านแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอน Jolly Phonics. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(3), 229-244.
- กุลธิดา กุ้เกียรติกาญจน์. (2559). *ผลของการสอนโฟนิกส์ในการรับรู้คำและอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาอังกฤษระดับสูงเพื่อการสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- กุษยา แสงเดช และคณะ. (2559). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Say Hello 4*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- กุษยา แสงเดช. (2545). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- จิราพรรณ บุรณพันธ์ และสุธาทิพย์ งามนิล. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 17(3), 157-170.
- เจนจิรา ชัยปาน และคณะ. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 4*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

- เจษฎา วารี. (2557). ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยาที่เรียนรู้แบบร่วมมือและแบบเน้นปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยเลิศ พิชิตพรชัย. (2549). *Brain-based Learning*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://gotoknow.org/blog/edutech/47574>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 มิถุนายน 2566].
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). เทคโนโลยีทางการศึกษา (หลักการและแนวปฏิบัติ). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, 31(1), 93-95.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนทร์รัฐ นาคทั้ง และคณะ. (2560). การพัฒนาบทเรียนระบบเสียงและสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทัศนคติและความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้น. *จันทบุรี : คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี*.
- ธิติกานต์ จันสม. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ธีรารัตน์ ไกรสีชา. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทนา รณเกียรติ. (2548). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทิภา พิริยานุพงษ์. (2565). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น Year 3 โรงเรียนนานาชาติเครซเซนต์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการออกเสียงตามแนวคิดของ Jolly Phonics คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก*, 9(1), 183-191.

- บันลือ พฤกษ์วัน. (2532). *แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). *อ่านเบื้องต้น*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2554). ข้อค้นพบทางประสาทวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอน. *วารสารครูศาสตร์สาร*, 4(1), 241-249.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2563). *การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร*. ขอนแก่น : คลังน่านวิทยา.
- ประเสริฐ บุญเกิด. (2550). *สมองเรียนรู้อย่างไร*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.
- ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2550). การออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2540). *วิพากษ์การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง *ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- บุญยวัฒน์ วรรณคาม. (2564). ผลของการใช้วิธีสอนโฟนิิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ผกาพรรณ จันทะ. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂). *การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 7, 44-51, กรกฎาคม.
- ฝ่ายวิชาการ. (2565). รายงานผลการปฏิบัติงานโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2565. ภาพสไลด์ : โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2558). การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยเข้าใจสมอง. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- พรวิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร. (2550). *ออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยเข้าใจสมอง*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ไทยร่มเกล้า.

- พัชรินทร์ ล้นขาง. (2555). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พัชรินทร์ สีนจะโปะ และเจษฎา กิตติสุนทร. (2561). การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารชุมชนวิจัย*, 13(2), 215-224.
- พัชรี พลาวงค์. (2548). เทคนิคและวิธีสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ. *วารสารรามคำแหง*, 22(3), 28-39.
- พิณทิพย์ ทวยทิพย์. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา (Education Research)*. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ภูมิ หุราพันธุ์. (2530). *แนวการออกเสียงภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์คลองสาน.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- รัตนวิสาณ งามสม. (2560). *การศึกษาดูผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร
- โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง. (2565). *รายงานผลการปฏิบัติงานโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2565*. กาฬสินธุ์ : โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง.
- ลลิตา ทองรัตน์. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ละเอียต จุฑานันท์. (2543). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ
- ลัดดาวัลย์ มิตรกุล และคณะ. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานเทคนิคโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารนาครบุตร ปริทรรศน์*, 11(1), 22-30.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2543). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). *นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). *การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. (2548). *การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วีณา ประชากุล และประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2563). *รูปแบบการเรียนการสอน*. ขอนแก่น : คลังน่านาวิทยา.
- วีณา วโรตมะวิชาญ. (2536). *เทคโนโลยีการศึกษา*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศราวุธ เพาะเจาะ. (2562). *การพัฒนาการออกเสียงท้ายคำกริยาภาษาอังกฤษช่องที่ 2 เติม -ed โดยใช้รูปแบบการฟังเสียงจากเจ้าของภาษาร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ*. เชียงใหม่ : โรงเรียนดอยเต่าพิทยาคม.
- ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สพลเชษฐ์ ประชุมชัย และหทัยชนก อ่างหิรัญ. (2563). คำย Jolly Phonics เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนพื้นที่สูงในจังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(2), 273-286.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2555). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมพร ประมวลศิลป์ชัย. (2543). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยมต่อภูมิปัญญาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการใช้ชุดการเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยกับการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สาริณี สุวรรณพันธ์. (2553). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียงความรู้ทางด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สินธูมาส อินันชัย. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สีบวงส์ ชื่นสมบัติ, ศศิฉาย ธนะมัยและปาริชาติ ภูติรัตน์. (2564). รูปแบบการเรียนการสอนผ่านโมบายเลิร์นนิ่งตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างการออกเสียงภาษาอังกฤษ. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, 28(1), 228-254.
- สุกัญญา เทาศิริ. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุชาดา ปรีวัตร, ภูษิต บุญทองเถิง และทิพาพร สุจारी. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 18(1), 200-209.
- สุทธิวรรณ ไชยเมือง. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุธามาศ คชรรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร. (2557). โครงการย่อยที่ ๑ การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุนิดา โฆจิตชัยวัฒน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

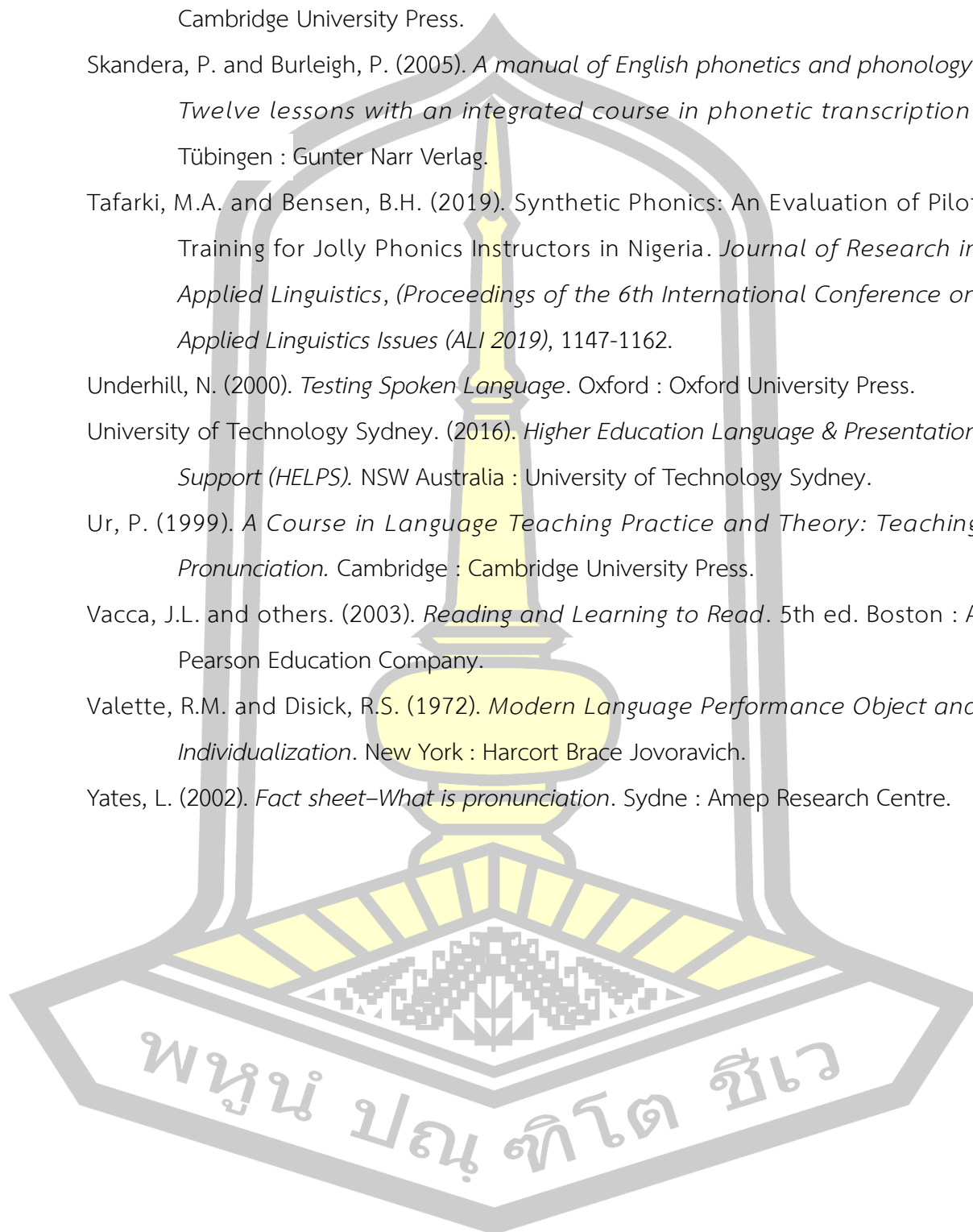
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพรณ คำไทย. (2556). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริสา สุนติปัญญาวงศ์, อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และเสฏฐพล วรรณคำ. (2566). *การพัฒนาความสามารถ การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหกรณ์ดำนาริ*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.
- สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ. (2555). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวิษรา มาตรโพธิ์. (2554). *การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แสงเดือน คงนาง. (2550). *การจัดการเรียนการสอน Brain Based Learning (BBL) เป็นอย่างไร*. นนทบุรี : เอกสารประกอบการบรรยาย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพรรณ ต้นบรรจง และสาโรจน์ แผงยัง. (2531). *สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21*. วารสาร สถาบันวิจัยญาณสังวรมหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย, 7(2), 303-314.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์. (2552). *กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอสลี โฟนิคส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

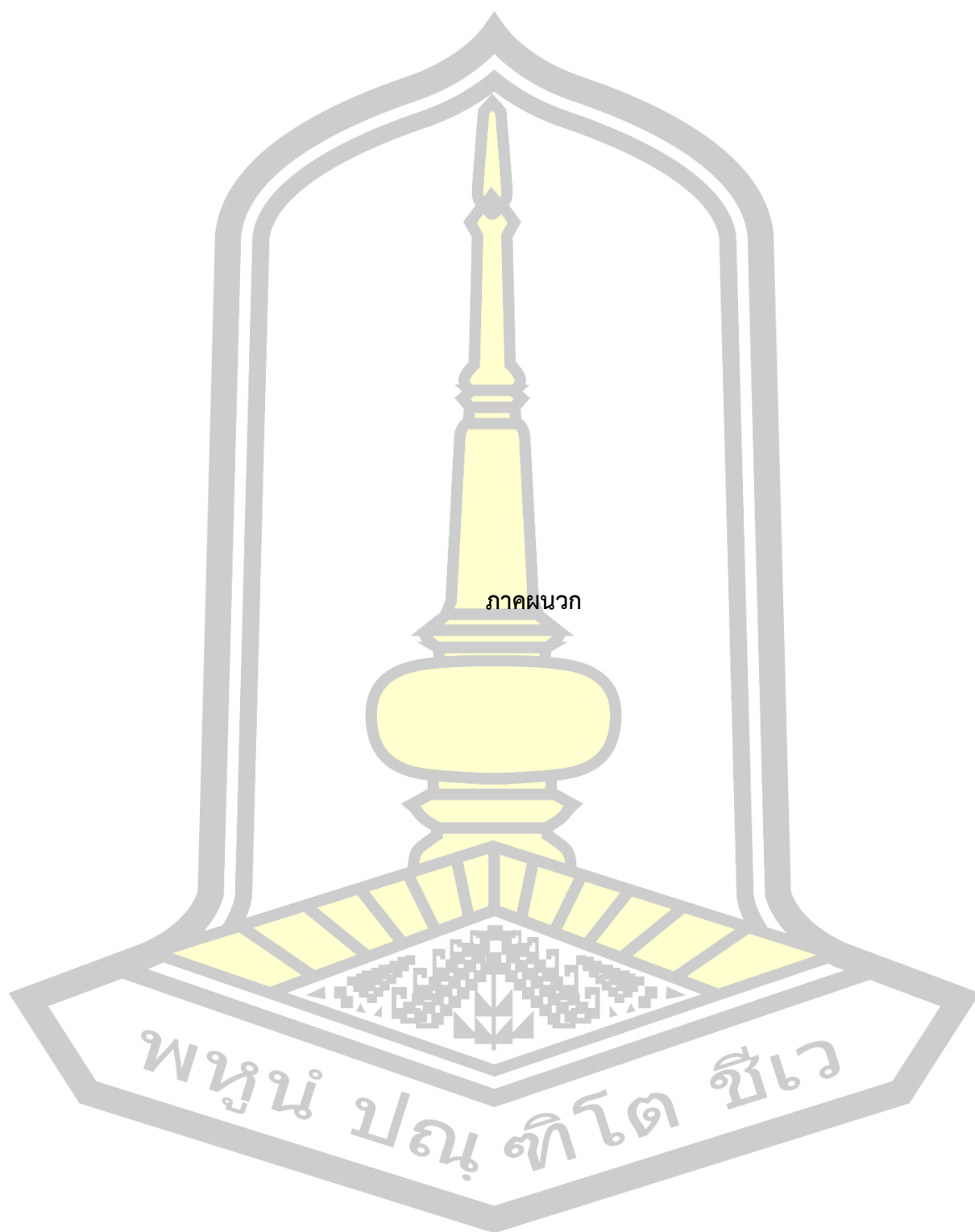
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). *เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=reading>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 กรกฎาคม 2566].
- อุดม บัวเพียร. (2533). *กลยุทธ์การพูด*. กรุงเทพฯ : ชูปเปอร์เบรน.
- เอกชุมศักดิ์ มัธยมจันทร์. (2547). *วิธีการออกเสียงและสำเนียง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิฑูรย์การปก.
- สุนิศา เจ๊ะหวังสวา. (2561). *การรับรู้เกี่ยวกับการสอนโฟนิกส์ของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. การค้นคว้าอิสระปริญญาตรีศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- Akman, P. And others. (2020). The Effect of English Teaching on Academic Achievement Based on Brain Based Learning Theory (BBL). *African Educational Research Journal*, 8(2), 158-163.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice*. Virginia : The Centre for Applied Linguistic.
- Brown, L.A. (1981). *Innovation diffusion: A new perspective*. London : Methuen.
- Bygate, M. and Porter, D. (1991). *Dimension in the Acquisition of Oral Language Learning, A Comprehensive Grammar*. [online]. Available from : <http://wals.info/refdb/record/Byrneet-al1986>. [accessed 4 July 2023].
- Caine, R. and Caine, G. (1990). Understanding a Brain Based Approach to Learning and Teaching. *Educational Leadership*, 48(2), 66-70.
- Caine, R. and Caine, G. (1994). *Making connections: Teaching and the human brain*. Menlo Park, Calif. : Addison-Wesley.
- Caine, R.N. and Caine, G. (1990). Understanding a brain based approach to learning and teaching. *Educational Leadership*, 48(2), 66-70, October.
- Carroll, B.J. (1980). *Testing Communicative Performance*. [online]. Available from : <https://books.google.co.th/books>. [accessed 4 July 2023].
- Craik, F.I.M. and Lockhart, R.S. (1972). Levels of processing: A framework for memory research. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 11, 671-684.
- Eldredge, J.L. (1995). *Teaching decoding in holistic classrooms*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.

- Fleiss, J.L., Levin, B. and Paik, M.C. (2003). *Statistical Methods for Rates and Proportions*. 3rd ed. New York : John Wiley and Sons.
- Gilakjani, A.P. (2016). English pronunciation instruction: A literature review. *International Journal of Research in English Education*, 1(1), 1-6
- Harmer J. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. New York : Longman.
- Harris. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw Hill.
- Hoge, P.T. (2003). The Integration of Brain-Based-Learning and Literacy Acquisition, *Dissertation Abstract Internation*, 63(11), 3884-A.
- Iwan, K. (2015). BRAIN-BASED LEARNING UNTUK MENINGKATKAN LITERASIMATEMATIS SISWA. *Al-Jabar*, 6(2), 195-202.
- Jensen, E. (2009). *Teaching with poverty in mind : what being poor does to kids' brains and what schools can do about It* : Alexandria, Va. : ASCD.
- Johnson, J.D. (1990). Effects of Communicative Factors on Participation in Innovations. *Journal of Business Communication*, 27(1), 7-23.
- Johnson, R.S. and Watson, J.E. (2004). Accelerating the development of reading, spelling and phonemic awareness skills in initial readers. *Reading and Writing : An Interdisciplinary Journal*, 17(4), 327-357.
- Johnson, R.S., Watson, J.E. and Logan, S. (2009). Enhancing word reading, spelling and reading comprehension skills with synthetic phonics teaching : Studies in Scotland and England. *Contemporary perspectives on reading and spelling*, 233-250. Routledge.
- Jolly Learning. (2022). *Hear the Letter Sounds!*. [online]. Available from : <https://www.jollylearning.co.uk/resource-bank/learn-the-letter-sounds/>. [accessed 20 June 2023].
- Kelly, G. (2003). *How to Teach Pronunciation*. Malaysia : Longman.
- Khalil, A.H., El-Nagar, B.E.D.E. and Awad, M.A.E. (2019). The Effect of Brain-Based Learning On Developing Some Speaking Skills of Egyptian EFL Secondary School Students. *International journal of environmental & science education*, 14(3), 103-116.
- Ladefoged, P. (2006). *A course in Phonetics*. 5th ed. United States of America : Thomson Wadsworth.

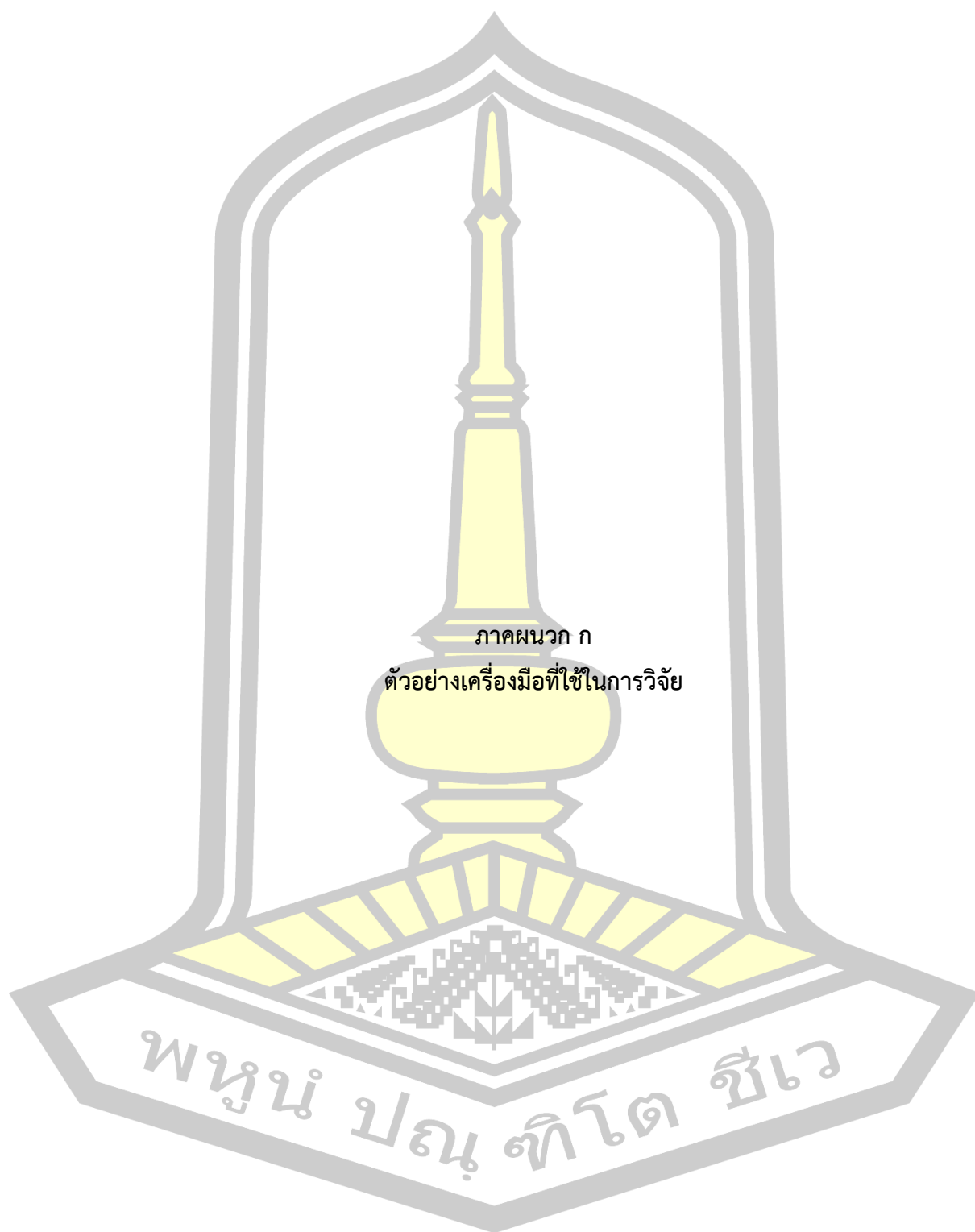
- Levis, M.J. (1999). Future Directions for Pronunciation Teaching: Intelligible, Content, and Oral Communication. *PASSA*, 29, 67-77.
- Limsukhawat, S. And others. (2016). A development of augmented reality-supported mobile game application based on jolly phonics approach to enhancing English phonics learning performance of ESL learners. *Proceedings of the 24th International Conference on Computers in' Education*. India : Asia-Pacific Society for Computers in Education.
- Lloyd, S. (2010). *The Phonics Handbook*. England : Jolly Learning Ltd.
- Lloyd, S. (2018). *Jolly Phonics*. [online]. Available from : <https://www.jollylearning.co.uk/jolly-phonics>. [accessed 30 June 2023].
- Lynch, T. (1996). *Communication in the Language Classroom*. Hong Kong : Oxford University.
- Macmillan, B. (2008). *Jolly Phonics and the research*. [online]. Available from : <http://www.jollylearning.co.uk>. [accessed 16 June 2023].
- Núñez, G. and Mercedes, M. (2023). *The teaching of English phonetics through the Jolly phonics method; to contribute for a better pronunciation*. [online]. Available from : <http://dspace.unach.edu.ec/handle/51000/11331>. [accessed 30 July 2023].
- Nyoman, N.P. and Wayan, I.S. (2018). *Jolly Phonics: Effective strategy for enhancing children English literacy*. Bali : Ganesha University of Education.
- Oller, J.W. (1979). *English Testing at School*. London : Longman Group.
- Richard, J. and Rodgers, T. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Rycik, M.T. and Rycik, J.A. (2009). *Phonics and word identification: Instruction and intervention, K-8*. Upper Saddle River, NJ : Pearson/Merrill Prentice.
- Salas, A. (2018). *Improving pronunciation through Jolly Phonics Programme in Early years (Tesis de Maestría en Educación con Mención en Enseñanza de Inglés como Lengua Extranjera)*. Ph.D. Thesis, Universidad de Piura.
- Salem, A.A.M.S. (2017). Engaging ESP Students with Brain-Based Learning for Improved Listening Skills, Vocabulary Retention and Motivation. *Canadian Center of Science and Education*, 10(2), 182-195.

- Searle, J.R. (1974). *Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language*. London : Cambridge University Press.
- Skandera, P. and Burleigh, P. (2005). *A manual of English phonetics and phonology: Twelve lessons with an integrated course in phonetic transcription*. Tübingen : Gunter Narr Verlag.
- Tafarki, M.A. and Bensen, B.H. (2019). Synthetic Phonics: An Evaluation of Pilot Training for Jolly Phonics Instructors in Nigeria. *Journal of Research in Applied Linguistics, (Proceedings of the 6th International Conference on Applied Linguistics Issues (ALI 2019)*, 1147-1162.
- Underhill, N. (2000). *Testing Spoken Language*. Oxford : Oxford University Press.
- University of Technology Sydney. (2016). *Higher Education Language & Presentation Support (HELPS)*. NSW Australia : University of Technology Sydney.
- Ur, P. (1999). *A Course in Language Teaching Practice and Theory: Teaching Pronunciation*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Vacca, J.L. and others. (2003). *Reading and Learning to Read*. 5th ed. Boston : A Pearson Education Company.
- Valette, R.M. and Disick, R.S. (1972). *Modern Language Performance Object and Individualization*. New York : Harcourt Brace Jovoravich.
- Yates, L. (2002). *Fact sheet–What is pronunciation*. Sydne : Amep Research Centre.

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เรื่อง s, a, t, i, p, n

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนเมื่อ.....

ผู้สอน นางสาวรินนา ภูเต้านิล

สาระสำคัญ

ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อสมองมีความพร้อม มีความผ่อนคลาย มีสมาธิ และผู้เรียนมีโอกาสดำรงมือปฏิบัติ ผูกพัน ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ดีและการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นสำหรับผู้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเปล่งเสียงที่ถูกต้อง ไปสู่การเปล่งเสียงคำศัพท์และใช้ภาษาในการพูดสนทนาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต 1.1 ป 4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหว่าญถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ป 4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวอักษรและออกเสียงคำศัพท์ที่มี s, a, t, i, p, n ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้
4. นักเรียนมีมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

- Pronunciations : s, a, t, i, p, n

- Vocabulary : tap, pat, nap, tin, pin, sit, pan, pant, nit, ant, sip, in, it, at, an snap, pit, sun, spider, snail, snake, apple, arrow, tent, tree, teddy, ink, insect, Inky, popcorn, pirate, parrot, net, nest, nut

- Conversation : A : What is this?

B : It isa pin.....
 A : What color is...a pin..
 B : It is...red and white.....
 A : Do you likea pin..
 B : Yes,I do.../.....No,I don't...
 A : Can you ..sit on/tap on /pat on...a pin..
 B : Yes,I can.../.....No,I can't...
 A : Can you spell?
 B : Yes,I can "P-I-N".....
 A : How do you pronounce it?
 B : ...“P-I-N”.....
 A : What does it mean in Thai?
 B : ...“เข็มหมุด”.....

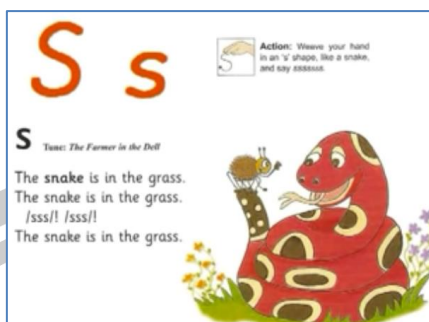
สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ บัตรภาพ
2. เพลงจาก Jolly Phonics (Youtube)
3. แอปพลิเคชัน Jolly Phonics
4. เกมทายตัวอักษร ฟังและสร้างคำ
5. PowerPoint
6. ใบความรู้ (Jolly Phonics Extra Pupil book 1)

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) (15 นาที)

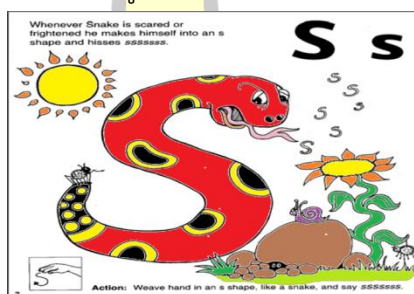
1. นักเรียนและครูร้องเพลง One Little Fingers พร้อมทำท่าทางประกอบจังหวะเพลงเตรียมเพื่อร่างกายและสมองให้ผ่อนคลายพร้อมสำหรับการเรียนรู้
2. ครูเปิดเพลง Jolly Phonics ชุดที่ 1 (s, a, t, i, p, n) บนจอทีวี ให้นักเรียนฟัง ดู ฝึกร้องตามและทำท่าทางประกอบ เพื่อความเพลิดเพลินผ่อนคลาย นึกภาพ ท่าทางประกอบและเสียงไปพร้อม ๆ กัน โดยครูติดตัวอักษรและภาพไว้บนกระดาน

3. เปิดแอปพลิเคชัน Jolly Phonics ให้นักเรียนเล่นเกมฟังและทายเสียงตัวอักษรที่ได้ยินให้ถูกต้อง ครูถามนักเรียนว่าได้ยินเสียงของตัว Ss ออกเสียงว่าอย่างไร ทำท่าประกอบให้มีवादไปมาเป็นตัว S คล้ายงู และให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยตัว S เป็นการทบทวนองค์ความรู้เดิม ทำกิจกรรมจนครบเสียง (s, a, t, i, p, n)

ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) (15 นาที)

1. ครูเปิดรูปภาพให้นักเรียนดูจาก PowerPoint (ภาพจาก Jolly Phonics Workbook 1)

.พูดบทสนทนา (Dialogue 1) โดยถามนักเรียนว่า

T : What is this?

S : It isa snake.....

T : What color is...a snake ?

S : It is...red.....

T : Do you likea snake ?

S : Yes, I do. / No, I don't.....

T : Can you ..sit on/tap on /pat on ..a snake ?

S : Yes, I can. / No, I can't.....

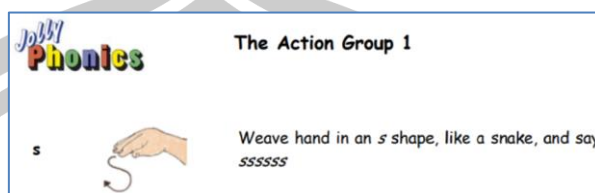
T : Can you spell it?

S : Yes, I can "S-N-A-K-E"...../ No, I can't

T : How do you pronounce it?

S : "S-N-A-K-E..."

2. ครูเล่าเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังและดู จากนั้นทำท่าทางพร้อมออกเสียง S S S นักเรียนทำตาม และเปิดเพลงอีกรอบให้นักเรียนร้องและทำท่าทางประกอบ

3. ครูโชว์บัตรภาพและอ่านออกเสียง (จาก Jolly Phonics Activity Book1) นักเรียนพูดตาม และถามนักเรียนด้วยบทสนทนา (Dialogue 1)

4. ให้นักเรียนเลือกภาพที่ขึ้นต้นด้วยเสียง S จากนั้นครูเฉลยและเปิดภาพที่มีคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฝึกอ่านออกเสียงอีกครั้งทำกิจกรรมจนครบเสียง (s, a, t, i, p, n)

5. ให้นักเรียนเล่นเกมผสมตัวอักษรเสียงที่ได้ยินจากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics ช่วยกันเฉลย ขึ้นชมและรางวัล

6. ครูนำบัตรตัวอักษรให้นักเรียนได้ทบทวนทำท่าทางพร้อมอ่านออกเสียงอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) (30 นาที)

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน เล่นเกมที่ 1 ทายตัวอักษร โดยตัวแทนกลุ่มสลับกันออกมาดูตัวอักษรที่ครูกำหนด แล้วเปล่งเสียงและทำท่าทางประกอบให้สมาชิกแต่ละกลุ่มทายตัวอักษร

2. ครูแจกบัตรคำตัวอักษรให้แต่ละกลุ่ม เพื่อเล่นเกมที่ 2 ฟังและสร้างคำ โดยครูเปิดเสียงคำศัพท์จากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics ให้นักเรียนฟังเสียง โดยเปิดเสียง 2 รอบ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันประสมตัวอักษรให้เป็นคำตามเสียงที่ได้ยิน

3. ครูเฉลยคำตอบ พร้อมภาพประกอบ ให้นักเรียนสะกดคำและฝึกอ่านออกเสียงอีกครั้ง จากนั้นครูและนักเรียนสลับถามตอบด้วยบทพูดสนทนา (Dialogue 2) เช่น

พูดบทสนทนา (Dialogue 2) โดยสลับถาม-ตอบ ครูและนักเรียน

A : What is this?

B : It isa.pin.....

A : What color is...a.pin.?

B : It is...red and white....

A : Do you likea.pin.?

B : Yes,I.do../....No,I don't...

A : Can you ..sit on/top on /pat on.....a.pin.?

B : Yes,I.can../....No,I can't...

A : Can you spell?

B : Yes,I can "P-I-N".....

A : How do you pronounce it?

B : "P-I-N".....

A : What does it mean in Thai?

B : "เข็มหมุด".....

4. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงจากใบความรู้ (Jolly Phonics Extra Pupil book 1) ร่วมกันภายในกลุ่ม โดยสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเอง คุณครูสุ่มเลือกคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงช่วยกัน

5. จับคู่ฝึกพูดสนทนาตามบทสนทนา (Dialogue 2) สุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) (15 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปผลคะแนนและองค์ความรู้ที่ได้รับ ทบทวนเสียงตัวอักษร การผสมคำ ความหมายและการใช้บทพูดสนทนาในการถาม-ตอบข้อมูล อภิปรายโครงสร้างประโยคและการนำไปใช้ร่วมกัน หยิบภาพคำศัพท์ 2-3 ภาพ ให้นักเรียนพูดบทสนทนาพร้อมกัน

ขั้นที่ 5 ขั้่นนำความรู้ไปใช้ (Application) (45 นาที)

1. นักเรียนทำใบงานที่ 1
2. นักเรียนทำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงท้ายแผน จำนวน 10 คำ (คำศัพท์จาก Jolly Phonics Activity book 1) (ขณะทดสอบ ครูบันทึกเสียงไว้ด้วย)
3. นักเรียนจับคู่พูดตามบทสนทนา (Dialogue 2) โดยวาดรูปภาพและหาคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วประยุกต์ใช้ในบทสนทนา สนทนาหน้าชั้นเรียนโดยนำรูปภาพมาด้วย แต่ไม่ให้อ่านบทสนทนา สลับกันถามตอบตามบทสนทนาและรูปภาพหัวข้อที่ตนเองได้ (ขณะที่นักเรียนพูด ครูบันทึกเสียงไว้ด้วย)

การวัดและการประเมิน

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวอักษรและออกเสียงคำศัพท์ที่มี s, a, t, i, p, n ได้ถูกต้อง	- สังเกต - ประเมินการอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์	- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง - แบบประเมินการอ่านออกเสียง	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป ผู้ประเมิน ครูผู้สอน
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	- การตรวจใบงาน	- ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป ผู้ประเมิน ครูผู้สอน
3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้	- การสังเกต - ประเมินการพูด	- แบบประเมินทักษะการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป ผู้ประเมิน ครูผู้สอน+ครูผู้ช่วยวัดและประเมิน
จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
4.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การสังเกต - ประเมินพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม	มีผลการประเมินคุณภาพระดับดีขึ้นไป ผู้ประเมิน ครูผู้สอน+ครูผู้ช่วยวัดและประเมิน

บันทึกหลังสอน

ผลการเรียนรู้

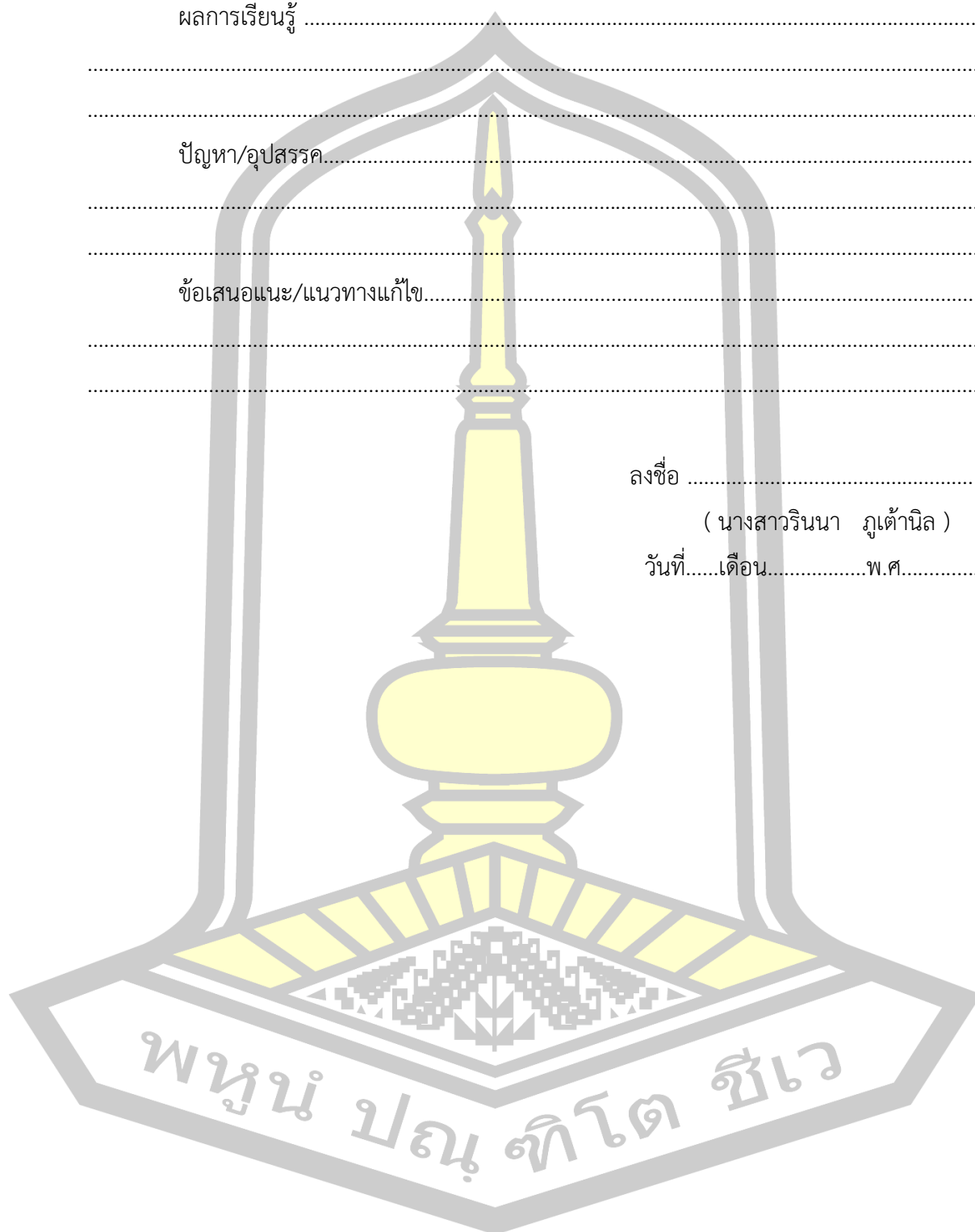
ปัญหา/อุปสรรค.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข.....

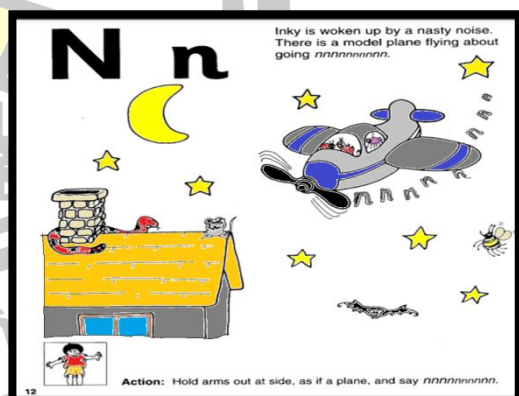
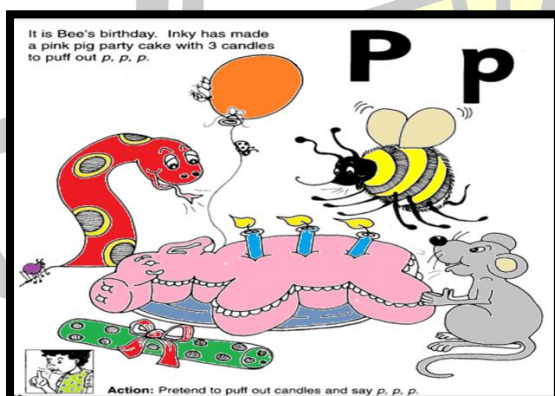
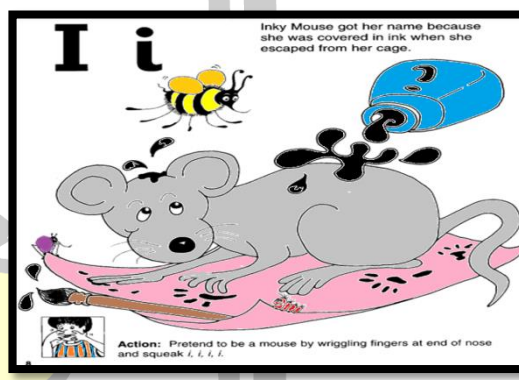
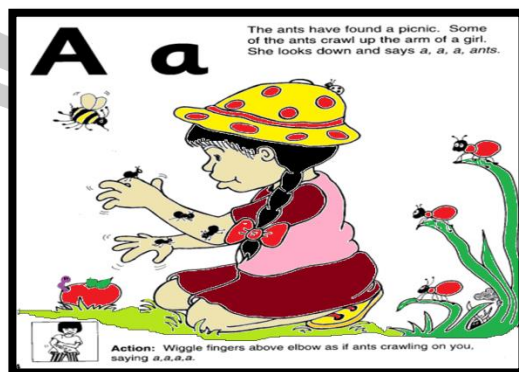
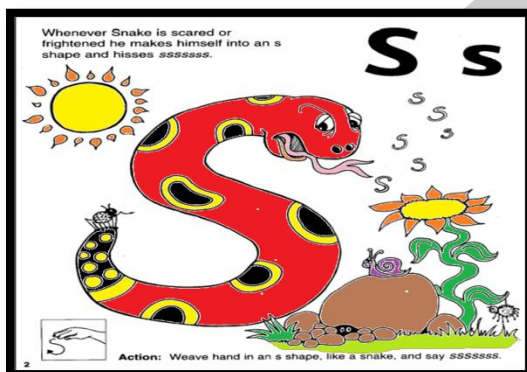
ลงชื่อ

(นางสาวรินนา ภูเต้านิล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาพคำศัพท์ Jolly Phonics

ที่มา : <http://www.youtube.com/@LearnEnglishProject/JollyPhonicssong>

Jolly Phonics Actions Group 1

s

Weave hand in an s shape, like a snake, and say
ssssss

a

Wiggle fingers above elbow as if ants crawling on
you and say a, a, a.

t

Turn head from side to side as if watching tennis
and say t, t, t

i

Pretend to be a mouse by wiggling fingers at end
of nose and squeak i, i, i

p

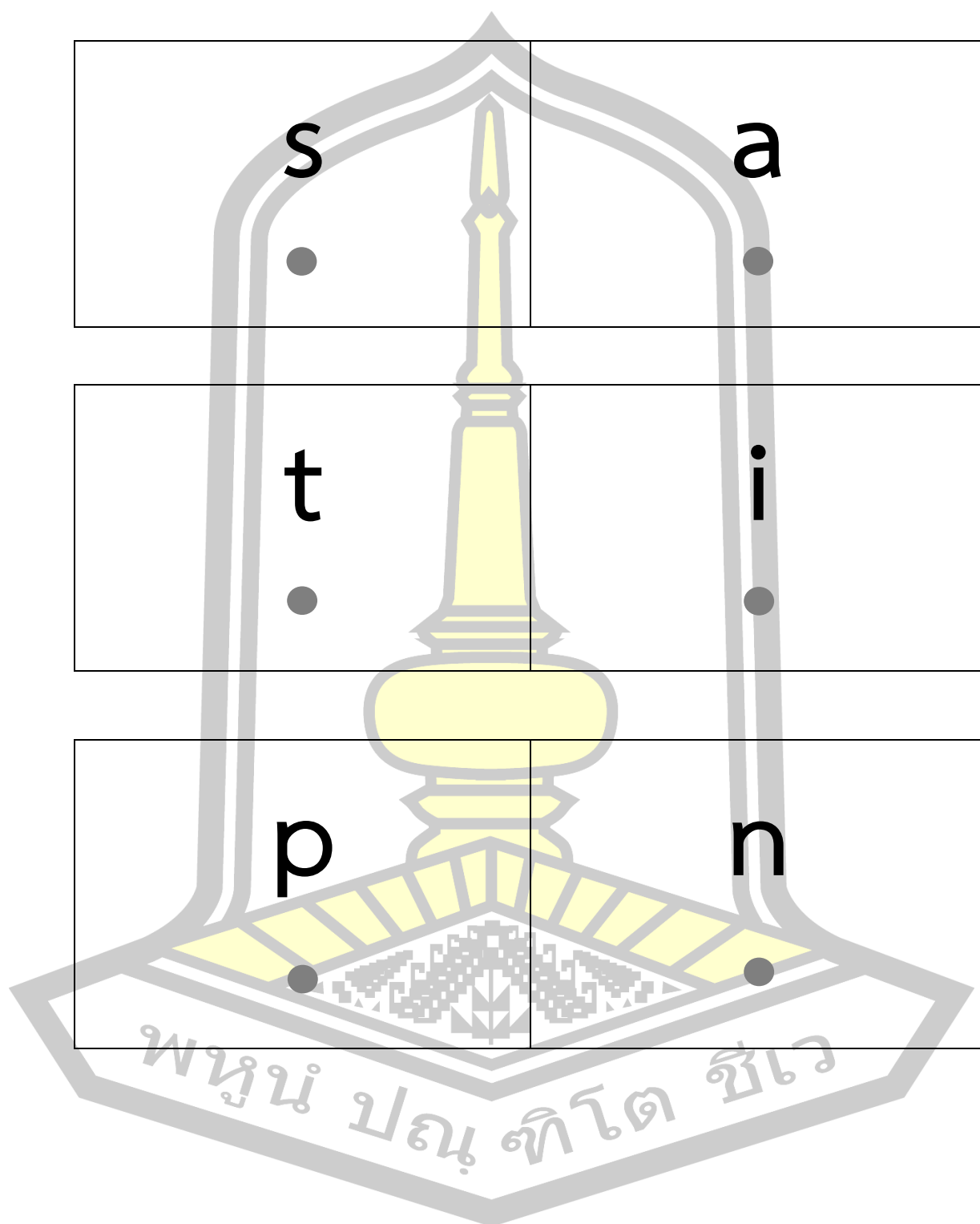
Pretend to puff out candles and
say p, p, p

n

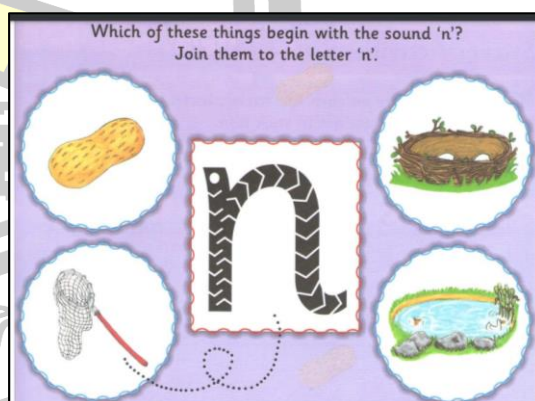
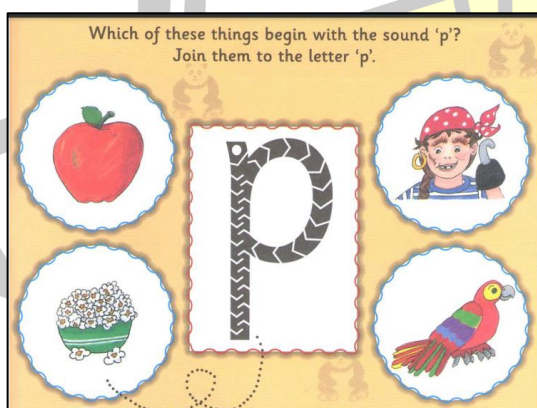
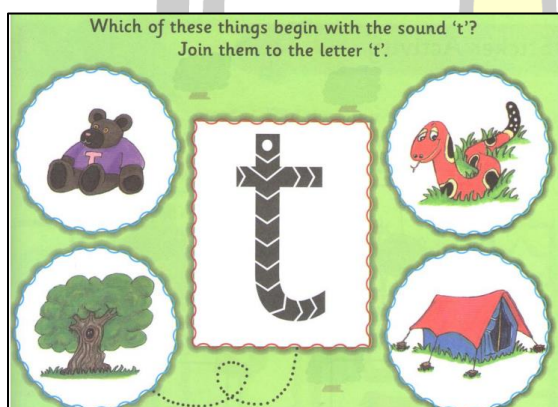
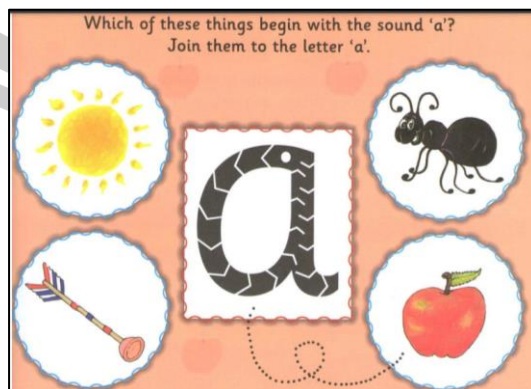
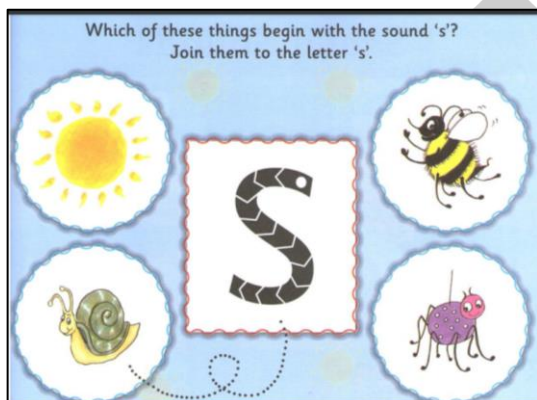

Make a noise, as if you are a plane - hold arms
out and say nnnnnn

บัตรตัวอักษร

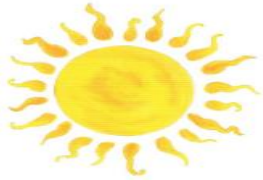
ภาพคำศัพท์จาก Jolly Phonics Activities Book 1

ใบความรู้ ฝึกอ่านออกเสียง
(Jolly Phonics Extra Pupil book 1)

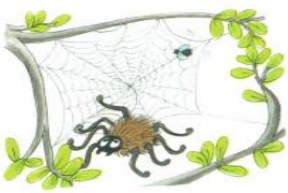
Three of these pictures have a /s/ sound in them.
Cross out the one that does not.

S

Three of these pictures have an /a/ sound in them.
Cross out the one that does not.

S

a

Three of these pictures have a /t/ sound in them.
Cross out the one that does not.

s

a

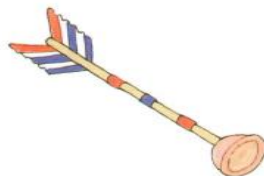
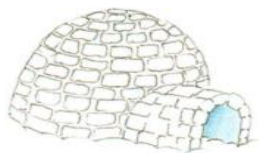
at

sat

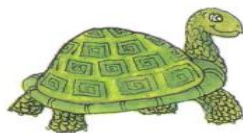

Three of these pictures have an /i/ sound in them.
Cross out the one that does not.

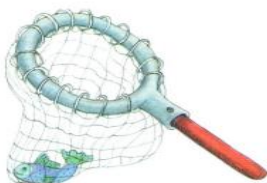
a
i
it
sit

Three of these pictures have a /p/ sound in them.
Cross out the one that does not.

pit
pat
tap
tip

Three of these pictures have a /n/ sound in them.
Cross out the one that does not.

nap
ant
pan
tin

ใบงานที่ 1

1. นำคำศัพท์ไปเติมในรูปภาพให้ถูกต้อง

snake

arrow

sit

pie

igloo

tennis

neck

pin

pan

insect

1.....

2.....

3.....

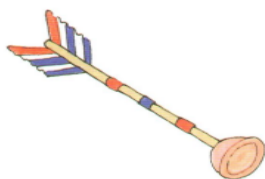
4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

9.....

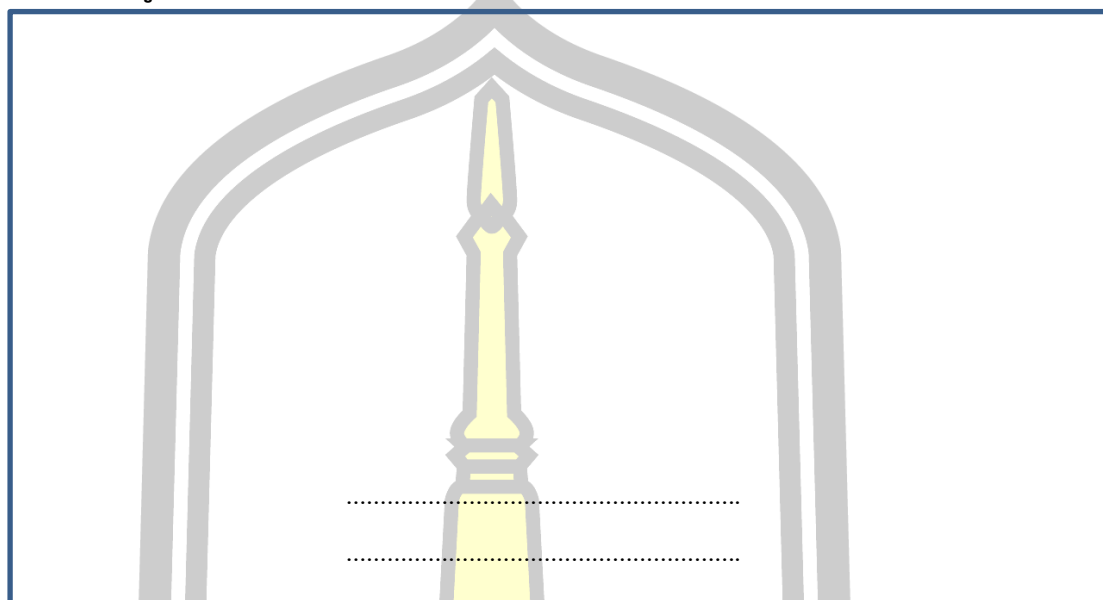

10.....

ที่มาของภาพ : หนังสือ Jolly Phonics Activity Book 1

Name..... Class No.

2. ให้นักเรียนวาดภาพพระบายสี เขียนคำศัพท์ภาพ และนำไปเติมในบทสนทนาให้ถูกต้อง
แล้วนำเสนอพูดบทสนทนาหน้าชั้นเรียน

พูดบทสนทนา (Dialogue 2)

A : What is this?

B : It is

①

A : What color is

②

B : It is

③

A : Do you like

④

B : Yes, I do. / No, I don't.

A : Can you

⑤-6

B : Yes, I can. / No, I can't.

A : Can you spell

⑦

B : Yes, I can "....."

⑧

A : How do you pronounce it?

B : "....."

⑨

A : What does it mean in Thai?

B : "....."

⑩

Name..... Class No.

Name..... Class No.

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงมีทั้งหมด 16 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บอกชื่อและออกเสียงตัวอักษรให้ถูกต้อง

ที่	ตัวอักษร
1.	s
2.	a
3.	t
4.	i
5.	p
6.	n

ตอนที่ 2 อ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ออกเสียงพยัญชนะต้น
2. ออกเสียงสระ
3. ออกเสียงพยัญชนะท้าย
4. ออกเสียงคำศัพท์

ที่	คำศัพท์
1.	pan
2.	tin
3.	nap
4.	sit
5.	ant
6.	spin
7.	tap
8.	pant
9.	pin
10.	pass
11.	pat

ชื่อ-สกุล ชั้น.....เลขที่.....วันที่.....

แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง

ตอนที่ 1 อ่านออกเสียงตัวอักษรให้ถูกต้อง

ที่	ตัวอักษร	บอกชื่อตัวอักษร		ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ		คะแนน
		บอกชื่อได้ (1)	บอกชื่อไม่ได้ (0)	อ่านออกเสียง ได้ (1)	อ่านออกเสียง ไม่ได้ (0)	
1.	s					2
2.	a					
3.	t					
4.	i					
5.	p					
6.	n					

ตอนที่ 2 อ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ที่	คำศัพท์	ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ				คะแนน (8)
		1.ออกเสียง พยัญชนะต้น (2)	2.ออกเสียง สระ (2)	3.ออกเสียง พยัญชนะท้าย (2)	4.ออกเสียง คำศัพท์ (2)	
1.	pan					
2.	tin					
3.	nap					
4.	sit					
5.	ant					
6.	spin					
7.	tap					
8.	pants					
9.	pin					
10.	pass					
11.	pat					
รวมคะแนนทั้งหมด (100 คะแนน)						
คิดเป็นร้อยละ						

ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียง

ประเด็นการประเมิน	คะแนน		
	0	1	2
1. ออกเสียงพยัญชนะต้น	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้น ไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง ลังเล ไม่คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้องและ คล่องแคล่ว
2. ออกเสียงสระ	อ่านออกเสียงสระ ไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียงสระได้ ถูกต้อง ลังเล ไม่คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงสระได้ ถูกต้องและ คล่องแคล่ว
3. ออกเสียงพยัญชนะท้าย	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้าย ไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายได้ ถูกต้อง ลังเล ไม่คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายได้ ถูกต้อง และ คล่องแคล่ว
4. ออกเสียงคำศัพท์	อ่านออกเสียง คำศัพท์ไม่ได้ หรือไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียง คำศัพท์ได้ถูกต้อง ลังเล ไม่คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง คำศัพท์ได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

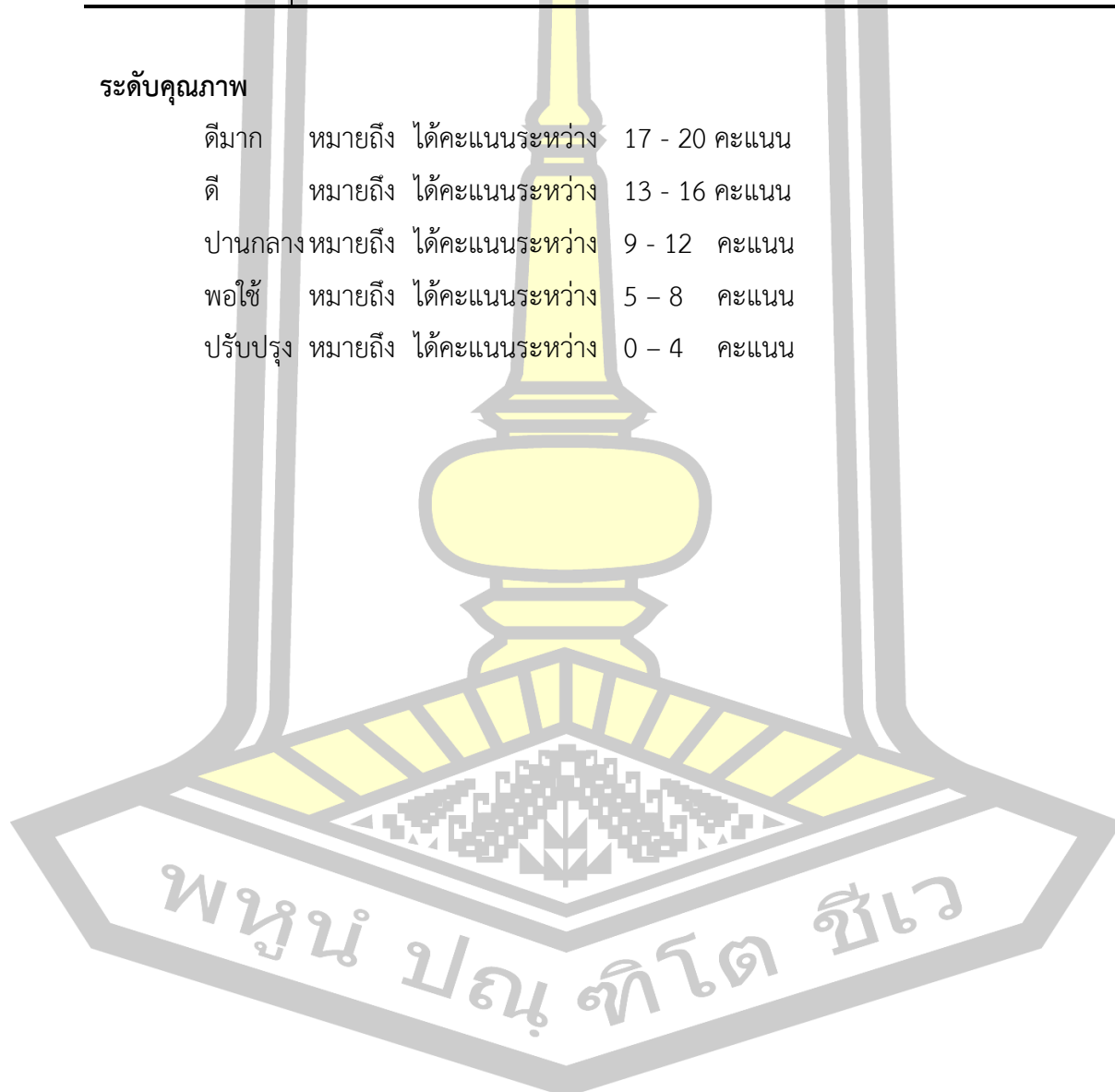
การอ่านออกเสียงในระดับคำ	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้อง ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป
3	เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้องบางคำ ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป
2	เมื่อ ออกเสียงคำผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป
1	เมื่อ ออกเสียงคำผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้ คิดเป็นร้อยละ 1-25
0	เมื่อ ไม่พูด
ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป
3	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป
2	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง สื่อความหมายผิด คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป
1	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 1-25
0	เมื่อ ไม่พูด
คำศัพท์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ทั้งหมด 10 คำ
3	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 7-9 คำ
2	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 4-6 คำ
1	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 1-3 คำ
0	เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์
ความคล่องแคล่ว	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติไม่ลังเล สนทนาได้อย่างต่อเนื่อง
3	เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนามีหยุดเล็กน้อย
2	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ่อย ลังเล การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ
1	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
0	เมื่อ ไม่พูด

ความสามารถในการสื่อสาร

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
3	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง
2	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด
1	เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย
0	เมื่อ ไม่พูด

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	17 - 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	13 - 16 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	9 - 12 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	5 - 8 คะแนน
ปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	0 - 4 คะแนน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ/ระดับคะแนน			
	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้ (1)	ปรับปรุง (0)
มุ่งมั่นในการทำงาน	ตั้งใจและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ตรงตามเวลาที่กำหนด	ตั้งใจและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายได้ ค่อนข้างดี ตรงเวลา	ตั้งใจและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายได้	ขาดความตั้งใจและความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ไม่เพียรพยายาม อดทน งานไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

- 3 = ดีเยี่ยม
 2 = ดี
 1 = พอใช้
 0 = ปรับปรุง

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง s, a, t, i, p, n

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพ
ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน					
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน					
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตาม แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม					
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น					
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้					
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา					
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ					
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม					
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

พูน ปณ ติโต ชีเว

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Post-test)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษ (อ 14101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

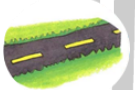
โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น
คำศัพท์ จำนวน 30 รูปภาพ เพื่อให้นักเรียนพูดตามบทสนทนาหัวข้อรูปภาพคำศัพท์ที่สุ่มจับสลากได้

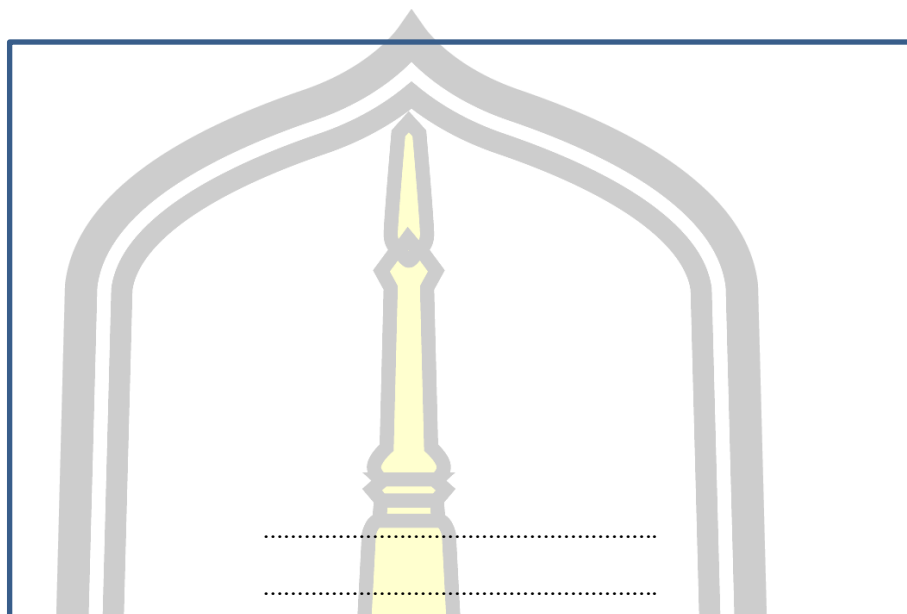
ขั้นตอนในการทดสอบ : นักเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

1. นักเรียนจับคู่เพื่อพูดบทสนทนาตาม บทสนทนา (Dialogue)

2. นักเรียนแต่ละคนสุ่มจับสลากหัวข้อรูปภาพที่จะพูด 1 หัวข้อ จาก 30 หัวข้อ มีคะแนน
20 คะแนน นักเรียนมีเวลาในการเตรียมตัวพูด 1 นาที และใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 1-3 นาที
โดยมีหัวข้อรูปภาพ ให้สุ่มเลือกดังนี้

1. 	2. 	3. 	4.
5. 	6. 	7. 	8.
9. 	10. 	11. 	12.
13. 	14. 	15. 	16.
17. 	18. 	19. 	20.
21. 	22. 	23. 	24.
25. 	26. 	27. 	28.
29. 	30. 		

Name..... Class No.

พูดบทสนทนา (Dialogue 2)

A : What is this?

B : It is

①

A : What color is.....?

②

B : It is.....

③

A : Do you like

④

B : Yes, I do... / ... No, I don't...

A : Can you

⑤-6

B : Yes, I can... / ... No, I can't...

A : Can you spell

⑦

B : Yes, I can "....."

⑧

A : How do you pronounce it?

B : "....."

⑨

A : What does it mean in Thai?

B : "....."

⑩

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

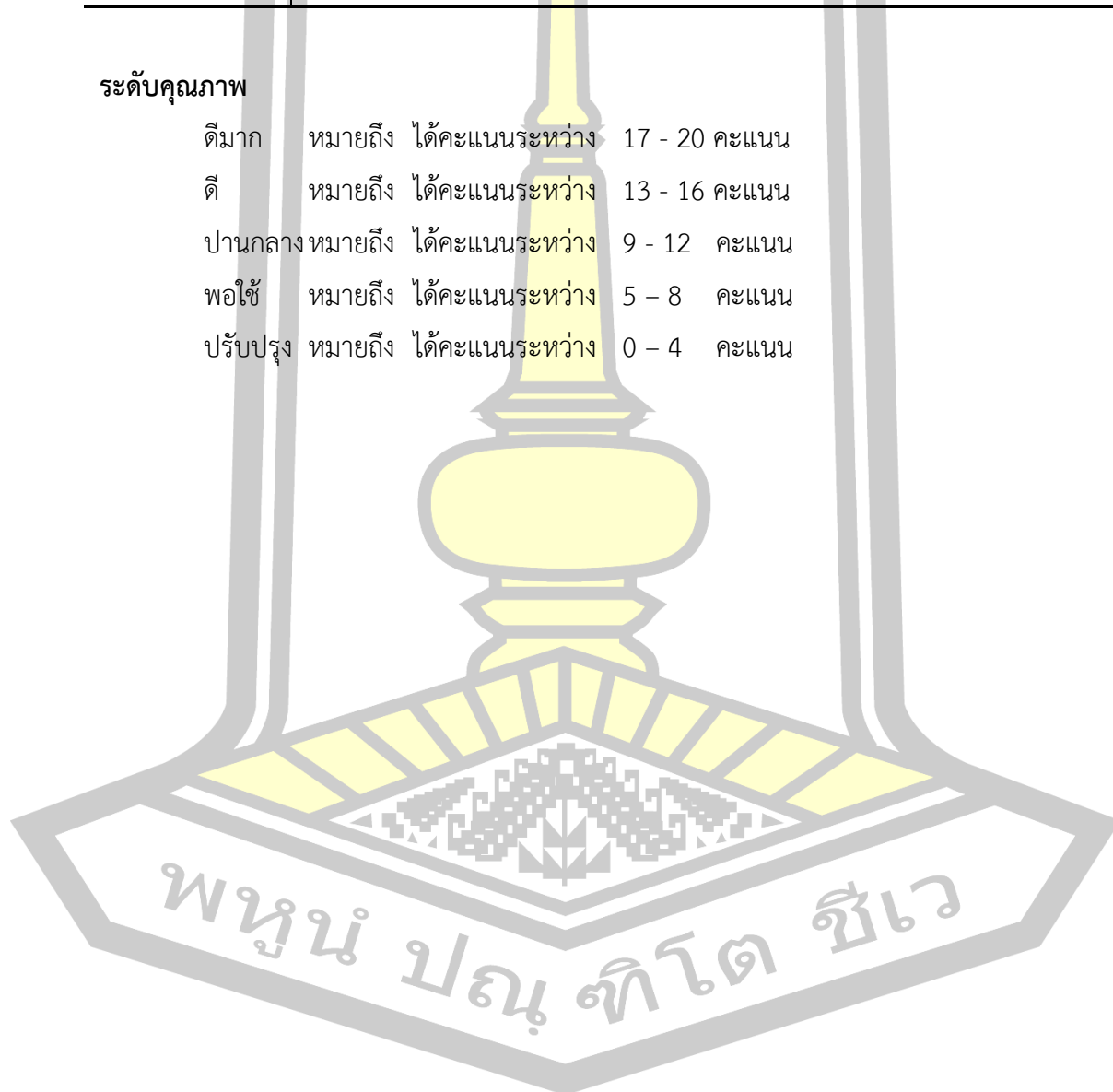
การอ่านออกเสียงในระดับคำ	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้อง ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป
3	เมื่อ ออกเสียงคำได้ถูกต้องบางคำ ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป
2	เมื่อ ออกเสียงคำผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป
1	เมื่อ ออกเสียงคำผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้ คิดเป็นร้อยละ 1-25
0	เมื่อ ไม่พูด
ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป
3	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง สื่อความหมายได้ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป
2	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง สื่อความหมายผิด คิดเป็นร้อยละ 25 ขึ้นไป
1	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 1-25
0	เมื่อ ไม่พูด
คำศัพท์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ทั้งหมด 10 คำ
3	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 7-9 คำ
2	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 4-6 คำ
1	เมื่อ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ 1-3 คำ
0	เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์
ความคล่องแคล่ว	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติไม่ลังเล สนทนาได้อย่างต่อเนื่อง
3	เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนามีหยุดเล็กน้อย
2	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ่อย ลังเล การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ
1	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
0	เมื่อ ไม่พูด

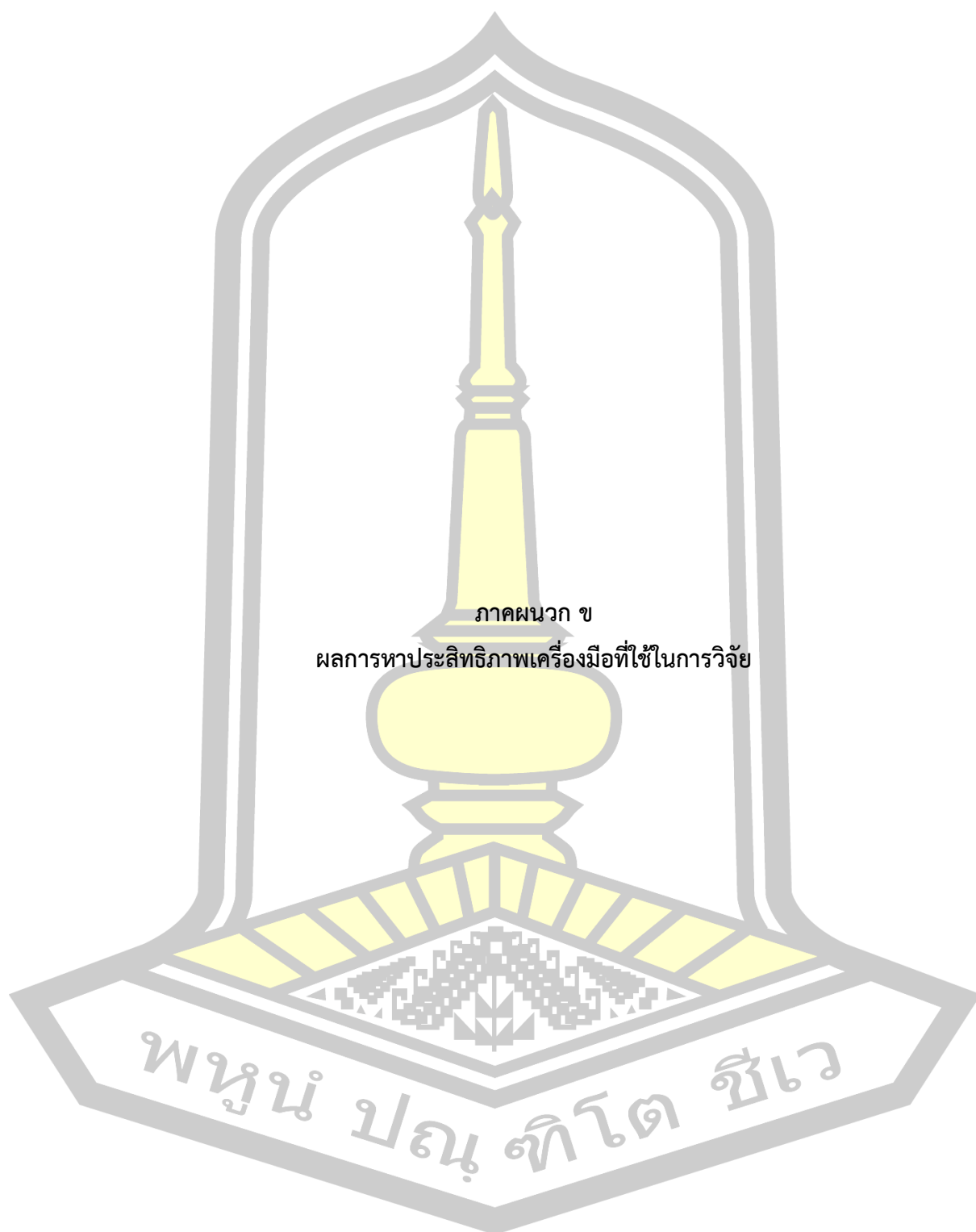
ความสามารถในการสื่อสาร

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
3	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง
2	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด
1	เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย
0	เมื่อ ไม่พูด

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	17 - 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	13 - 16 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	9 - 12 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	5 - 8 คะแนน
ปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	0 - 4 คะแนน

ภาคผนวก ข

ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

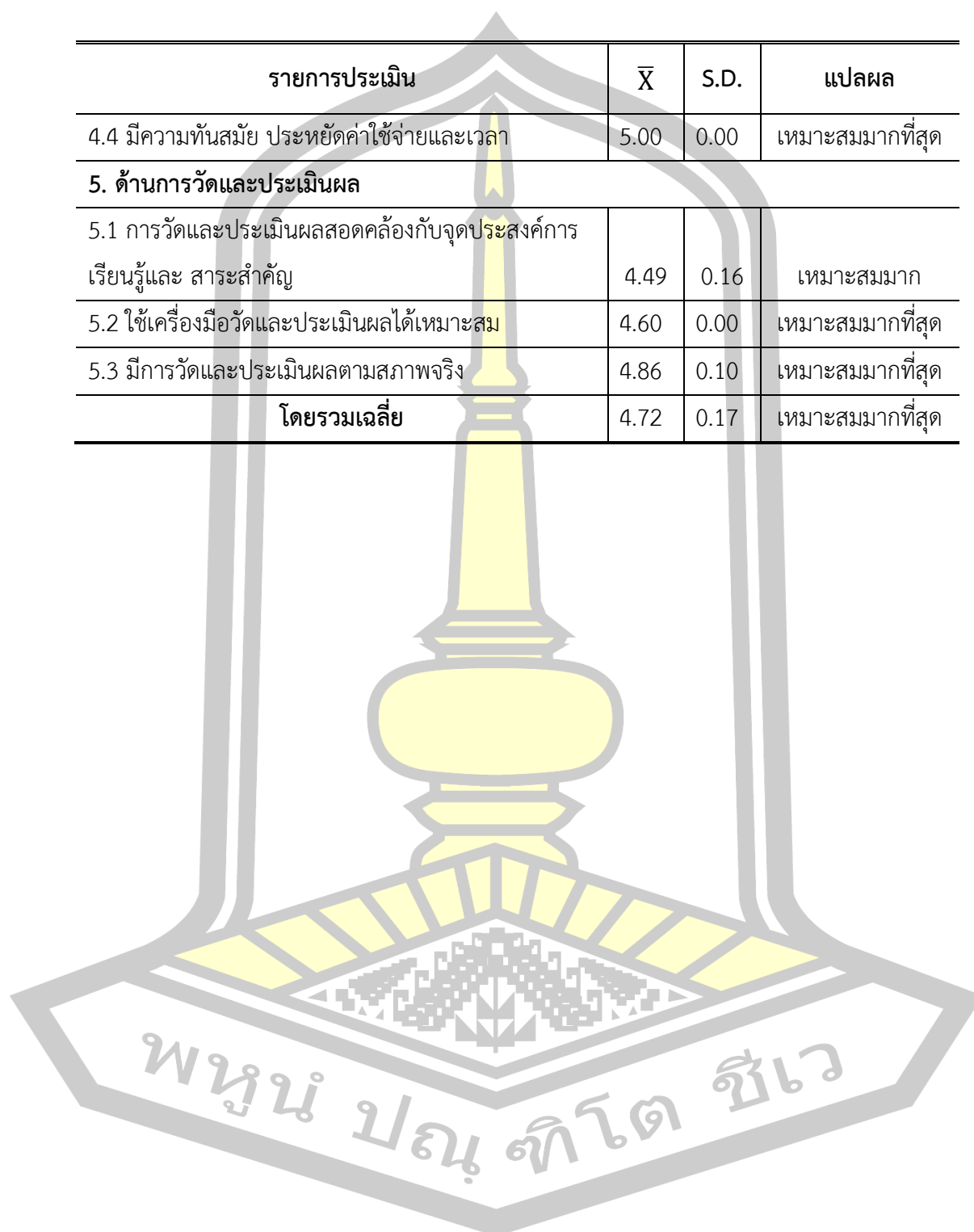
พูน ปณ จิต ชีวะ

ตาราง 12 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวม
จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.86	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.74	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.69	0.11	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.49	0.11	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.77	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.63	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.69	0.11	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.83	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.49	0.11	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.77	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.71	0.16	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.66	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.49	0.16	เหมาะสมมาก
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.86	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	4.72	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

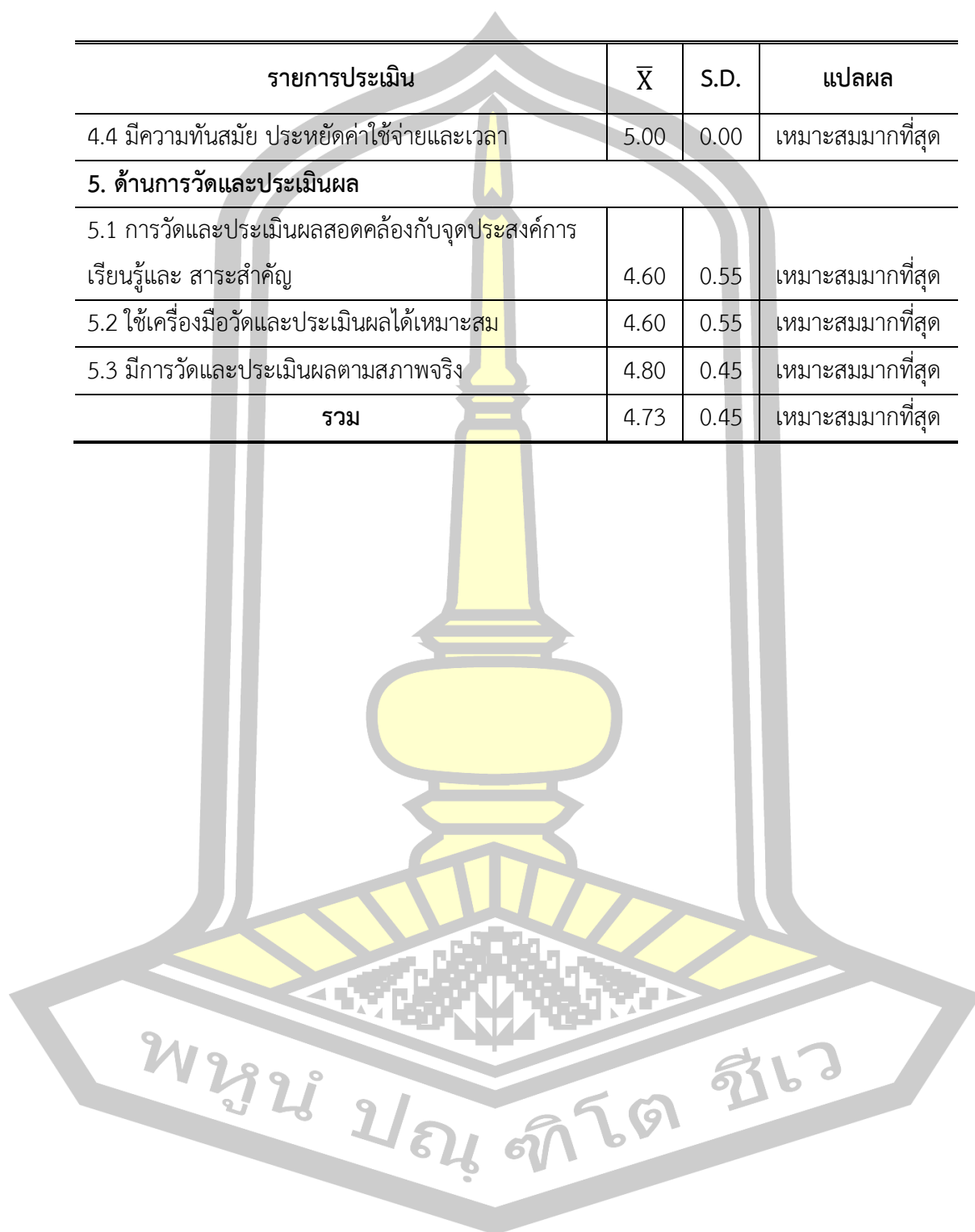

ตาราง 13 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.73	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

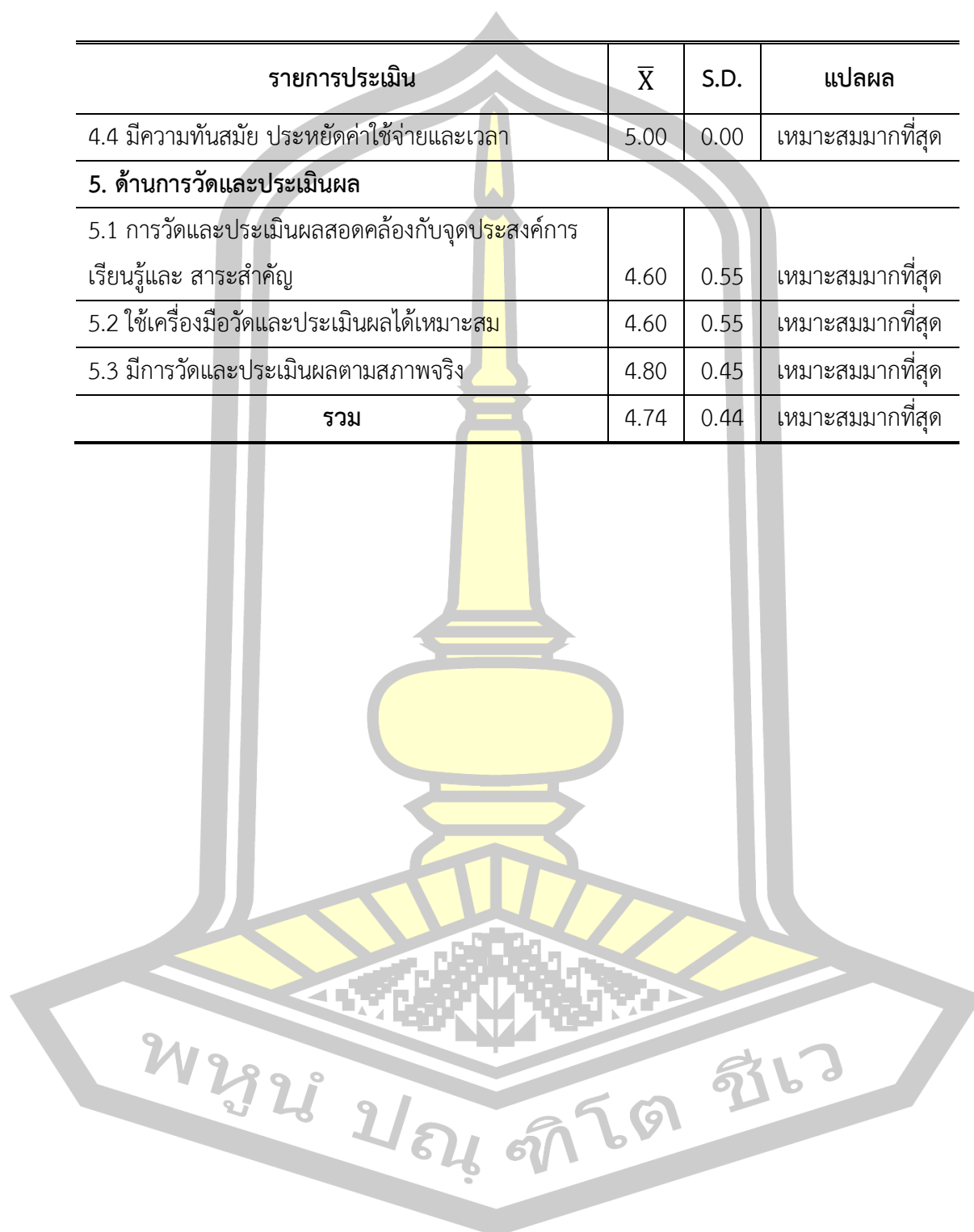

ตาราง 14 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.74	0.44	เหมาะสมมากที่สุด

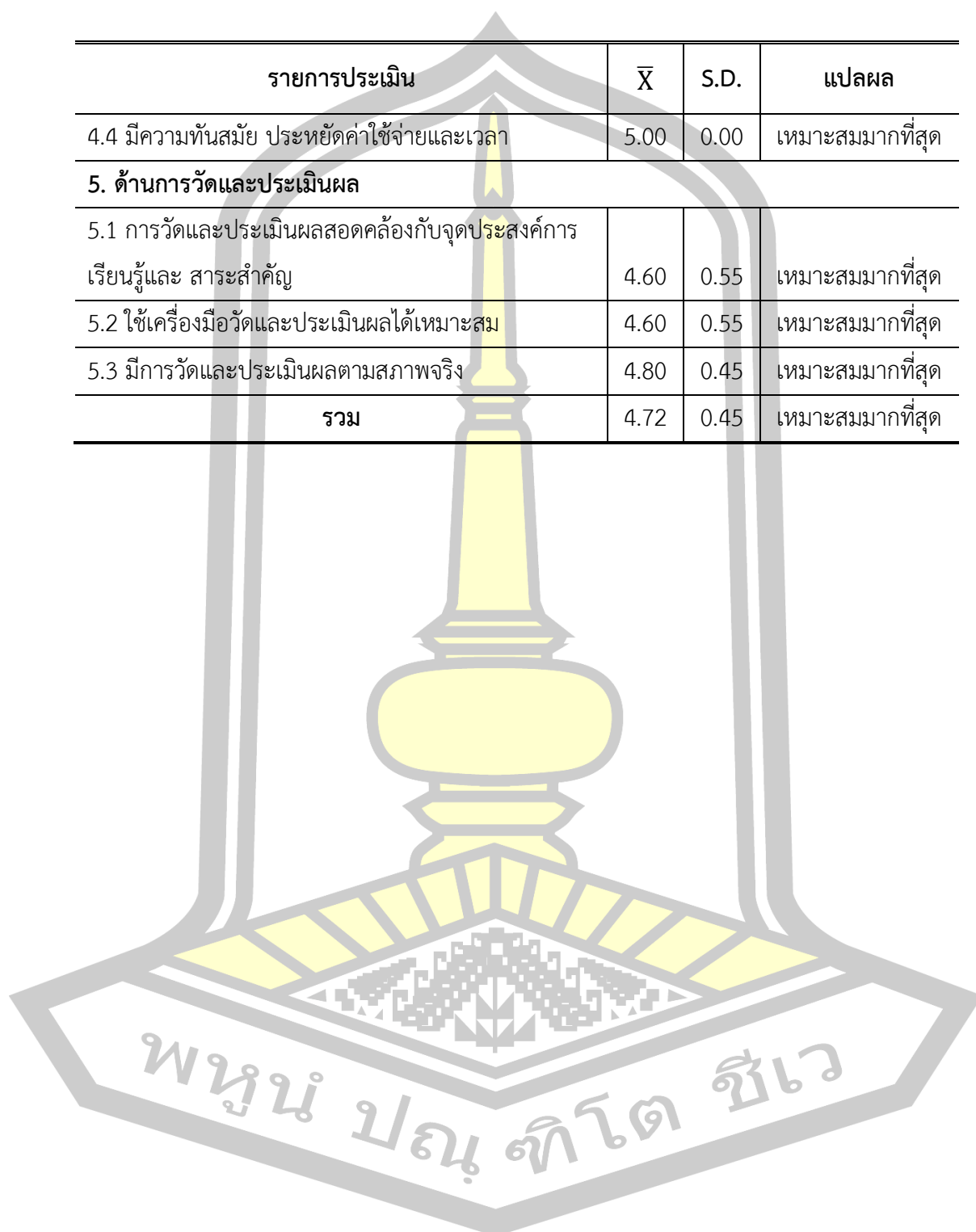

ตาราง 15 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.72	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

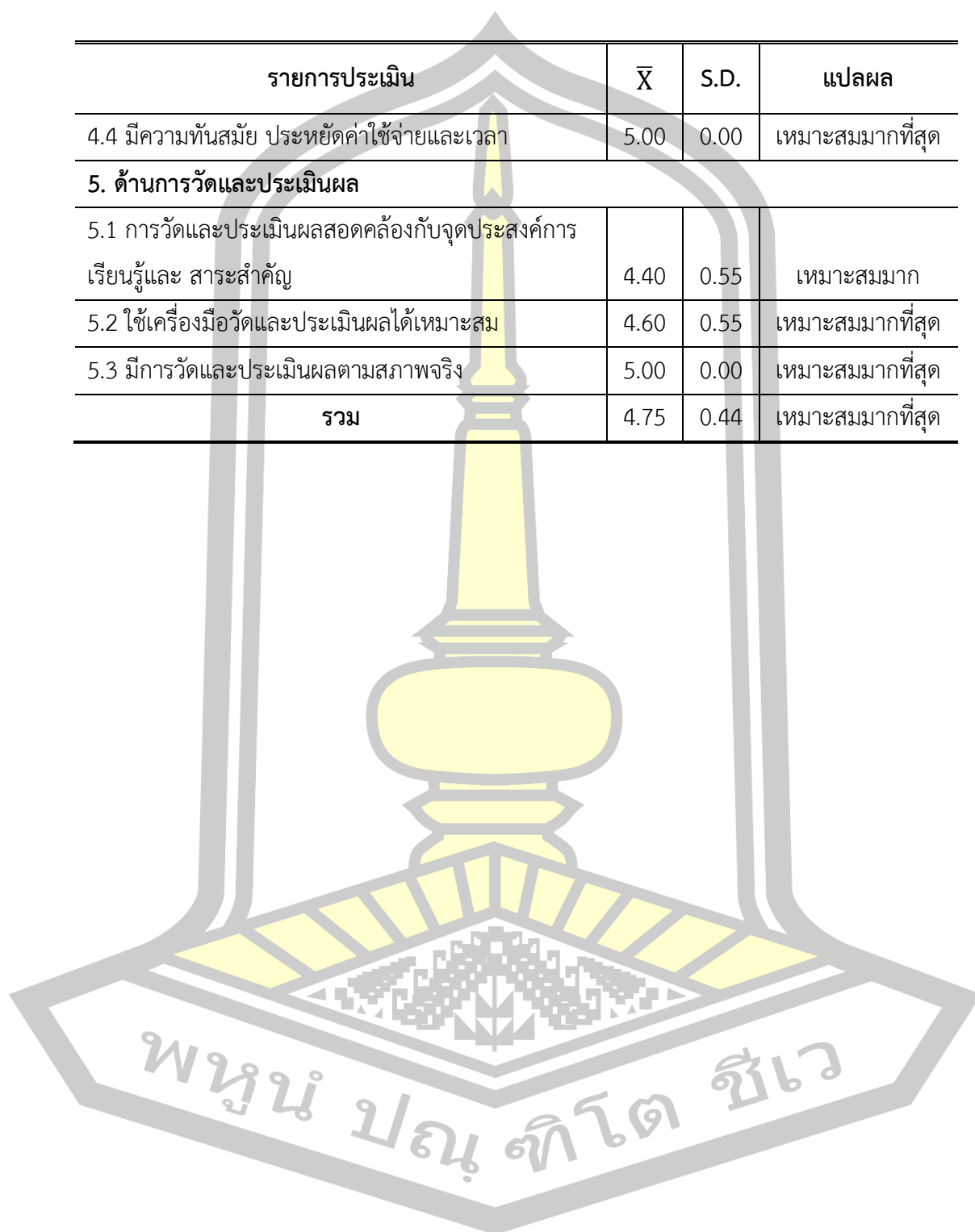

ตาราง 16 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.75	0.44	เหมาะสมมากที่สุด

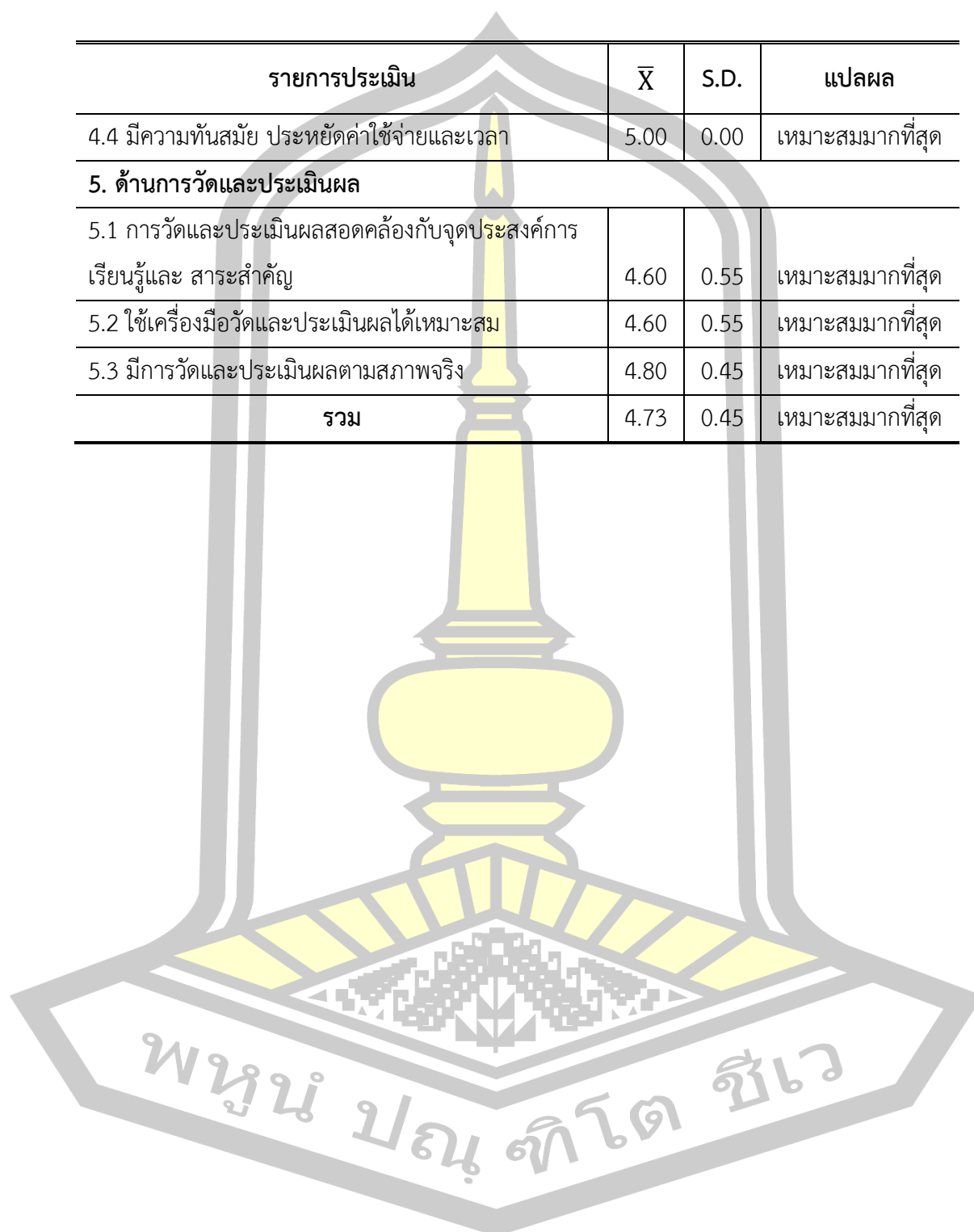

ตาราง 17 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.73	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

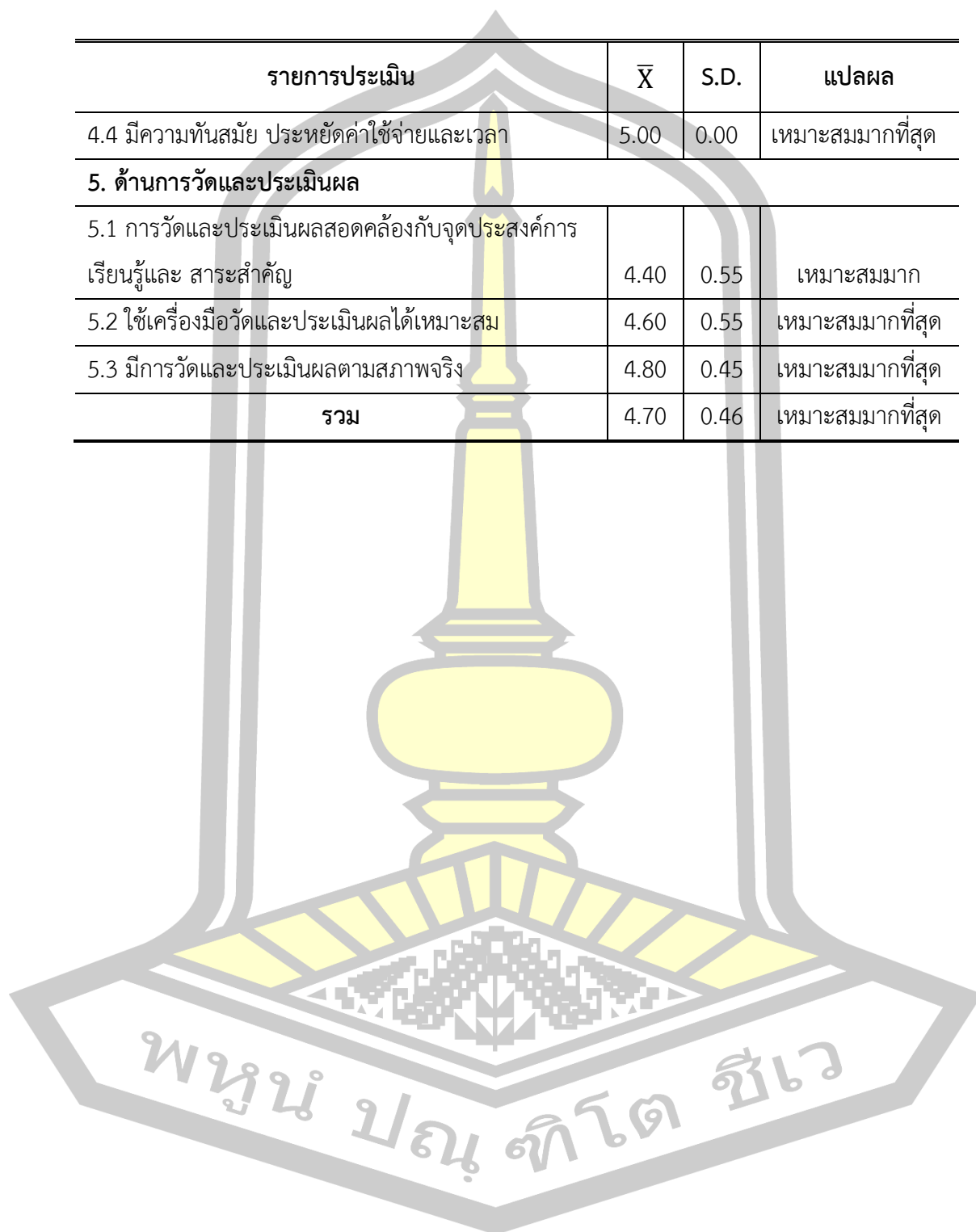

ตาราง 18 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.70	0.46	เหมาะสมมากที่สุด

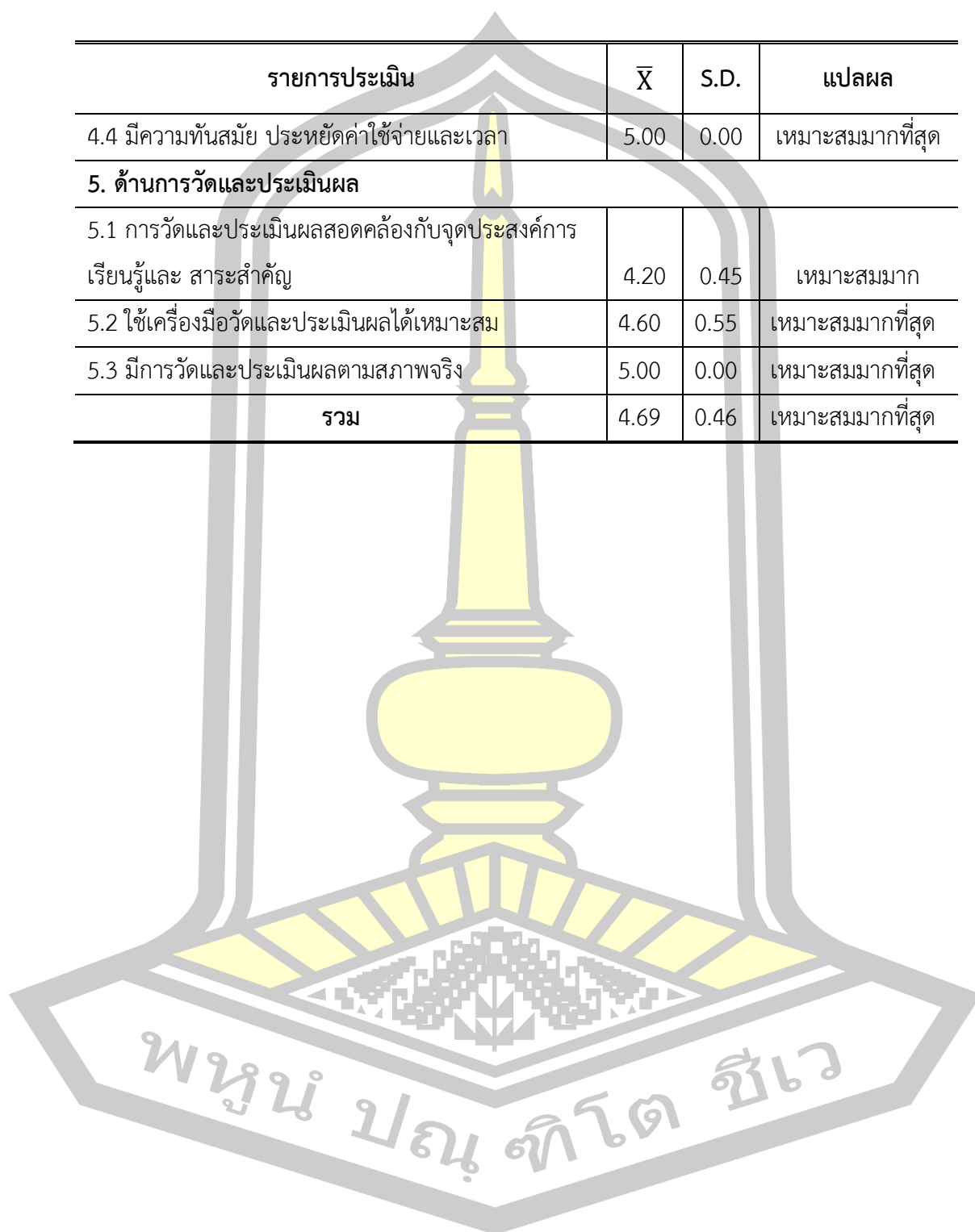

ตาราง 19 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.69	0.46	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน
ตามเกณฑ์ 75 (E_1)

รายการประเมิน	จำนวน นักเรียน	คะแนน (3600 คะแนน)		คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย (120 คะแนน)
		คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (600คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (3000คะแนน)		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 s, a, t, i, p, n	30	481	2352	2833	94.43
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 c/k, e, h, r, m, d	30	506	2401	2907	96.90
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 g, o, u, l, f, b	30	517	2405	2922	97.40
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or	30	472	2346	2818	93.93
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo	30	526	2537	3063	102.10
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 y, x, ch, sh, th, th	30	519	2549	3068	102.27
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar	30	494	2423	2917	97.23
รวม		3515	17013	20528	684.27
เฉลี่ยรวม					97.75
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน					7.95

$$\text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ } \frac{20528}{840} \times 100 = 81.46$$

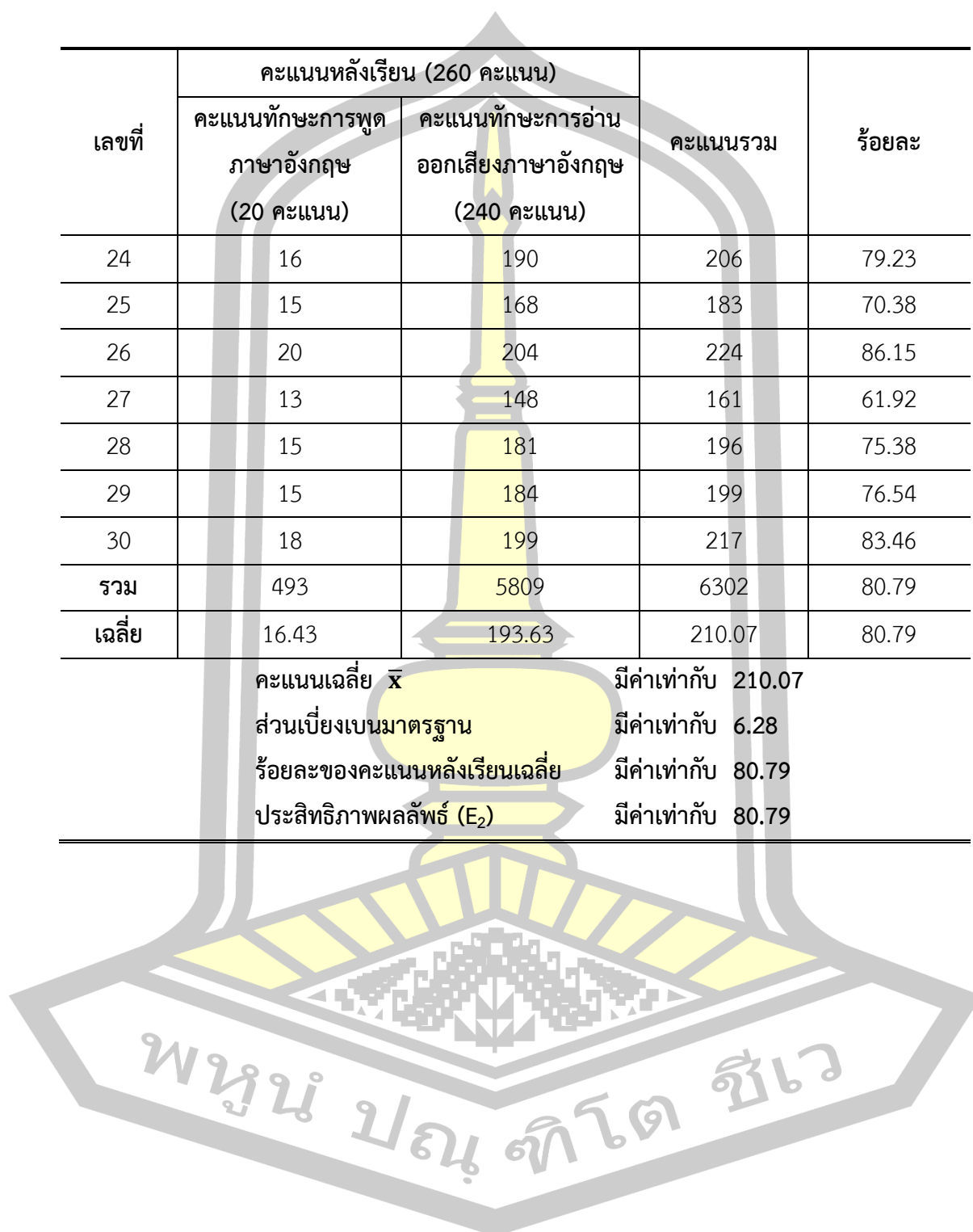
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 81.46

ตาราง 21 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (260 คะแนน)		คะแนนรวม	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (20 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (240 คะแนน)		
1	17	213	230	88.46
2	16	204	220	84.62
3	16	204	220	84.62
4	15	192	207	79.62
5	13	171	184	70.77
6	15	197	212	81.54
7	18	203	221	85.00
8	18	204	222	85.38
9	15	177	192	73.85
10	16	199	215	82.69
11	18	211	229	88.08
12	18	210	228	87.69
13	15	182	197	75.77
14	15	188	203	78.08
15	16	197	213	81.92
16	20	215	235	90.38
17	16	198	214	82.31
18	17	199	216	83.08
19	19	15	181	196
20	20	206	226	86.92
21	18	201	219	84.23
22	16	193	209	80.38
23	18	190	208	80.00

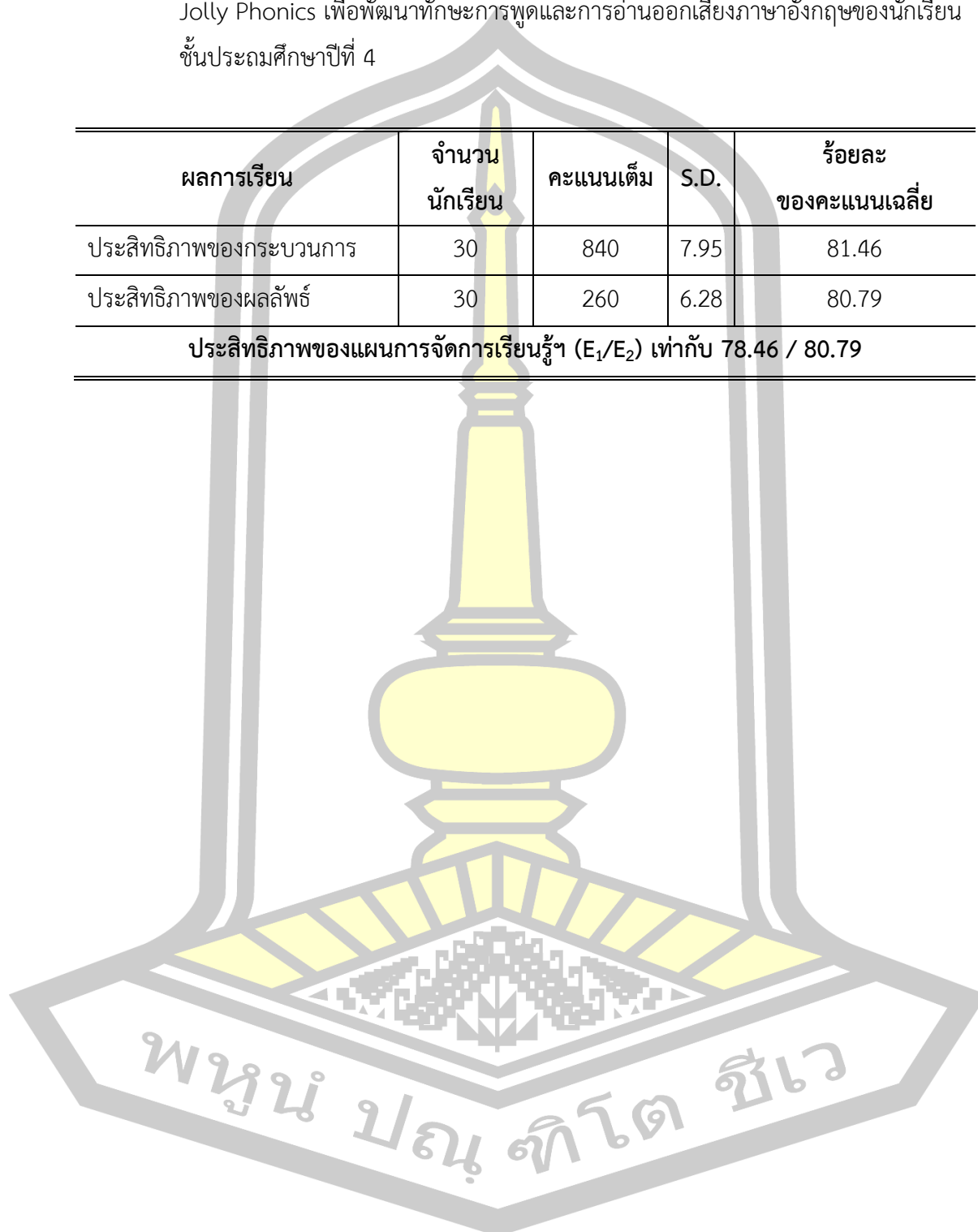
ตาราง 21 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (260 คะแนน)		คะแนนรวม	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (20 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (240 คะแนน)		
24	16	190	206	79.23
25	15	168	183	70.38
26	20	204	224	86.15
27	13	148	161	61.92
28	15	181	196	75.38
29	15	184	199	76.54
30	18	199	217	83.46
รวม	493	5809	6302	80.79
เฉลี่ย	16.43	193.63	210.07	80.79
คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}$ มีค่าเท่ากับ 210.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 6.28 ร้อยละของคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 80.79 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E₂) มีค่าเท่ากับ 80.79				

ตาราง 22 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการเรียน	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	30	840	7.95	81.46
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	30	260	6.28	80.79
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 78.46 / 80.79				

ตาราง 23 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ความสอดคล้อง					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	0	1	-1	1	0	0.2	ใช้ไม่ได้
2	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4	0	-1	0	1	1	0.2	ใช้ไม่ได้
5	0	1	-1	0	1	0.2	ใช้ไม่ได้
6	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
11	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
20	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
23	-1	1	-1	1	0	0	ใช้ไม่ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	ความสอดคล้อง					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
25	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
29	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
31	0	0	-1	-1	1	-0.2	ใช้ไม่ได้
32	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
33	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
34	-1	0	-1	-1	0	-0.6	ใช้ไม่ได้
35	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
40	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผลการประเมิน	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผลการประเมิน
1	15	ผ่าน	15	ผ่าน
2	12	ไม่ผ่าน	12	ไม่ผ่าน
3	15	ผ่าน	14	ไม่ผ่าน
4	17	ผ่าน	17	ผ่าน
5	17	ผ่าน	17	ผ่าน
6	16	ผ่าน	12	ไม่ผ่าน
7	18	ผ่าน	18	ผ่าน
8	13	ไม่ผ่าน	13	ไม่ผ่าน
9	16	ผ่าน	14	ไม่ผ่าน
10	14	ไม่ผ่าน	14	ไม่ผ่าน
11	18	ผ่าน	17	ผ่าน
12	15	ผ่าน	15	ผ่าน
13	15	ผ่าน	15	ผ่าน
14	17	ผ่าน	17	ผ่าน
15	15	ผ่าน	13	ไม่ผ่าน
16	17	ผ่าน	17	ผ่าน
17	11	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน
18	15	ผ่าน	15	ผ่าน
19	16	ผ่าน	16	ผ่าน
20	15	ผ่าน	15	ผ่าน
21	15	ผ่าน	15	ผ่าน
22	16	ผ่าน	16	ผ่าน
23	18	ผ่าน	18	ผ่าน
24	15	ผ่าน	15	ผ่าน
25	16	ผ่าน	17	ผ่าน
26	15	ผ่าน	15	ผ่าน

ตาราง 24 (ต่อ)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผลการประเมิน	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผลการประเมิน
27	16	ผ่าน	16	ผ่าน
28	17	ผ่าน	17	ผ่าน
29	17	ผ่าน	17	ผ่าน
30	14	ไม่ผ่าน	15	ผ่าน
เฉลี่ย	15.53	ผ่าน	15.27	ผ่าน

นักเรียน 30 คน ประเมินโดยผู้ประเมิน (ครู) 2 ท่าน

ผู้ประเมินคนที่ 1 ความเห็นตรงกันกับผู้ประเมินคนที่ 2 ว่า ผ่าน "21" ไม่ผ่าน "4"

ผู้ประเมินคนที่ 1 เห็นว่า "ผ่าน" แต่ ผู้ประเมินคนที่ 2 เห็นว่า "ไม่ผ่าน" = 4

ผู้ประเมินคนที่ 2 เห็นว่า "ผ่าน" แต่ ผู้ประเมินคนที่ 1 เห็นว่า "ไม่ผ่าน" = 1

โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปาหรือค่าสัมประสิทธิ์
โคเฮนแคปปา (Cohen's Kappa Coefficient) Craik, F. I. M., & Lockhart (1972) ระบุไว้ดังนี้

$$K = \frac{P(A) - P(E)}{1 - P(E)}$$

เมื่อ P(A) แทน ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินเห็นสอดคล้องกัน

P(E) แทน ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันโดยบังเอิญ
(by chance)

จากตาราง 24 จะได้ว่า

$$P(A) = \frac{25}{30} = 0.83$$

$$P(E) = \left(\frac{22}{30} \times \frac{25}{30}\right) + \left(\frac{8}{30} \times \frac{5}{30}\right) = 0.66$$

แทนค่าในสูตรจะได้ว่า

$$K = \frac{0.83 - 0.66}{1 - 0.66} = 0.52$$

ดังนั้น แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.52 หรือร้อยละ 52 ซึ่งอยู่ในระดับความสอดคล้องดี ของสถิติแคปปาตามแนวทางของ Fleiss Levin and Paik (2003) ระดับความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของสถิติแคปปา ดังนี้

ค่าสถิติ Kappa 0.75 - 1.00 ระดับ ความสอดคล้องดีมาก

ค่าสถิติ Kappa 0.40 - 0.74 ระดับ ความสอดคล้องดี

ค่าสถิติ Kappa 0.00 - 0.39 ระดับ ความสอดคล้องต่ำ

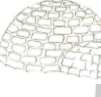

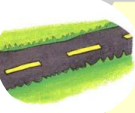
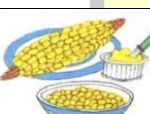
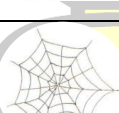
**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามเกณฑ์ประเมินดังนี้

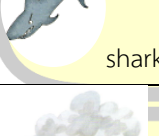
- +1 เมื่อ **แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 เมื่อ **ไม่แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 เมื่อ **แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ**ไม่สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง		Dialogue A : What is this? B : It is A : What color is? B : It is A : Do you like? B : Yes, I do. / No, I don't... A : Can you? B : Yes, I can. / No, I can't... A : Can you spell? B : Yes, I can. "....." A : How do you pronounce it? B : "....." A : What does it mean in Thai? B : "....."				
2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง						
3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้						
	1.	 spider				
	2.	 snail				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้	3.	 ant				
	4.	 arrow				
	5.	 teddy				
	6.	 igloo				
	7.	 pie				
	8.	 check				
	9.	 kite				
	10.	 hen				
	11.	 rabbit				
	12.	 mug				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงตัวอักษรและ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 2. นักเรียนบอกความหมาย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูด สนทนาถามตอบให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษได้	13.	 drum				
	14.	 crab				
	15.	 tree				
	16.	 road				
	17.	 corn				
	18.	 web				
	19.	 jam				
	20.	 spoon				
	21.	 swing				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงตัวอักษรและ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 2. นักเรียนบอกความหมาย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูด สนทนาถามตอบให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษได้	22.	 zip				
	23.	 violin				
	24.	 cheese				
	25.	 moth				
	26.	 fish				
	27.	 fox				
	28.	 chick				
	29.	 quail				
	30.	 duck				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงตัวอักษรและ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 2. นักเรียนบอกความหมาย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูด สนทนาถามตอบให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษได้	31.	 yogurt				
	32.	 star				
	33.	 bike				
	34.	 river				
	35.	 letter				
	36.	 shark				
	37.	 rain				
	38.	 horse				
	39.	 coat				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	รูปภาพคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนา	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 2. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้	40.	 glue				
	41.	 loaf				
	42.	 vest				
	43.	 ship				
	44.	 beef				
	45.	 mail				

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

พูน ปณ จิต ธีเว

ตาราง 25 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ความสอดคล้อง					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2	0	-1	-1	0	1	0	ใช้ไม่ได้
3	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5	0	0	-1	0	0	-0.2	ใช้ไม่ได้
6	-1	-1	-1	-1	-1	-1	ใช้ไม่ได้
7	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9	1	1	1	0	0	0.6	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
11	0	0	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
12	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
14	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
15	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
22	0	0	-1	0	0	-0.2	ใช้ไม่ได้
23	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	ความสอดคล้อง					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
25	-1	0	-1	0	0	-0.4	ใช้ไม่ได้
26	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
27	1	0	0	1	0	0.4	ใช้ไม่ได้
28	0	0	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
29	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
31	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
38	-1	-1	0	0	0	-0.4	ใช้ไม่ได้
39	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
42	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
44	1	1	0	0	0	0.4	ใช้ไม่ได้
45	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
49	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
50	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

แบบประเมินความสอดคล้องแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

- +1 เมื่อ **แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 เมื่อ **ไม่แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 เมื่อ **แน่ใจ**ว่าแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ**ไม่สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	คำศัพท์	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	1.	box				
2. อ่านออกเสียงสระ	2.	throw				
3. อ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	3.	catch				
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์	4.	back				
	5.	doll				
	6.	floor				
	7.	looks				
	8.	red				
	9.	fire				
	10.	out				
	11.	wind				
	12.	man				
	13.	seed				
	14.	orange				
	15.	blue				
	16.	car				
	17.	jug				
	18.	van				
	19.	green				
	20.	wing				

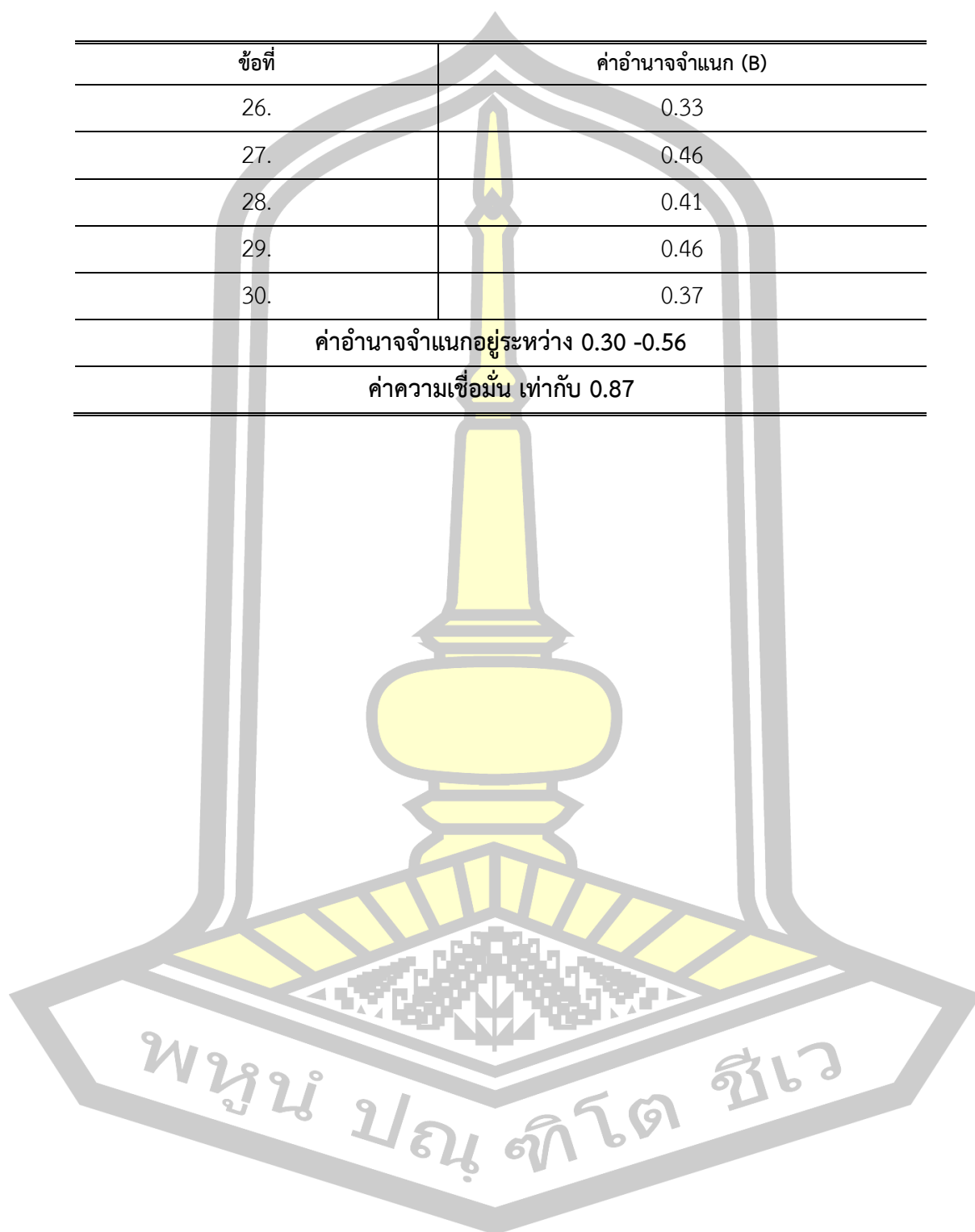
จุดประสงค์การเรียนรู้	ที่	คำศัพท์	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	21.	shoes				
2. อ่านออกเสียงสระ	22.	golf				
3. อ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	23.	roof				
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์	24.	boat				
	25.	thank				
	26.	kite				
	27.	opens				
	28.	kiwis				
	29.	zip				
	30.	fox				
	31.	quick				
	32.	hip				
	33.	queen				
	34.	pork				
	35.	shut				
	36.	wax				
	37.	chop				
	38.	think				
	39.	join				
	40.	part				
	41.	her				
	42.	quiz				
	43.	goat				
	44.	jump				
	45.	zap				
	46.	thin				
	47.	chip				
	48.	ship				
	49.	thing				
	50.	text				

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่าน
ออกเสียงภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1.	0.33
2.	0.35
3.	0.33
4.	0.35
5.	0.44
6.	0.30
7.	0.33
8.	0.44
9.	0.33
10.	0.44
11.	0.35
12.	0.30
13.	0.56
14.	0.56
15.	0.32
16.	0.37
17.	0.33
18.	0.30
19.	0.44
20.	0.33
21.	0.40
22.	0.40
23.	0.44
24.	0.40
25.	0.40

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
26.	0.33
27.	0.46
28.	0.41
29.	0.46
30.	0.37
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30 -0.56	
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87	

ตาราง 27 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสมอเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

เลขที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน					คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
	การออกเสียง	ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	ความสามารถในการสื่อสาร				
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)				
1	4	4	3	3	3	20	17	85	ผ่าน
2	4	3	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
3	4	3	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
4	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
5	3	3	3	2	2	20	13	65	ไม่ผ่าน
6	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
7	4	4	3	3	3	20	18	90	ผ่าน
8	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
9	2	3	4	3	3	20	15	75	ผ่าน
10	3	4	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
11	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
12	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
13	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
14	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
15	4	3	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
16	4	4	4	4	4	20	20	100	ผ่าน
17	3	3	4	3	3	20	16	80	ผ่าน
18	4	3	4	3	3	20	17	85	ผ่าน
19	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
20	4	4	4	4	4	20	20	100	ผ่าน

ตาราง 27 (ต่อ)

เลขที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน					คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
	การออกเสียง	ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	ความสามารถในการสื่อสาร				
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)				
21	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
22	4	3	3	3	3	20	16	80	ผ่าน
23	3	4	3	4	4	20	18	90	ผ่าน
24	3	3	4	3	3	20	16	80	ผ่าน
25	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
26	4	4	4	4	4	20	20	100	ผ่าน
27	3	3	3	2	2	20	13	65	ไม่ผ่าน
28	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
29	3	3	3	3	3	20	15	75	ผ่าน
30	4	4	4	3	3	20	18	90	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม							16.43	82.17	93.33

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบผสมเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

รายการ	n	$\bar{X}$	s.d.	%	t	sig.
คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	30	16.43	1.85	82.17	4.24*	0.00

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics

เลขที่	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (เต็ม 240 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
1	240	213	88.75	ผ่าน
2	240	204	85.00	ผ่าน
3	240	204	85.00	ผ่าน
4	240	192	80.00	ผ่าน
5	240	171	71.25	ไม่ผ่าน
6	240	197	82.08	ผ่าน
7	240	203	84.58	ผ่าน
8	240	204	85.00	ผ่าน
9	240	177	73.75	ไม่ผ่าน
10	240	199	82.92	ผ่าน
11	240	211	87.92	ผ่าน
12	240	210	87.50	ผ่าน
13	240	182	75.83	ผ่าน
14	240	188	78.33	ผ่าน
15	240	197	82.08	ผ่าน
16	240	215	89.58	ผ่าน
17	240	198	82.50	ผ่าน
18	240	199	82.92	ผ่าน
19	240	181	75.42	ผ่าน
20	240	206	85.83	ผ่าน
21	240	201	83.75	ผ่าน
22	240	193	80.42	ผ่าน
23	240	190	79.17	ผ่าน

ตาราง 29 (ต่อ)

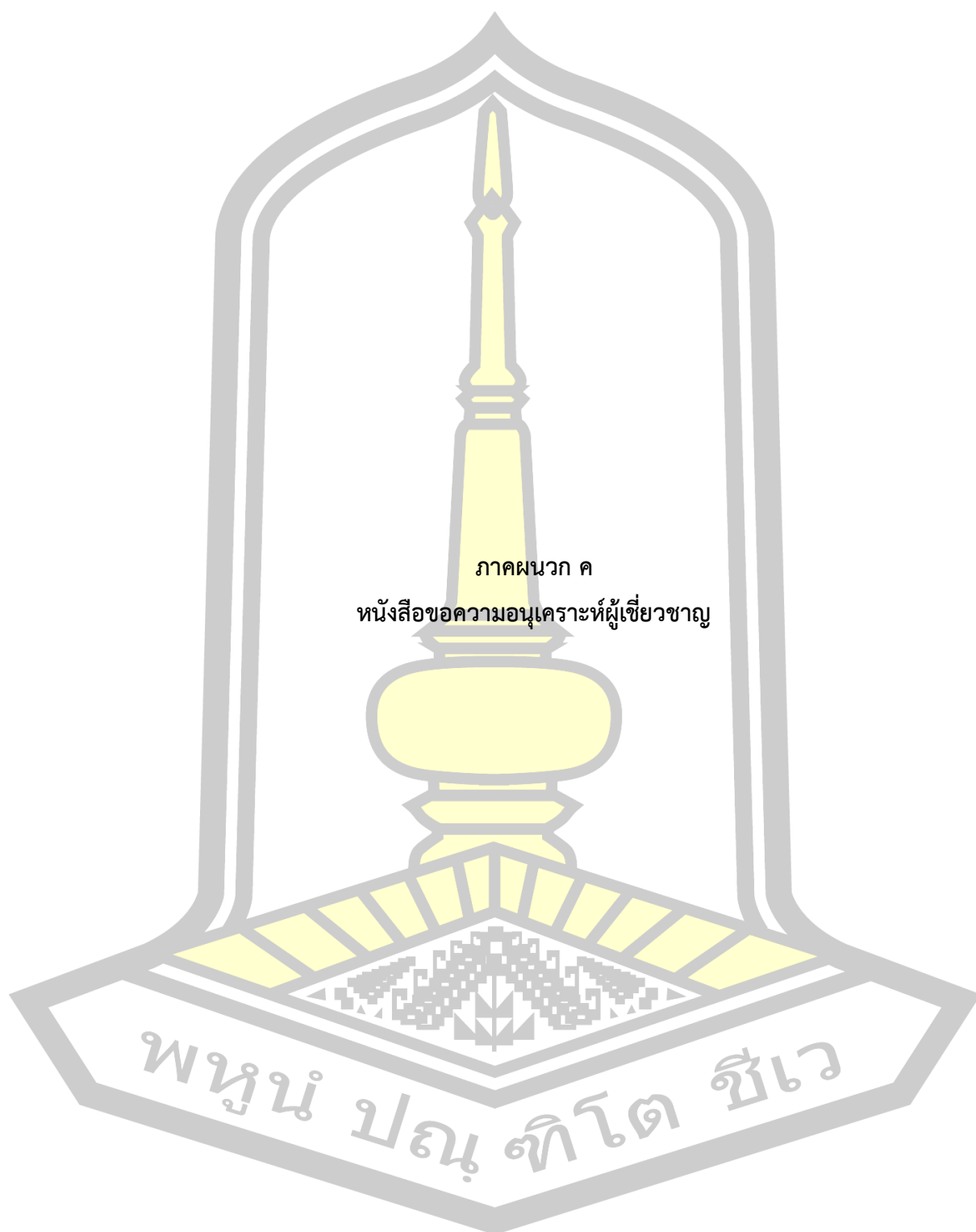
เลขที่	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ (เต็ม 240 คะแนน)	คะแนนทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำได้	ร้อยละ	ผลการประเมิน
24	240	190	79.17	ผ่าน
25	240	168	70.00	ไม่ผ่าน
26	240	204	85.00	ผ่าน
27	240	148	61.67	ไม่ผ่าน
28	240	181	75.42	ผ่าน
29	240	184	76.67	ผ่าน
30	240	199	82.92	ผ่าน
รวม		5809	2420.41	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		193.63	80.68	86.67

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics กับเกณฑ์ร้อยละ 75

รายการ	n	$\bar{X}$	s.d.	%	t	sig.
คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	30	193.63	14.85	80.68	5.03*	0.00

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

พูน ปณ จิต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว177

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายประสงค์ สกุลขันธ์

ด้วย นางสาวรินนา ภูเต้านิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด และการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสืออ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0963345782

ที่ อว 0605.5(2) /ว117

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางมัจฉินท์ ชันแข็ง

ด้วย นางสาวรินนา ภูเด้านิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด
และการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและ
การสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0963345782

ที่ อว 0605.5(2)117

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางสาวัญญา กุชัว

ด้วย นางสาวรินนา ภูเต้านิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด
และการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและ
การสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0963345782

ที่ อว 0605.5(2) /ว177

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางสาวสุกัลญา ภูมิวิโคก

ด้วย นางสาวรินนา ภูเต้านิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด
และการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและ
การสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0963345782

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว177

วันที่ 12 มกราคม 2567

เรื่อง ขออนุมัติขอเป็นผู้ใช้วิชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์แดงอ่อน ศรีรักษ์

ด้วย นางสาวรินนา ภูไธเนล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด และการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรม Jolly Phonics สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติขอเป็นผู้ใช้วิชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวรินนา ภูไต้หวัน
วันเกิด วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2535
สถานที่เกิด อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 94 หมู่ที่ 3 ตำบลหนองตอกแป้น
อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง
ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46120
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2559 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปรุ ทิโต ชีเว